

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

İSA MESİH (AS)
HZ. MEHDİ (AS)
VE
İTTİHAD-I İSLAM

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

بسم الله الرحمن الرحيم
الله
رسول
محمد

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Mart 2012

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www. harunyahya.org - www.harunyahya.net
www. harunyahya.tv - www.a9.com.tr

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

İSA MESİH (AS), HZ. MEHDİ (AS) VE İTTİHAD-I İSLAM

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın

eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

✦ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✦ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✦ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✦ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✦ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✦ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

✦ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

İsa Mesih (as), Hz. Mehdi (as) ve İttihad-ı İslam

Mart, 2012

İçindekiler

BÖLÜM 1
RİSALE-İ NUR'DA MEHDİYET'İN ANLATILDIĞI BÖLÜMLER 18

ÖNCEKİ MEHDİLER AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLARDIR 19

1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB SANMIŞLAR.....22

HZ. MEHDİ (AS)'IN 3 BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK 26

HZ. MEHDİ (AS), EN BÜYÜK MÜCTEHİD, EN BÜYÜK MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MÜRŞİD, HEM MEHDİ, HEM KUTBU AZAM OLACAK.....32

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NDEN BİR ASIR SONRA HZ. MEHDİ (AS) VE ŞAKİRTLERİ ZULMÜ DAĞITACAK 38

"İLERİDE GELECEK O ACİP ŞAHSIN ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM" 42

HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ YERİNİ ESKİ SALTANAT MERKEZLERİNE GÖRE AÇIKLAMIŞLAR, OYSA HZ. MEHDİ (AS) İSTANBUL'DA ÇIKACAK 44

HZ. MEHDİ (AS) VE HZ. İSA (AS)'IN BİRLİKTE YÜRÜTECEKLERİ İLMİ MÜCADELELERİ 48

HZ. MEHDİ (AS), HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE FAALİYET GÖSTERECEK 53

HZ. MEHDİ (AS), HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK BİR ZAT'TIR 58

HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'U KENDİNE PROGRAM YAPACAK, NEŞR VE TATBİK EDECEK 62

HZ. MEHDİ (AS) ÜÇ VAZİFEYİ BİRDEN YAPACAK.....66

BÜYÜK MEHDİ'NİN SİYASET, SALTANAT VE DİYANET ALEMİNDE İCRAATLARI OLACAK 68

FECRİ SADIK VE FECRİ KAZİB İFADELERİ, 1980'LERE İŞARET EDİYOR 72

"ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR, ÖYLE KUDSİ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM".....76

HZ. MEHDİ (AS), SÜFYAN KOMİTESİNİN TAHRİBATINI ORTADAN KALDIRACAK 78

BÜYÜK MEHDİ'NİN HALLERİ GEÇMİŞ MEHDİLERİN HALLERİYLE KARIŞTIRILIYOR.....80

HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'A HAK ETTİĞİ KIYMETİ VERECEK 82

BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ (AS)'IN 100 SENE SONRA GELECEĞİNİ SÖYLÜYOR.....84

BEDİÜZZAMAN, MEHDİLİK İSNADINI HİÇBİR ZAMAN KABUL ETMEMİŞTİR.....88

HZ. İSA (AS), HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILACAK 90

BAZI NUR TALEBELERİ HZ. MEHDİ (AS)'IN SADECE BİRİNCİ VAZİFESİNE GÖRE YORUM YAPARAK YANILIYORLAR 92

BÖLÜM 2
BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT ŞAHSININ, KENDİSİNDEN SONRA, HZ. MEHDİ (AS) DÖNEMİNDE NÜZUL EDECEĞİNİ ANLATIYOR 96

ALLAH KATINDA OLAN HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT KENDİ ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE İSEVİLERİN BAŞINA GEÇECEKTİR 97

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, DİNSİZLİĞİN FİKREN YOK EDİLMESİNE VE HRİSTİYANLARIN MÜSLÜMAN OLMASINA VESİLE OLACAK 102

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, İSEVİLERİN BAŞINDA BULUNACAK 104

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SÜNNETİNE TABİ OLACAK 106

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL ETTİĞİNDE İMANIN NURUYLA TANINIR 108

DİNSİZLİK HZ. İSA (AS)'IN VE CEMAATİNİN VESİLESİYLE FİKREN YOK OLACAK 110

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI DECCALİYETE FİKREN TAM OLARAK SON VERECEKTİR 112

HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILMASI, TÜM DÜNYANIN MÜSLÜMAN OLACAĞINI VE HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'A TABİ OLACAĞINI GÖSTERMEKTEDİR 112

HZ. İSA (AS)'IN CEMAATİ KÜÇÜK BİR CEMAAT OLACAKTIR ..114

HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULÜ KESİNDİR, ANCAK HADİSLERİN MÜTEŞABİH ANLAMLARI DA BİR ÇOK HAKİKATE İŞARET EDER 116

"HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULUNU BEKLİYORUZ" 120

HZ. İSA (AS) GELECEK, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ÜMMETİNDEN OLACAK 122

BÖLÜM 3

HUTBE-İ ŞAMİYE'DE BAŞTAN SONA İTTİHAD-I İSLAM VE İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİ ANLATILIR 124

İSTİKBAL YALNIZ İSLAMİYET'İN OLACAK 125

HİCRİ 1371'DEN 30-40 SENE SONRA (HİCRİ 1401/HİCRİ 14011) FECRİ SADIK ÇIKACAK 128

İSLAM AHLAKI MUTLAKA HAKİM OLACAK, GERÇEK İSEVİLERLE MÜSLÜMANLAR İTTİFAK EDECEK VE İSEVİLİK MÜSLÜMANLIĞA TABİ OLACAK 132

HER KIŞIN BİR BAHARI VARDIR, İSLAMİYET GÜNEŞİ MUHAKKAK DOĞACAKTIR 134

YEİS (ÜMİTSİZLİK) DEHŞETLİ BİR HASTALIKTIR 136

TÜM MÜSLÜMANLARIN, "NEME LAZIM" DEMEYİP İTTİHAD-I İSLAM VE İSLAM AHLAKININ HAKİMİYETİ İÇİN GAYRET ETMESİ GEREKİR 140

İTTİHAD-I İSLAM BU DEVRİN EN BÜYÜK FARZ VAZİFESİDİR 144

"YABANCILAR İTTİHAD-I İSLAM'A MÜSAADE ETMEZ" MANTIĞI DOĞRU DEĞİLDİR. İTTİHAD-I İSLAM'IN ASIL ENGELİ CEHALET, ZARURET VE NİFAKTIR 147

BÖLÜM 4
BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN
HABER VERDİĞİ TARİHLER 150

1887'DE DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILMASINA İŞARET EDİYOR VE GERÇEKLEŞMESİNDEN 20 YIL ÖNCE, 1956'DA RİSALE-İ NURLARIN SERBEST BIRAKILACAĞINI, NİFAKIN SÜKUT EDECEĞİNİ SÖYLÜYOR 151

1936'DA, YAKLAŞIK 30 YIL SONRA YAŞANACAK 68 OLAYLARININ SEBEP OLACAĞI KARGAŞAYI HABER VERİYOR 157

12 MART MUHTIRASININ YAŞANACAĞINI 1944'DE BİLDİRİYOR.....158

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 1979-1980 YILLARINA DİKKAT ÇEKİYOR 163

RİSALE-İ NUR'DA 1981, 1991 VE 2001 YILLARINA İŞARETLER 165

BEDİÜZZAMAN'IN 28 ŞUBAT 1997 OLAYINA İŞARET EDEN SÖZLERİ 167

RİSALE-İ NUR'DA 2004 YILINA İŞARETLER 169

RİSALE-İ NUR'DA 2007-2008 YILLARINA İŞARETLER.....171

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ KIYAMETİN, HİCRİ 1545'DE (MİLADİ 2120)'DE KOPACAĞINI SÖYLEMİŞTİR (ALLAHUALEM).....173

BÖLÜM 5
BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ'NİN İSLAM BİRLİĞİ HAKKINDAKİ SÖZLERİ 180

İTTİHAD-I İSLAM EN BÜYÜK FARZ VAZİFEDİR.....181

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'IN TÜRKİYE'NİN ÖNCÜLÜĞÜNDE OLACAĞINA İŞARET EDİYOR.....182

BEDİÜZZAMAN, "İTTİHAD ADET OLDUĞU İÇİN DEĞİL İBADET OLDUĞU İÇİN YAPILMALI", DİYOR.....182

BEDİÜZZAMAN'IN MÜSLÜMANLARIN BİRLİK VE KARDEŞ OLMALARIYLA İLGİLİ SÖZLERİ.....183

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'I HZ. MEHDİ (AS)'IN SAĞLAYACAĞINI SÖYLÜYOR.....185

İTTİHAD-I İSLAM, MÜSLÜMANLARIN BAYRAMI VE KURTULUŞU OLACAKTIR.....186

BÖLÜM 6
ALLAH MÜSLÜMANLARA BİRLİK OLMAYI EMRETMİŞTİR, BİRLİK OLMAK FARZDIR 188

TÜM MÜSLÜMANLAR KARDEŞTİR VE TEK BİR TOPLULUKTUR.....189

ALLAH TÜM MÜSLÜMANLARA, DİNSİZLİĞE KARŞI HEP BİRLİKTE, FİKREN MÜCADELE ETMELERİNİ EMREDİYOR.....190

BÖLÜM 7
AHİR ZAMANIN İMANI VE AKLI ZAYIF, ENANİYETLİ DİN ALİMLERİNİN ÖZELLİKLERİ 192

BÖLÜM 8
İMAN ZAFİYETİNE KARŞI MEHDİYETTE İMAN HAKİKATLERİNİN ÖNEMİ 198

KURAN'DA İMANİ ZAFİYET İÇİNDE OLANLARIN ÖZELLİKLERİ 199

BÖLÜM 9
İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİNE İŞARET EDEN BAZI KURAN AYETLERİ.....212

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI 216

Risale-i Nur'da Mehdiyet'in Anlatıldığı Bölümler

1. ÖNCEKİ MEHDİLER AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLARDIR

Said-i Nursî imzalı "Tekbirâtü'l-Huccac fî Arafat" başlıklı mektupta, "Nurun ehemmiyetli bir kısım şakirtleri pek **musırrâne olarak (ısrarla ve inatla) âhirzamanda gelen âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların fikirlerini musırrâne (ısrarla) kabul etmiyorsun, çekiniyorsun.** Bu bir tezattır. Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN,** temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, **bunların imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) (Müslümanların manevi lideri) ünvanıyla şeâir-i İslâmiyeyi ihyâ etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunlarının bir derece tâdile uğramasıyla O ZÂT, bu vazifei uzmâyı yapmaya çalışır**. Nur şakirtleri birinci vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Hattâ, evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhir zamanın hidâyet edicisi olduğu, bu tahkikatla teville anlaşılır diyorlar.

İki noktada bir iltibas (karıştırma) var; tevil lâzımdır.

Birincisi: âhirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller. Fakat hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslâm avamda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın

efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. **Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ÂHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ, ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

İkincisi: **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK.** Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve âl-i Muhammed (a.s.m.) bir mânâda hakikî Nur şakirtlerine şâmil olmasından, ben de âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur bilirim diye, yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte ve bu mehdîlik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir. *(Şualar, 14. Şua, sf. 388, 389)*

388 ŞUÂLAR

Said Nursî imzalı bir mektupta: Dârülfünuna inkılâb eden harbiye nezaretinin kapısındaki إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ... وَيَنْصُرَكَ اللهُ نَصْرًا عَزِيزًا hatt-ı Kur'anînin üzeri mermer taşlarla kapatılmışken, meydana çıkarılması, şimdi yeniden hatt-ı Kur'aniye bir nümune-i müsaade ve Risale-i Nurun tâkip ettiği maksadına bir vesile ve üniversitenin bir Nur Medresesi olmasına işaret olarak gösterilmektedir.

* * *

[Tekbiratü'l-Hüccac mektubumda hakikat ve izahıma karşı tenkidlerine, Hüsrev'in âhirdeki hâşiyesi tam cevaptır.]

Said en-Nursî imzalı "Tekbiratü'l-Hüccac fî Arafat" başlıklı mektupta; "Nurun ehemmiyetli bir kısım şâkirdleri pek musırrâne olarak âhirzamanda gelen Âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların

fikirlerini musırrâne kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Bu bir tezattır. Hallini isteriz." diye sormaları sebebiyle onlara cevap olmak üzere, bundan sonra gelecek Mehdi-i Resûl'ün temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, bunların; imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ünvanıyla şeair-i İslâmiyeyi ihya etmek ve inkılâbat-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'aniyenin ve Şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) kanunlarının bir derece ta'tile uğramasıyla o zât bu vazife-i uzmayı yapmağa çalışır. Nur şâkirdleri birinci vazifeyi tamamiyle Risale-i Nurda gördüklerinden ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden bazen o ismi ona da veriyorlar. Hattâ evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nuru aynı o âhir zamanın hidâyet edicisi olduğu; bu, tahkikatla, te'vil ile anlaşılır diyorlar. İki noktada bir iltibas var; te'vil lâzımdır.

Birincisi: Âhirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller. Fakat hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm avâmda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. Gerçi her asırda hidâyet edici bir nevi mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibariyle âhirzamanın büyük mehdisi ünvanını almamışlar.

İkincisi: Âhirzamanın o büyük şahsı, Âl-i Beytten olacak. Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (R.A.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve Âl-i Muhammed (A.S.M.) bir mânada hakiki Nur şâkirdlerine şâmil olmasından ben de Âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur bilirim diye yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte (Hâşiye) ve bu mehdilik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir.

* * *

(Hâşiye): Ey insafsız hey'et! Bundan daha keskin red cevabı nasıldır?

Nur Talebeleri Namına
Hüsrev

2. 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB SANMIŞLAR

Kur'an "Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı. (Kamer Sûresi: 1.)" der. "Kıyamet yakındır" ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyamet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-ı Kıyamet yalnız insaniyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baîd (uzak) görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, kıyameti mugayyebat-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham (bilinmezlik) sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saadet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şeraiti hemen hemen çıkmış" demişler. İşte bu hakikatı bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilatını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin 1000 sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, **İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER."**

Elcevab: Çünki Sahabeler, feyz-i sohbet-i nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyametin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlahiyeyi anlayarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. **Hem şu sırdandır ki; HZ. MEHDİ (A.S.), SÜFYAN GİBİ ÂHİRZAMANDA GELECEK EŞHASLARI çok zaman**

sanlar içinde; eceli, ömür içinde ve kıyametin vaktini, ömr-ü dünya içinde saklamış. Zira ecel-i insan muayyen olsa, yarı ömrüne kadar gaflet-i mutlaka, yarıdan sonra darağacına adım adım gitmek gibi bir dehşet verecek. Halbuki, âhiret ve dünya muvazenesini muhafaza etmek ve her vakit havf ve reca ortasında bulunmak maslahatı, iktiza eder ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun. Şu halde mübhem tarzdaki yirmi sene mübhem bir ömür, bin sene muayyen bir ömre müreccahdır. İşte kıyâmet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün etseydi, bütün kurun-u ûlâ ve vusta, gaflet-i mutlakaya dalacak idiler ve kurun-u uhrâ, dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyyesiyle hanesinin ve köyünün bekasiyle alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiyye ve nev'iyyesiyle, küre-i arzın ve dünyanın yaşamasiyle alâkadardır. Kur'an اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ der. "Kıyâmet yakındır" ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyâmet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-i Kıyâmet yalnız insaniyyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baîd görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, Kıyâmeti mugayyebât-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saâdet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şerâiti hemen hemen çıkmış" demişler.

İşte bu hakikatı bilmiyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilâtını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin bin sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, istikbâl-i dünyevîde bin dörtyüz sene sonra gelecek bir hakikatı asırlarında karîb zannetmişler?"

Elcevab : Çünki: Sahabeler, feyz-i sohbet-i Nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyâmetin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlâhiyyeyi anlıyarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm: "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. Hem şu sırdandır ki; Mehdî, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek

evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır. Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu. *(Sözler, 343-344)*

eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velâyet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlâhiyye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki: Her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdî" mânasına muhtaçtır. Bu mânada her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdî gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfatı ve sırrı şudur ki: Ehâdîsi tefsir edenler, metn-i Ehâdîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiyye veya Süfyâniyyeyi merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhasın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u îmanın dikkatiyle o eşhâs-ı âhirzaman tanılabilir.

Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında Hadîs-i Şerîfde "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı sâire gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." rivayet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivayete muhal demişler. Hâşâ, şu rivayetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki,

وَٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ hakikatı şu olmak gerektir ki: Âlem-i küfrün en kesafetlisi olan şimalde tabiiyyûnun fikr-i küfrîsinden süzülen bir cereyan-ı azîmin başına geçecek ve Ulûhiyyeti inkâr edecek bir şahsın, şimal tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki; kutb-u şimaliye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccalın bir günü bir senedir." O daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimalden bu tarafa geldikçe bazan olur yazın bir ayında güneş gurub etmez. Şu dahi, Deccal şimalden çıkıp âlem-i medeniyyet tarafı-

3. HZ. MEHDİ (AS)'IN 3 BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirtleri, pek musırrane olarak (ısrarla), **ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.** Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat i bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikate binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, herhalde hallini istiyoruz."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevil lazım.

BİRİNCİSİ : Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, Mehdi-i Al-i Resulün temsil ettiği kudsi cemaatinin şahs-ı manevisinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz.

VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine intişar etmesiyle, herşeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır.

Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, HAZRET-İ MEHDİ'NİN, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek.

O ZÂT, o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri KENDİNE hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

Sâniyen: Makine işinde tecrübeli ve muktedir hususî kâtibi size gönderiyorum. Kendim zahmetle yazdığımdan, bundan sonra kısaca yazacağım, gücenmeyiniz.

Sâlisen: Eflâni taraflarında hatib Mehmede, Tevfiğe selâm ediyorum, rü'yası mübarekdir.

Râbian: Bu dakikada Kastamonu Husrevi Mehmed Feyzinin tebrik ve Nur fütuhatının müjdelerini hâvi parlak, güzel mektubunu aldım; ve o kıymetli kardeşimiz başta olarak Hilmi, Emin, Beşkardeşler, Ulviyeler, Zehralar, Lütfiyeler gibi Nurcu hemşirelerimizin hem leyali-i aşerelerini, hem bayramlarını ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Hem Hulûsinin, hem Feyzinin mektublarını leffen gönderiyoruz.

Said Nursi

* * *

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: "Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şâkirdi, çokların namına benden sordu ki: Nurun hâlis ve ehemmiyetli bir kısım şâkirdleri, pek musırrane olarak âhir zamanda gelen Âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var, ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezaddır, her halde hallini istiyoruz."

Ben de bu zâtın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların elinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tâbir ve te'vil lâzım.

İkinci vazifesi : Hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) unvanıyla şeair-i İslamiyeyi ihya etmektir. Alem-i İslamın vahdetini nokta-i istinad edip beşeriyeti maddi ve manevi tehlikelerden ve gazab-ı İlahiden kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır.

Üçüncü vazifesi : İnkılabat-ı zamaniye ile çok ahkam-ı Kur'âniyenin zedelenmesiyle ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunları bir derece tatile uğramasıyla, **O ZAT, bütün ehl-i imanın manevi yardımlarıyla ve ittihad-ı islamın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa al-i beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla o vazife-i uzmayı yapmaya çalışır.** Şimdi hakikat-i hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan imanı kurtarmak ve imanı, tahkiki bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da imanını tahkiki yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatini ifade ettiği için, Nur şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki ediyorlar. O şahs-ı manevinin de bir mümessili, Nur şakirtlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı manevide bir nevi mümessili olan biçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. **GERÇİ BU, BİR İLTİBAS VE BİR SEHİVDİR, FAKAT ONLAR ONDA MESUL DEĞİLLER. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikatlarının bir tereşşuhu gördüğümden, onlara çok ilişmezdim.** Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur u aynı o ahir zamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile tevili anlaşılır. **Demek iki noktada bir iltibas var; tevil lazımdır.**

B i r i n c i s i : Çok def'a mektuplarımda işaret ettiğim gibi, *Mehdi Âl-i Resûlün temsil ettiği kudsî cemaatinin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cem'iyetine ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlâhiyyeden bekliyoruz. Ve onun üç büyük vazifesi olacak:*

B i r i n c i s i : Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun tâunu, beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyun fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalâletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşey'i bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, Hazret-i Mehdinin, o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) cihetindeki saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek. O zat, o taifenin uzun tasdikatı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir proğram yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği kuvvet ve mânevî ordusu, yalnız ihlâs ve sadakat ve tesanüd sıfatlarına tam sahip olan bir kısım şâkirdlerdir. Ne kadar da az da olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

İ k i n c i V a z i f e s i : Hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) unvanı ile şedîr-i İslâmiyeyi ihya etmektir. Âlem-i İslâmın vahdetini nokta-i istinad edip beşeriyeti maddî ve mânevî tehlikelerden ve gadab-ı İlâhiden kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hâdimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lâzımdır.

Ü ç ü n c ü V a z i f e s i : İnkılâbat-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'aniyenin zedelenmesiyle ve şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) kanunları bir derece ta'tile uğramasiyle O zât, bütün ehl-i îmanın mânevî yardımlariyle ve ittihad-ı İslâmın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa Âl-i Beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklariyle o vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, *en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hattâ avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, mânen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici mânasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur şâkirdleri bu vazifeyi tamamiyle Risale-i Nurda gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi Mehdi telâkki ediyorlar.* O şahs-ı mâ-

Birincisi: Ahirdeki iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller; **fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında, o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor.** Ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfuruşluk (övünme) manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar, Mehdi olacağım diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDİ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. FAKAT HERBİRİ, ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA, AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİ UNVANINI ALMAMIŞLAR.** Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu itikatlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirtleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "**Ben, kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. HALBUKİ AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, Al-i Beytten olacaktır.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali nin (r.a.) bir veled-i manevisi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Al-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakiki Nur şakirtlerine şamil olmasından, ben de Al-i Beytten sayılabilirim. Fakat bu zaman şahs-ı manevi zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsi makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsi ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem. Ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevi makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim, o ehl-i vukuf sustu. *(Emirdağ Lâhikası, Dahiliye Vekili İle Bir Hasbihalden Bir Parçadır, sf. 260-263)*

nevînın de bir mümessili, Nur şâkirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîde bir nevi mümessili olan bîçâre tercümanını zannettiklerinden, bâzan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes'ul değiller. Çünki ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hattâ eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nuru ayni o âhir zamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lâzımdır.

B i r i n c i s i : Âhirdeki iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller, fakat hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm ordulariyle zemin yüzünde saltanat-ı İslâmiyeyi sürmek cihetinde herkesde, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin dereçe geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan u şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar Mehdi olacağım diye dâva ederler. Gerçi *her asırda hidayet edici, bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş,* fakat herbiri üç vazifelerden birisini bir cihette yapması itibariyle, *âhir zamanın Büyük Mehdi* unvanını almamışlar.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bâzı şâkirdlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dâva etse, bütün şâkirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "Ben kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki âhir zamanın o büyük şahsı, Âl-i Beytten olacaktır. Gerçi *mânen ben Hazret-i Alinin (R.A.) bir veled-i mânevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselâm bir mânada hakikî Nur şâkirdlerine şâmil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı mânevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlâsa tam muhalif olmasından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni-kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem, ve Nurdaki ihlâsı bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur biliyorum."* dedim, o ehl-i vukuf sustu.

• • •

4. HZ. MEHDİ (AS), "EN BÜYÜK MÜCTEHİD, EN BÜYÜK MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MÜRŞİD, HEM MEHDİ, HEM KUTBU AZAM" OLACAK

BEŞİNCİ İŞARET'tir. Mühim bir sualin gayet muhtasar bir cevabıdır.

Sual: Âhirzamanda Hazret-i Mehdî geleceğine ve fesada girmiş Âlemi ıslah edeceğine dair müteaddit rivâyât-ı sahiha var. Halbuki şu zaman cemaat zamanıdır, şahıs zamanı değil. Şahıs ne kadar dâhi ve hattâ yüz dahi derecesinde olsa, bir cemaatin mümessili olmazsa, bir cemaatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse, muhâlif bir cemaatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûptur. Şu zamanda, kuvvet-i velâyeti ne kadar yüksek olursa olsun, böyle bir cemaat-i beşeriyenin ifsâdât-ı azîmesi içinde nasıl ıslah eder? **Eğer Mehdînin bütün işleri harika olsa, şu dünyadaki hikmet-i İlâhiyeye ve kavânin-i âdetullaha muhâlif düşer. Bu Mehdî meselesinin sırrını anlamak istiyoruz.**

Elcevap: Cenab-ı Hakk; kemal-i rahmetinden, şeriat-i İslamiyetin edebiyetine bir eser-i himayet olarak, **her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zişan veya bir kutb-u a'zam veya bir mürşid'i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübaret zatları göndermiş**; fesadı izale edip, milleti ıslah etmiş; Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. **Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR.** Cenab-ı Hakk,

İslâmiyet; mevhum, muvakkat, cüz'î, hususî, menfî.. belki esassız, garazkâr, zulümkâr, zulmanî unsuriyet toprağına dikilmez! Onu oraya dikmeye çalışmak, ahmakane ve tahribkârane, bid'akârane bir teşebbüstür.

İkinci kısım milliyetçilere deriz ki: Ey sarhoş hamiyet-füruşlar! Bir asır evvel milliyet asrı olabilirdi. Şu asır, unsuriyet asrı değil! Bolşevizm, sosyalizm mes'eleleri istilâ ediyor; unsuriyet fikrini kırıyor; unsuriyet asrı geçiyor... Ebedî ve daimî olan İslâmiyet milliyeti; muvakkat, dağdağalı unsuriyetle bağlanmaz ve aşılanmaz. Ve aşılamak olsa da; İslâm milletini ifsad ettiği gibi, unsuriyet milliyetini dahi ıslah edemez, ibka edemez... Evet, muvakkat aşılamakta bir zevk ve bir muvakkat kuvvet görünüyor, fakat pek muvakkat ve âkıbeti hatarlıdır.

Hem Türk unsurunda ebedî kabil-i iltiyam olmamak suretinde bir inşikak çıkacak. O vakit milletin kuvveti, bir şık, bir şıkkın kuvvetini kırdığı için, hiçe inecek. İki dağ birbirine karşı bir mîzanın iki gözünde bulunsa; bir batman kuvvet, o iki kuvvet ile oynayabilir; yukarı kaldırır, aşağı indirir.

İkinci Suâl, iki işarettir:

Birinci İşâret ki **"Beşinci İşâret"** tir. Mühim bir suâlin, gayet muhtasar bir cevabıdır.

Suâl: Âhirzamanda Hazret-i Mehdî geleceğine ve fesada girmiş âlemi ıslah edeceğine dair müteaddit rivâyât-ı sahîha var. Halbuki şu zaman, cemâat zamanıdır; şahıs zamanı değil! Şahıs ne kadar dâhi ve hattâ yüz dahi derecesinde olsa, bir cemâatin mümessili olmazsa, bir cemâatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse; muhalif bir cemâatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûbtur. Şu zamanda –kuvvet-i velâyeti ne kadar yüksek olursa olsun– böyle bir cemâat-i beşeriyenin ifsâdât-ı azîmesi içinde nasıl ıslah eder?.. Eğer Mehdî'nin bütün işleri hârika olsa, şu dünyadaki hikmet-i İlâhiyeye ve kavânîn-i âdetullaha muhalif düşer. Bu Mehdî mes'elesinin sırrını anlamak istiyoruz?

Elcevap: Cenâb-ı Hak; kemâl-i rahmetinden, şerîat-ı İslâmiyenin ebediyetine bir eser-i himayet olarak, herbir fesâd-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zîşan veya bir kutb-u âzam veya bir mürşid-i ekmel veyahut bir nevi Mehdî hükmünde mübarek zatları göndermiş; fesâdı izâle edip, milleti ıslah etmiş; Dîn-i Ahmedîyi (A.S.M.) muhafaza etmiş. Mâdem âdeti öyle cereyan ediyor, âhirzamanın en büyük fesâdı zamanında; elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zât da, Ehl-i Beyt-i Nebevîden olacaktır. Cenâb-ı Hak, bir daktika zarfında beyn-es-semâ vel-arz âlemini bulutlarla doldurup

bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. Ve va'detmiştir, va'dini ELBETTE YAPACAKTIR. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki;** 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder.

Felillâhilhamd, *"Allahım! Tıpkı Âlemlerde İbrahim'e ve İbrahim'in Âline salât ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Âline de salât et. Muhakkak ki Sen her türlü hamd ve övgüye nihayetsiz derecede lâyıksın ve şan ve şerefin her şeyden nihayetsiz derecede yüksektir"* duası -umum ümmet, umum namazında, günde beş defa tekrar ettikleri bu dua- bilmüşahede kabul olmuştur ki, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecmalarında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki, o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, **İslamiyet dinini milliyet-i mukaddese hükmünde rabıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir ordusu onlara karşı dayanamaz. İşte, o pek kesretli o pek muktedir ordu, Al-i Muammed Aleyhissalatü vesselamdır ve Hazret-i Mehdi'nin en has ordusudur.**

Evet, bugün tarih-i Âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve anane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve Âli

boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder. Ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kadîr-i Zülcelâl; Mehdi ile de, Alem-i İslâm'ın zulümatını dağıtabilir. Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır. Kudret-i İlâhiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar mâkul ve vukua lâyıktır ki; "Eğer Muhbir-i Sâdık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lâzım gelir ve olacaktır" diye ehl-i tefekkür hükmeder. Şöyle ki: Felillâhil hamd.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرٰاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝

duâsı –umum ümmet, umum namazında, günde beş defa tekrar ettikleri bu duâ– bilmüşahede kabul olmuştur ki; Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki; umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecma'larında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar (Hâşiye). Ve öyle bir kesrettedirler ki; o kumandanların mecmu'u, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanüd ile bir fırka vaziyetini alsalar, İslâmiyet dînini milliyet-i mukaddese hükmünde râbıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz!.. İşte o pek kesretli o muktedir ordu, Al-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır ve Hazret-i Mehdî'nin en has ordusudur.

Evet, bugün tarih-i âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senedlerle ve an'ane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve âlî haseb ve asîl neseb ile mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beyt'ten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandanberi bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemâlin nâmdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Müteneb-bih ve kalbleri îmânlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar. Böyle bir cemâat-i azîme içindeki mukaddes

(Hâşiye): Hattâ onlardan bir tanesi olan Seyyid Ahmedü's-Sünûsî, milyonlar müride kumandanlık ediyor. Seyyid İdris gibi diğer bir zat, yüzbinden fazla Müslümanlara kumandanlık ediyor. Seyyid Yahyâ gibi bir başka seyyid, yüzbinler adamlara emirlik ediyor... ve hâkezâ... Bu seyyidler kabilesinin efradlarında böyle zahirî kahramanlar çok olduğu gibi; Seyyid Abdülkadir-i Geylânî, Seyyid Ebülhasen-i Şâzelî, Seyyid Ahmed-i Bedevî gibi mânevî kahramanların kahramanları dahi varlarmış...

hasep ve asil neseple mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beytten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemalin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih (uyanmış) ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar (seçkindirler). Böyle bir cemaat-i azîme içindeki mukaddes kuvveti tehyiç edecek (coşturaca) ve uyandıracak hâdisât-ı azîme vücuda geliyor. **ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ.** *(Mektubat, sf. 422-424)*

uvveti tehyic edecek ve uyandıracak hâdisat-ı azîme vücuda geliyor... Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarîk-ı hak ve hakîkata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni **Altıncı İşâret:** *Hazret-i Mehdî'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, sünnet-i seniyyeyi ihyâ edecek; yâni Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şerîat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın dîn-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemâati nâmı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

• **Yedinci İşaret:** Yâni **Üçüncü Suâl:** Diyorlar ki: "Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirîn tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevî mücahidîn-i İslâmiye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap: Eski Said ile mütefekkirîn kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyenin düsturlarını kısmen kabul edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabul ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete suretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o suretle İslâmiyetin hakikî kıymetini gösteremiyorlar. Âdeta, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathî kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu hakikatı bürhanlarıyla isbat ederek göstermiştir. Eski meslekte, felsefeyi derin zannedip, ahkâm-ı İslâmiyeyi zâhirî telâkki edip felsefenin dallarıyla bağlamakla durutmak ve muhafaza

5. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NDEN BİR ASIR SONRA HZ. MEHDİ (AS) VE ŞAKİRTLERİ ZULMÜ DAĞITACAK

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32) âyetindeki "**Yurîdûne en yutfiû nûrallâhi bi efvâhihim" (Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.)** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli lâm'lar, birer lam ve şeddeli mim asıl kelimeden olduğundan, iki sayılmak cihetiyle **bin üç yüz yirmi dört (H. 1324 – M. 1906)** ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir suikast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti "yirmi dört (24)"te ilânıyla o plânı akîm bırakmaya çalıştıkları halde, maatteessüf, altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o suikast niyetiyle, Sevr Muahedesinde (1920) Kur'ân'ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icrâ etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üç yüz yirmi dört (1324)'e, tâ "dört (34)"te, tâ "elli dört (54)"te tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'ân'ın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur Müellifi "yirmi dört (24)"te ve Resâili'n-Nur'un mukaddematı "otuz dört (34)"te ve Resâili'n-Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirtleri "elli dört (54)"te mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor….

elbette remizden, işaretten, delâletten ziyade bir sarahattir ki; Risale-i Nur o Nur-u İlâhînin bir lem'ası olacağını ve düşmanları tarafından gelen şübehat zulümatını dağıtacağını mâna-yı işârîsiyle müjdeliyor. Hem bu cifrî ve müteaddit ve mânidar tevâfuklar ise, kuvvetli bir münasebet-i mâneviyeye istinad ederler.

Evet Resâili'n-Nurun yüzyirmi dokuz risaleleri, yüzyirmi dokuz elektrik lâmbalarının şişeleri misillû Kur'an nur-u âzamından uzanan tellerin başlarına takılıp o nuru neşrettikleri meydandadır. Risale-i Nurun yarı ismi iki defa bu cümle-i âyette bulunmasıyla o münasebeti pek letafetlendiriyor.

■ **YİRMİSEKİZİNCİ ÂYET:**

Sûre-i Tevbe'de

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

âyetindeki نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli *lâm*'lar, birer ل ve şeddeli م asıl kelimeden olduğundan, iki م sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidört ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kasd plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilânıyla o plânı akîm bırakmağa çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o su-i kasd niyetiyle Sevr muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur müellifi yirmidörtte ve Resâili'n-Nurun mukaddematı otuzdörtte ve Resâili'n-Nurun nuranî cüzleri ve fedakâr şâkirdleri ellidörtte mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hâli bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telâşa sevkettiler ve bu itfa su-i kasdına karşı tenvir vazifesini tam îfa ettiklerinden bu âyetin mâna-yı işârîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emâredir. Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif hâletlerin ekserisi o su-i kasdların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarâne muahedelerin vahim neticeleridir.

Eğer şeddeli م dahi şeddeli *lâm*'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin ikiyüz seksendört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksanüç muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir

Eğer şeddeli mim dahi şeddeli lâm'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin iki yüz seksen dört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un "doksan üç (93)" muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şakirtleri yerinde Mevlâna Halid'in (k.s.) şakirtleri o bulut zulümatını dağıttıklarından, bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ LÂM'LAR VE MİM İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR.** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.

"Damla denize delâlet eder" sırrıyla kısa kestik. *(Şualar, sf. 623-624)*

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şâkirdleri yerinde Mevlâna Halid'in (K.S.) şâkirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli *lâm*'lar ve م ikişer sayılsa bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zâtlar ise, Hazret-i Mehdi'nin şâkirdleri olabilir. Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var. اَلْقَطْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَحْرِ sırrıyla kısa kestik.

■ YİRMİDOKUZUNCU ÂYET:

Sûre-i İbrahim'in başında

الٓرٰ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ

âyetidir. Şu âyetin dört-beş cümlesinde dört-beş îma var. Mecmuu bir işaret hükmüne geçer.

Birincisi: اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesi ifade eder ki: "*Kitab-ı Mübîn vasıtasıyla, ondördüncü asırdaki zulümattan, insanlar biizn-illâh Kur'andan gelen bir nura çıkarlar.*" Bu meâl ve hususan nur lâfzı, Resâili'n-Nura mutabık olduğu gibi, makam-ı cifrîsi şeddeli ن, iki ن olmak üzere bin üçyüz otuzsekiz veya dokuz ederek harb-i umumî zulümatında te'lif edilen Resâili'n-Nurun fâtihası olan İşarâtü'l-İ'caz Tefsiri, o zulmetler içindeki zuhuru tarihine tam tamına tevâfuku ve âyetteki Nur kelimesi Risale-i Nurdaki Nur lâfzına îma ile bakıyor.

İkincisi: اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ cümlesi evvelki cümledeki Nuru târif ederek der: O Nur Cenâb-ı Hakkın İzzet ve Mahmudiyetini gösteren yoldur. Bu cümlenin makam-ı ebcedîsi beşyüz kırksekiz veya elli olarak Resâili'n-Nurun şeddeli ن, bir ن olmak üzere adedi olan beşyüz kırksekize tam tamına tevâfuk eder. Eğer okunmayan iki *elif* sayılsa, mertebesine işaret eden iki farkla yine tam tamına tevâfuk eder. Bu îmayı teyid eden, hem letafetlendiren bir münasebet var. Şöyle ki:

Âlem-i İslâm için en dehşetli asır altıncı asır ile Hülâgu fitnesi ve onüçüncü asrın âhiri ve ondördüncü asır ile harb-i umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle bu cümle makam-ı ebcedî ile altıncı asra ve evvelki cümle gibi اَلْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ *kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îma eder.*

Hem, sâbık âyetlerde ise, Resâili'n-Nurun ikinci ismine tevâfukla işaret

6. "İLERİDE GELECEK O ACİP ŞAHSIN ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDARI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PİŞDAR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM"

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ân'da yoldaşım Hulûsî-i sânî ve Sabri-i evvel, MâşâAllah, Yirminci Mektubun kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz. Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbânî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: **Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i imaniye-i kelâmiyeyi (imani meselerle ilgili sözleri), birisi öyle bir surette beyan edecek ki, umum ehl-i keşif ve tarikatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir.** Hattâ İmam-ı Rabbânî kendisini o şahıs gibi görmüştür.

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. *(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 250)*

بِاسْمِهِ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ânda yoldaşım Hulusi-i sânî ve Sabri-i evvel!

Maşâallah Yirminci Mektub'un kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz.Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbanî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i îmâniye-i kelâmiyeyi, birisi öyle bir surette beyan edecek ki; umum ehl-i keşf ve tarîkatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir. Hatta İmam-ı Rabbanî kendisini o şahıs gibi görmüştür. Senin şu âciz ve fakir ve hiç-ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyâkatım yoktur. Fakat o ileride gelecek acib şahsın bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı ve o büyük kumandanın pişdâr bir neferi olduğumu zannediyorum. Ve ondandır ki, sen de yazılan şeylerden o acib kokusunu aldın.

Hem mektubunda اَللهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ye ait olan esrarı sual ediyorsun. Evet o âyetin büyük bir denizinden çok Sözlerde katarâtı, reşehâtı vardır. Bâhusus Yirminci Mektub'da, Otuzüçüncü Mektub'da, Otuzikinci Sözde, Yirmiikinci Söz'de onun bazı çeşmeleri var. Elbette o âyette çok tabakât var. Her taife bir tabakadan hissesini almıştır. Ruhum istiyordu ki o âyetin bazı envârını yazayım, fakat şimdiye kadar müteferrik surette yazıldığından öyle kalmış, şimdilik onunla iktifâ edilmiş.

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي

Kardeşiniz

Said

* * *

7. HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ YERİNİ ESKİ SALTANAT MERKEZLERİNE GÖRE AÇIKLAMIŞLAR, OYSA HZ. MEHDİ (AS) İSTANBUL'DA ÇIKACAK

Hem şu sırdandır ki Mehdî, Süfyan gibi, âhir zamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel, hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bâzı ehl-i velâyet, "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, Kıyâmet gibi, hikmet-i İlâhiye iktizâ eder ki, vakitleri taayyün etmesin. Çünkü, her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyenin takviyesine medâr olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdî mânâsına muhtaçtır. Bu mânâda her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifâkın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşâd-ı umumi zâyi olurdu.

Şimdi Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, O EŞHAS-I HÂRİKA çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. ÖYLE İSE O EŞHAS, hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, O EŞHAS-I ÂHİRZAMAN TANINABİLİR.

geliyor. Hem şu sırdandır ki; Mehdî, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velâyet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlâhiyye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki: Her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" mânasına muhtaçtır. Bu mânada her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdî gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfatı ve sırrı sudur ki: Ehâdîsi tefsir edenler, metn-i Ehâdîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiyye veya Süfyâniyyeyi merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhasın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u îmanın dikkatiyle o eşhâs-ı âhirzaman tanılabilir.

Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında Hadîs-i Şerîfde "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı sâire gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." rivayet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivayete muhal demişler. Hâşâ, şu rivayetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki,

وَٱلْعِلْمُ عِنْدَ ٱللَّهِ hakikatı şu olmak gerektir ki: Âlem-i küfrün en kesafetlisi olan şimalde tabiiyyûnun fikr-i küfrîsinden süzülen bir cereyan-ı azîmin başına geçecek ve Ulûhiyyeti inkâr edecek bir şahsın, şimal tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki; kutb-u şimalîye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccalın bir günü bir senedir." O daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimalden bu tarafa geldikçe bazan olur yazın bir ayında güneş gurub etmez. Şu dahi, Deccal şimalden çıkıp âlem-i medeniyyet tarafı-

Alâmet-i Kıyâmetten olan deccâl hakkında hadîs-i şerifte, "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyâm-ı sâire (diğer günler) gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." (Müslim, Buhari) rivâyet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivâyete muhâl (şüpheli) demişler. Hâşâ, şu rivâyetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki "Bilgi Allah Katındadır" hakikati şu olmak gerektir ki:

Alem-i küfrün en kesâfetlisi olan şimâlde tabiiyyunun fikr-i küfrîsinden süzülen bir cereyân-ı azîmin başına geçecek ve Ulûhiyeti inkâr edecek bir şahsın şimâl tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki, kutb-u şimâlîye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccâlin bir günü bir senedir," o daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimâlden bu tarafa geldikçe, bâzan olur yazın bir ayında güneş gurûb etmez. Şu dahi deccâl şimâlden çıkıp, âlem-i medeniyet tarafına tecavüzüne işarettir. Günü deccâle isnad etmekle şu işarete işaret eder. Daha bu tarafa geldikçe bir haftada güneş gurûb etmiyor. Daha gele gele tulû ve gurûb ortasında üç saat devam ediyor. Ben Rusya'da esârette iken böyle bir yerde bulundum. Bize yakın, bir hafta güneş gurûb etmeyen bir yer vardı; seyir için oraya gidiyorlardı. "Deccâlin çıktığı vakit, umum dünya işitecek" olan kaydı, telgraf ve radyo halletmiştir. Kırk günde gezmesini de, merkebi olan şimendifer ve tayyâre halletmiştir. Eskiden bu iki kaydı muhâl gören mülhidler, şimdi âdi görüyorlar. Alâmet-i Kıyâmetten olan Ye'cüc ve Me'cüc'e ve Sedde dâir bir risâlede bir derece tafsîlen yazdığımdan, ona havale edip, şurada yalnız şunu deriz ki: Eskiden Mançur, Moğol ünvânıyla içtimâât-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden tâifeler ve Sedd-i Çinî'nin yapılmasına sebebiyet verenler, Kıyâmete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyeyi zîr ü zeber edecekleri rivâyetlerde vardır. *(Sözler, s. 344-345)*

na tecavüzüne işarettir. Günü Deccala isnad etmekle şu işarete işaret eder. Daha bu tarafa geldikçe bir haftada güneş gurub etmiyor. Daha gele gele tulû' ve gurub ortasında üç saat devam ediyor. Ben Rusya'da esarette iken böyle bir yerde bulundum. Bize yakın, bir hafta güneş gurub etmiyen bir yer vardı. Seyir için oraya gidiyorlardı. "Deccal'ın çıktığı vakit, umum dünya işitecek" olan kaydı, telgraf ve radyo halletmiştir. Kırk günde gezmesini de, merkebi olan şimendifer ve tayyare halletmiştir. Eskiden bu iki kaydı muhal gören mülhidler, şimdi âdi görüyorlar!..

Alâmet-i kıyametten olan Ye'cüc ve Me'cûce ve Sedde dair, bir risâlede bir derece tafsilen yazdığımdan ona havale edip şurada yalnız şunu deriz ki: Eskiden Mançur, Moğol ünvaniyle içtimaat-ı beşeriyyeyi zir ü zeber eden taifeler ve Sedd-i Çinî'nin yapılmasına sebebiyet verenler, kıyamete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyyeyi zir ü zeber edecekleri, rivayetlerde vardır. Bazı mülhidler derler: "Bu kadar acâibi yapan ve yapacak taifeler nerede?"

Elcevab : Çekirge gibi bir âfat, bir mevsimde pek çok kesretle bulunur. Mevsim değiştikçe memleketi fesada veren kesretli o tâifelerin hakikatları mahdut bazı ferdlerde saklanıyor. Yine zamanı geldikçe emr-i İlâhî ile o mahdut ferdlerden gayet kesretli aynı fesad yine başlar. Gûya onların hakikat-ı milliyetleri inceliyor, kopmuyor. Yine mevsimi geldikçe zuhur ediyor. Aynen öyle de: Bir zaman dünyayı herc ü merc eden o taifeler, izn-i İlâhî ile mevsimi geldiği vakit aynı o tâife, medeniyet-i beşeriyeyi herc ü merc edecekler. Fakat onların muharrikleri başka bir surette tezâhür eder. لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ

Dokuzuncu Asıl : Mesâil-i îmaniyyeden bir kısmın netâici, şu mukayyed ve dar âleme bakar. Diğer bir kısmı, geniş ve mutlak olan âlem-i âhirete bakar. Amellerin fazilet ve sevabına dair Ehâdîs-i şerifenin bir kısmı terğib ve terhibe münasip bir te'sir vermek için belâğatlı bir üslûpta geldiğinden dikkatsiz insanlar onları mübalâğalı zannetmişler. Halbuki, bütün onlar ayn-ı hak ve mahz-ı hakikat olduklarından mücazefe ve mübalâğa, içlerinde yoktur. Ezcümle, en ziyade insafsızların zihnini kurcalayan şu Hadîstir ki:

لَوْ وَزَنَتِ الدُّنْيَا عِنْدَ اللّٰهِ جَنَاحَ بَعُوْضَةٍ مَا شَرِبَ الْكَافِرُ مِنْهَا جُرْعَةَ مَاءٍ

8. HZ. MEHDİ (AS) VE HZ. İSA (AS)'IN BİRLİKTE YÜRÜTECEKLERİ İLMİ MÜCADELELERİ

Dördüncü Sualinizin Meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki, rivayetlerde gelmiştir ki, ***"Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz."*** *(Müslim, 1: 131; 4:2268; Müsned, 3:107, 201, 268; Kenzü'l-ummal,14:227, 228.)* Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevap: Hadis-i sahihte rivayet edilen, "Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini ve şeriat-i İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini" *(Buhari, 4205; Müslim, 1: 136; Fethü'- Kebir, 2:335.2)* imanı zayıf olanlar istib'ad ediyorlar (ihtimal vermiyorlar). Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad (şüphe) yeri kalmaz. Şöyle ki: O hadisin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mânâ budur ki: Âhirzamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birincisi: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. ONA KARŞI ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN SİLSİLE-İ NURANÎSİNE BAĞLANAN, EHL-İ VELAYET VE EHL-İ KEMALİN BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ, o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüt eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhir zamanda

Amma Kader nokta-i nazarında fecî âkıbetin hikmeti ise: Hasan ve Hüseyin ve onların hanedanları ve nesilleri, mânevî bir saltanata namzet idiler. Dünya saltanatı ile mânevî saltanatın cem'i gayet müşkildir. Onun için onları dünyadan küstürdü, dünyanın çirkin yüzünü gösterdi. Ta, kalben dünyaya karşı alâkaları kalmasın. Onların elleri muvakkat ve sûrî bir saltanattan çekildi; fakat parlak ve daimî bir saltanat-ı mâneviyeye tâyin edildiler. Âdî vâliler yerine, evliya aktablarına merci oldular.

Üçüncü Suâliniz: "O mübarek zâtların başına gelen o fecî, gaddarâne muamelenin hikmeti nedir?" diyorsunuz.

Elcevap: Sâbıkan beyan ettiğimiz gibi, Hazret-i Hüseyin'in muarızları olan Emevîler saltanatında, merhametsiz gadre sebebiyet verecek üç esas vardı:

• *Birisi:* Merhametsiz siyasetin bir düsturu olan; "Hükûmetin selâmeti ve âsâyişin devamı için, eşhas feda edilir."

• *İkincisi:* Onların saltanatı, unsuriyet ve milliyete istinad ettiği için, milliyetin gaddarâne bir düsturu olan; "Milletin selâmeti için herşey fedâ edilir."

• *Üçüncüsü:* Emevîlerin, Hâşimîlere karşı an'anesindeki rekabet damarı, Yezid gibi bazılarda bulunduğu için, şefkatsiz bir gadre kabiliyet göstermişti.

• *Dördüncü bir sebeb de:* Hazret-i Hüseyin'in taraftarlarında bulunuyordu ki; Emevîlerin, Arap milliyetini esas tutup, sair milletlerin efradına "memâlik" tâbir ederek köle nazariyle bakmaları ve gurur-u milliyelerini kırmaları yüzünden, milel-i sâire Hazret-i Hüseyin'in cemaatine intikamkârâne ve müşevveş bir niyetle iltihak ettiklerinden, Emevîlerin asabiyet-i milliyelerine fazla dokunmuş, gayet gaddarâne ve merhametsizcesine meşhur fâciaya sebebiyet vermişlerdir.

Mezkûr dört esbab, zâhirîdir. Kader noktasından bakıldığı vakit, Hazret-i Hüseyin ve akrabasına o fâcia sebebiyle hâsıl olan netâic-i uhreviye ve saltanat-ı rûhaniye ve terakkiyat-ı mâneviye, o kadar kıymetdardır ki, o fâcia ile çektikleri zahmet, gayet kolay ve ucuz düşer. Nasıl ki bir nefer, bir saat işkence altında şehid edilse; öyle bir mertebeyi bulur ki, on sene başkası çalışsa, ancak o mertebeyi bulur. Eğer o nefer şehid olduktan sonra ona sorulabilse; "Az bir şey ile pek çok şeyler kazandım." diyecektir.

Dördüncü Suâlinizin Meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhiselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle dîn-i Hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki; "Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz." Böyle umumiyetle îmana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitan (subayları) ve efrad (fertleri) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşî bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûnâ (türlü) hâkimiyet verir. Öyle de, Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (ilahlık) verir. **Ve onların başına geçen en büyükleri, ispritizma ve manyetizmanın hâdisâtı nevinden müthiş harikalara mazhar olan Deccal ise, daha ileri gidip, cebbârâne surî hükümetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder.** Bir sineğe mağlûp olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâvâ etmesi ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İŞTE BÖYLE BİR SIRADA, O CEREYAN PEK KUVVETLİ GÖRÜNDÜĞÜ BİR ZAMANDA, HAZRET-İ İSÂ ALEYHİSSELÂMIN ŞAHSİYET-İ MÂNEVİYESİNDEN İBARET OLAN HAKİKÎ İSEVÎLİK DİNİ ZUHUR EDECEK, yani rahmet-i İlâhiyenin SEMÂSINDAN NÜZUL EDECEK, halihazır Hıristiyanlık dini o hakikate karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek, mânen Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâp edecektir. Ve Kur'ân'a iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi tâbi ve İslâmiyet metbû makamında kalacak, din-i hak bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûp olan İsevîlik ve İslâmiyet, ittihad neticesinde dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken, **ÂLEM-İ SEMÂVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSÂ ALEYHİSSELÂM**, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir **Muhbir-i Sadık, bir Kadîr-i Külli Şeyin vaadine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır. Madem Kadîr-i Külli Şey vaad etmiş, elbette yapacaktır.**

Elcevap: Hadîs-i sahihde rivayet edilen; "Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, deccalı öldüreceğini" imanı zaif olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikatı îzah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadîsin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadîslerin ifade ettikleri mâna budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek *"Süfyan"* namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek Al-ı Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nuranî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyûn felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyle intişar ederek kuvvet bulup, ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitân ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna hâkimiyet verir.. öyle de; Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük nemrud hükmünde nefislerine birer rubûbiyet verir.

Ve onların başına geçen en büyükleri, ispiritizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müthiş harikalara mazhar olan deccal ise; daha ileri gidip, cebbarâne sûrî hükûmetini bir nevi rubûbiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûb olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâva etmesi, ne derece ahmakcasına bir maskaralık olduğu mâlumdur.

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, *Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibaret olan hakiki İsevîlik dini zuhur edecek; yani rahmet-i İlâhiyenin semasından nüzûl edecek; hâl-i hâzır Hıristiyanlık dîni o hakikata karşı tasaffi edecek, hurâfattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-ı İslâmiye ile birleşecek; mânen, Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâb edecektir... Ve Kur'ana iktidâ ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi, tâbi' ve İslâmiyet, metbu' makamında kalacak.* Din-i hak, bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır.

Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûb olan İsevîlik ve İslâmiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semâvatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o dîn-i Hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sâdık, bir Kâdîr-i Küllî Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Mâdem haber vermiş, haktır; mâdem Kadir-i Küllî Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır.

Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz' eden (Hazret-i Cibril'in Dıhye suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, **Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden ceset giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil. Belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için vaad etmiş ve vaad ettiği için elbette gönderecek. Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u imanla onu tanır. Yoksa, bedâhet derecesinde herkes onu tanımayacaktır.** *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 52-54)*

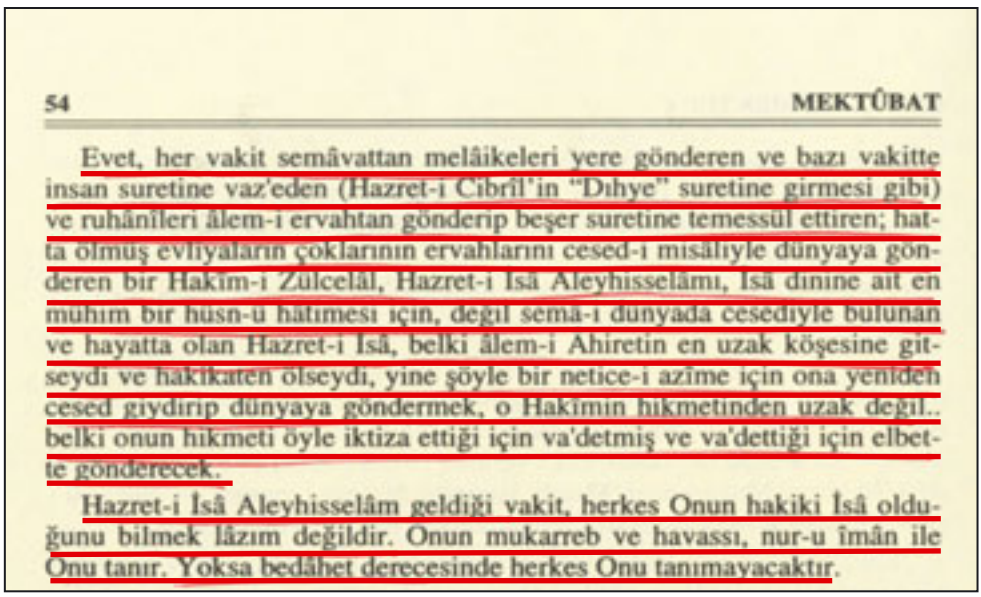

54 MEKTÛBAT

Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibrîl'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhânîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren; hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misâliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i Âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil.. belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek.

Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes Onun hakiki İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u îmân ile Onu tanır. Yoksa bedâhet derecesinde herkes Onu tanımayacaktır.

9. HZ. MEHDİ (AS), HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE FAALİYET GÖSTERECEK

Âhir fıkrasında, **Muhbir-i Sâdıkın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz.** Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında **Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla ispat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (risale-i nuru) çıkaramaz. TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ.** *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 76, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)*

hüzün ve kederlere düşenlere mâna-yı işârîsiyle mededres ve halaskâr ve şifa ve medar-ı sürur olan أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ve إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا her musibetzedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor.

Evet, Hâfız Ali o noktayı tam görmüş. Ben de tasdikan derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. Fakat Hâfız Ali'nin kendi üstadı hakkında benim haddimden pek çok ziyade isnat ettiği meziyet ve mâsumiyeti; onun mâsum lisaniyle hakkımda medih olarak değil; belki bir nevi dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hâfız Ali'nin, Sav gibi yerler, karyeler ve Isparta birer medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nurun sâdık şakirtleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri ve tenevvür etmeleri, bizleri, belki Anadoluyu, belki âlem-i İslâmı mesrur ve müferrah eden bir hakikatlı haber telâkki ediyoruz.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdık'ın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla rahmet-i İlâhiyeden niyaz ediyoruz; temenni ediyoruz. **Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir, vazife-i İlâhiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber; kemmiyete değil, keyfiyete bakmak; hem çoktanberi sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevkeden dehşetli esbap altında Risale-i Nurun şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüzbinler bîçârelerin îmanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mü'min talebeleri yetiştirmesi Muhbir-i Sâdık'ın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ile isbat etmiş ve ediyor, inşâallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki; inşâallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sînesinden onu çıkaramaz. Tâ âhir zamanda, hayatın geniş dâiresinde asıl sahipleri, yani Mehdi ve şakirtleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o dâireyi genişlettirir ve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz.**

Hâfız Ali'nin kıymettar bir kardeşimiz olan Aydınlı Hasan Âtıf hakkında medhi ve tafsili bizi minnettar etti. O kardeşimiz de haslar içinde her sabah yanımızdadır.

Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri,
Kastamonu Lahikası'nda bu sözün tashihine
"mehdi ve şarkirtleri" ifadesini el yazısıyla,
bizzat kendisi eklemiştir.

Ta ahir zamanda hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri, **YANİ MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ**, Cenab-ı Hakkın izniyle gelir o daireyi genişlendirir.

تا آخر زمانده حياتك كنيش دائره سنده آصل صاحبلرى يعنى مهدى و شاكردلرى جناب حقك أذنيله كلير او دائره يى كنشلنديرر.

تا	= Ta
آخر	= Ahir
زمانده	= Zamanda
حياتك	= Hayatın
كنيش	= Geniş
دائره سنده	= Dairesinde
آصل	= Asıl
صاحبلرى	= Sahipleri
يعنى	= Yani
مهدى	= Mehdi
و	= Ve
شاكردلرى	= Şakirtleri

جناب حقك	= Cenab-ı Hakkın
أذنيله	= İzniyle
كلير	= Gelir
او	= O
دائره يى	= Daireyi
كنشلنديرر	= Genişlendirir

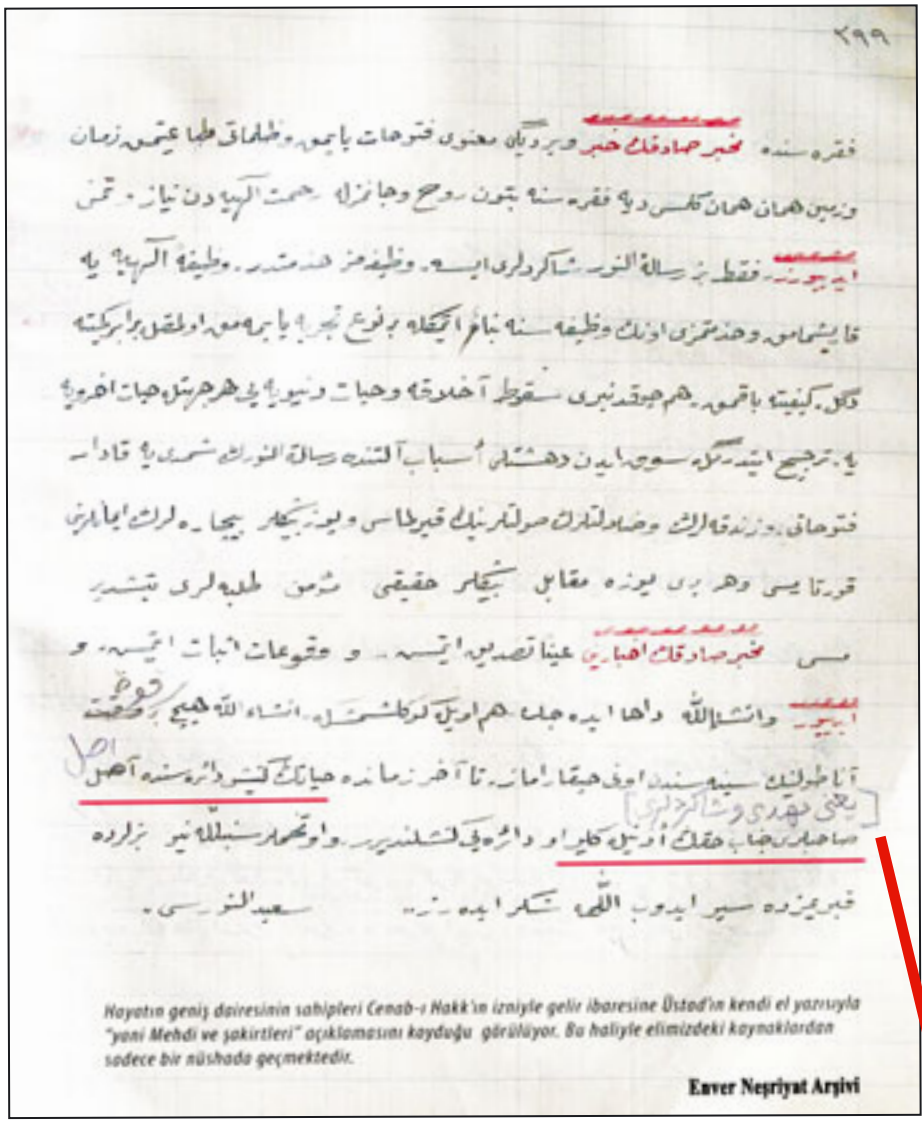

Hayatın geniş dairesinin sahipleri Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir ibaresine Üstad'ın kendi el yazısıyla "yani Mehdi ve şakirtleri" açıklamasını kaydığı görülüyor. Bu haliyle elimizdeki kaynaklardan sadece bir nüshada geçmektedir.

Enver Neşriyat Arşivi

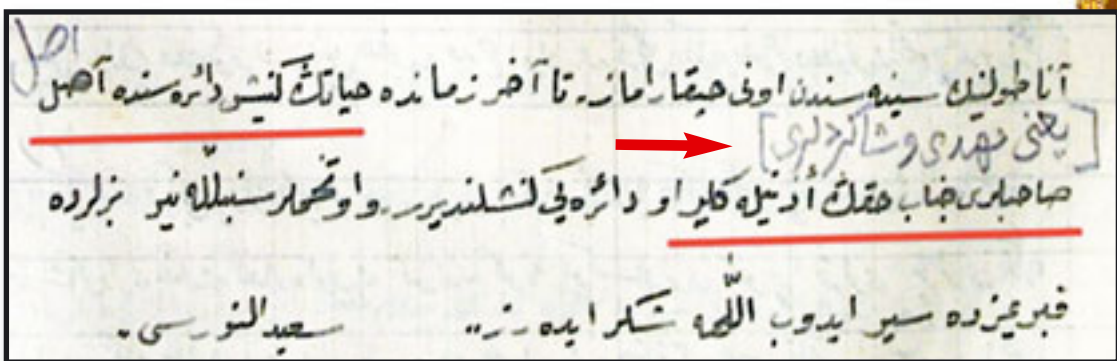

10. HZ. MEHDİ (AS), HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK BİR ZATTIR

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden (sadakatinizden kaynaklanan) ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. **Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti** şudur ki: "**BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT** ***(1936'DA (HİCRİ 1354) YAZILMIŞ)*** dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. **FAKAT ŞİMDİKİ UMUMUN NAZARINDA VE HAL-İ ÂLEM İLCAATINDA EN MÜHİM MES'ELE, HAYAT VE ŞERİAT GÖRÜNDÜĞÜNDEN O ZÂT ŞİMDİ OLSA DA, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde (tüm dünyada) vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan (insanlar için geçerli olan) âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam (hayati) mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin."** *(Kastamonu Lahikası, s. 61)*

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var. Biri hayat, biri şeriat, biri îmandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, îman mes'elesidir.

Fakat, şimdiki umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele hayat ve şeriat göründüğünden o zat şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum ruy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek, nev-i beşerdeki câri olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en âzam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak; tâ ki îman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksatlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem, yirmi senedenberi tahribkârâne eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş ve metanet ve sadâkat kaybolmuş ki, ondan, belki yirmiden birisine itimat edilmez. Bu acîb hâlâta karşı çok fevkalâde sebat ve metanet ve sadâkat ve hamiyet-i İslâmiye lâzımdır; yoksa akîm kalır, zarar verir.

Demek en hâlis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli hizmet Risale-i Nur şakirtlerinin dâireleri içindeki kudsî hizmettir. Her ne ise... Bu mes'ele şimdilik bu kadar yeter.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bu eyyam-ı mübarekede dua ederiz ve makbul dualarını, gelecek eyyam ve leyâli-i mübarekede istiyoruz.

Elhak, Tâhirî'nin de ***"Lemeat"*** hediyesini pek çok kıymettar gördük. İnşâallah bu havalide ona çok sevap kazandıracak. Tam bir Lütfi'dir. Allah muvaffak eylesin.

* * *

Kastamonu Lahikası'nın bu Osmanlıca el yazması nüshasında, Bediüzzaman Hazretleri'nin kendi el yazısıyla, "Hakiki beklenen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse" ifadesi görülmeltedir.

... Hakiki beklenilen ve **bir asır sonra gelecek o zat** dahi bu zamanda gelse;

حقيقى بكله نيلان و بر عصر صوكره كله جك او ذات دخى بو زمانده كلسه

حقيقى	= Hakiki	دخى	= Dahi
بكله نيلان	= Beklenilen	بو	= Bu
و	= Ve	زمانده	= Zamanda
بر	= Bir	كلسه	= Gelse
عصر	= Asır		
صوكره	= Sonra		
كله جك	= Gelecek		
او	= O		
ذات	= Zat		

٣٣

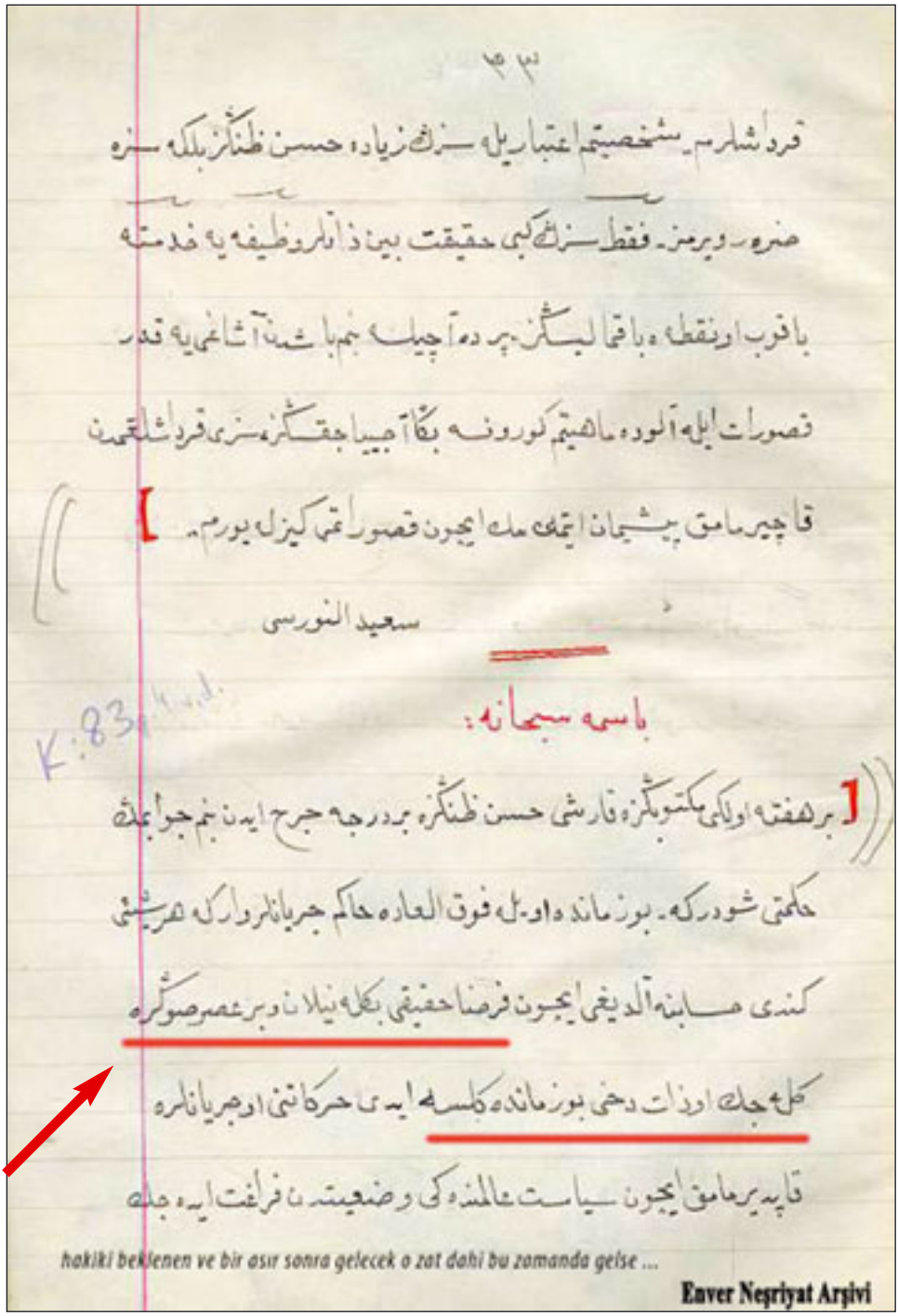

قرداشلرم. شخصیتم اعتباریله سزك زیاده حسن ظنكز بلكه سزه

ضرر ویرمز. فقط سزك كبی حقیقت بین ذاتلر وظیفه یه خدمته

باقوب اونقطه ده باقمالیسكز. پرده آچیلسه بنم باشمدن آشاغی یه قدر

قصورات ایله آلوده ماهیتم كورونسه بكا آجییاجقسكز. سزی قرداشلغمدن

قاچیرمامق پیشیمان ایتمك ایچون قصوراتمی كیزله یورم.]

سعید النورسی

باسمه سبحانه:

[بر هفته اولكی مكتوبكزه قارشی حسن ظنكزه بر درجه جرح ایدن بنم جوابمك

حكمتی شودركه. بوزمانده اویله فوق العاده حاكم جریانلر وار كه هر شیئی

كندی حسابنه آلدیغی ایچون فرضا حقیقی بكله نیلان و بر عصر صوكره

كله جك اوذات دخی بوزمانده كلسه ایدی حركاتنی او جریانلره

قاپدیرمامق ایچون سیاست عالمنده كی وضعیتدن فراغت ایده جك

hakiki beklenen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse ...

Enver Neşriyat Arşivi

11. HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'U KENDİNE PROGRAM YAPACAK, NEŞR VE TATBİK EDECEK

Aziz, sıddık kardeşlerim, Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri, Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, **On Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:**

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE YÖNÜYLE, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ (tamamen) Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetçisine) vermişler, o hâdime mültefitane (iltifatla) bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK'.**

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şâkirdleri, **"Sikke-i Gaybiye"** müştemilâtiyle, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrünün zâhir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâva edip, fakat iki iltibas içinde bu bîçâre, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlarını tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlarında ileri gidiyorlar. Evet onlar, "Onsekizinci Mektup"taki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikatı görmüşler, fakat tâbire muhtaçtır. O hakikat da şudur:

Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimmi ve en büyüğü ve en kıymettarı olan îmân-ı tahkikîyi neşr ve ehl-i îmânı dalâletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zâtın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevisinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. Bu hakikatten anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşr ve tatbik edecek.

O zâtın ikinci vazifesi, Şeriatı icra ve tatbik etmekdir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zâtın üçüncü vazifesi, Hilâfet-i İslâmiyeyi İttihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip, Dîn-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, **bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin** şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye (kesin deliller) dahi, kazâyâ-yı makbûledeki (sözüne itibar edilen kimselerin kanaatleri) zann-ı galibe inkılâp eder; daha muannid (inatçı) dalâlete ve mütemerrid (dinden sapmış) zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir.** Umum kardeşlerimize binler selâm. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-10)*

tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır, fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şa'şaalı bir tarzda olduğundan umumun ve avamın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o hâs Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş... Hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatını ve kıymetini göremiyorlar, öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası: Fânî ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bâzı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur Şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ manevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı manevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâki hakikatlar, fânî ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez!

Elhâsıl: O gelecek zâtın ismini vermek, üç vazifesi birden hâtıra geliyor, yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatların kuvveti bir derece noksanlaşır, yakîniyet-i bürhaniye dahi kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâb eder, daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i îmânda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki müceddittir, onun pişdarıdır, denilebilir.

Umum kardeşlerimize binler selâm.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

12. HZ. MEHDİ (AS) ÜÇ VAZİFEYİ BİRDEN YAPACAK

Aziz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet,

Senin, müceddid hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik.

Üstadımız diyor ki:

"Evet, bu zaman hem iman ve din için, hem hayat-ı içtimaî (cemiyet hayatı) ve şeriat için, hem hukuk-u âmme (genel hukuk) ve siyaset-i İslamiye için gayet ehemmiyetli birer müceddid ister. **Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i imaniyeyi muhafaza noktasında tecdid (yenileme) vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür.** Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nispeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. **Rivâyât-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, imanî hakaikteki tecdid itibarıyladır. Fakat efkâr-ı âmmede, hayatperest insanların nazarında zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslamiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar.**

"**Hem bu üç vezâifi birden bir şahısta, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. ÂHİRZAMANDA, ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDÎDE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR.** Bu asırda, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un hakikatine ve şakirtlerinin şahs-ı manevisine, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihâne neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüz binler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırk binler adam şehadet eder.

"Amma, benim gibi aciz ve zayıf bir biçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında şahsımı, medâr-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selam ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara selam ediyoruz. *(Kastamonu Lahikası, sf. 148)*

[Ehemmiyetli bir hocanın Üstad hakkında ziyade hüsn-ü zannını tadil etmek münasebetiyle yazılmış, belki size de faidesi olur diye gönderildi.]

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ

Azîz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet!

Senin, müceddit hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki: "Evet bu zaman hem îman ve din için, hem hayat-ı içtimaî ve şeriat için, hem hukuk-u âmme ve siyaset-i İslâmiye için gayet ehemmiyetli birer müceddit ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i îmaniyeyi muhafaza noktasında tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivâyât-ı hadîsiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, îmanî hakaikdeki tecdid itibariyledir. Fakat, efkâr-ı âmmede, hayat-perest insanların nazarında zâhiren geniş ve hâkimiyet noktasında câzibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mâna veriyorlar.

Hem bu üç vezâifi birden bir şahısda, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi pek uzak, âdetâ kâbil görülmüyor. Ahirzamanda, Al-i Beyt-i Nebevî'nin (A.S.M.) cemaat-i nuraniyesini temsil eden Hazret-i Mehdî'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevide ancak ictima edebilir. Bu asırda, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nurun hakikatına ve şakirtlerinin şahs-ı manevisine, hakaik-i îmaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede te'sirli ve fâtihane neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüzbinler ehl-i îmanın îmanlarını kurtardığını kırkbinler adam şehadet eder.

Amma, benim gibi âciz ve zaif bir bîçârenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında şahsı, medar-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selâm ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nurla alâkadar olanlara selâm ediyoruz...

Risale-i Nur şakirtlerinden
Emin, Feyzi, Kâmil

* * *

13. BÜYÜK MEHDİ'NİN SİYASET, SALTANAT VE DİYANET ALEMİNDE İCRAATLARI OLACAK

On Dokuzuncu Mesele

Rivayetlerde, âhir zamanın alâmetlerinden olan ve ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎNİN (RA) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎNİN ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CEHD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ,** her bir asır, me'yusiyet (ümitsizlik) vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdîye veyahut Mehdînin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎNİN BİR KISIM VAZİFELERİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanit hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN.**

yarım gün var. Yani ancak beşyüz sene kadar hâkimiyeti ve galibiyeti muhafaza eder.

Allahu a'lem, bu rivâyet kıyametten haber vermek değil, belki İslâmiyetin galibâne hâkimiyetinden ve hilâfetin saltanatından bahseder ki, ayn-ı hakikat ve bir mu'cize-i gaybiye olarak aynen öyle çıkmış. Çünkü Hilâfet-i Abbâsiyenin âhirinde, onun ehl-i siyaseti istikameti kaybettiği için, beşyüz sene kadar yaşamış. Fakat ümmetin hey'et-i mecmuası ise, istikameti kaybetmediğinden, Hilâfet-i Osmaniye imdada gelip binüçyüz sene kadar hâkimiyeti devam ettirmiş. Sonra Osmanlı siyasiyyunları dahi istikameti muhafaza edemediğinden, o da ancak (hilâfetle) beşyüz sene yaşayabilmiş. Bu hadîsin mu'cizâne ihbarını, Hilâfet-i Osmâniye kendi vefatıyla tasdik etmiş. Bu hadîsi başka risalelerde dahi bahsettiğimizden burada kısa kesiyoruz.

ONDOKUZUNCU MES'ELE:

Rivâyetlerde, âhirzamanın alâmetlerinden olan ve âl-i beyt-i nebeviden Hazret-i Mehdi'nin (Radiyallahu Anh) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivâyetlerin bir te'vili şudur ki: Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde, cihad âlemindeki çok dâirelerde icraatları olduğu gibi, herbir asır me'yusiyet vaktinde, kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdi'ye veyahut Mehdi'nin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan; rahmet-i İlâhiye ile her devirde belki her asırda bir nevi Mehdi âl-i beyt'ten çıkmış, ceddinin Şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ: Siyaset âleminde Mehdi-i Abbâsî ve diyanet âleminde Gavs-ı Âzam ve Şâh-ı Nakşibend ve aktâb-ı erbaa ve oniki imam gibi büyük Mehdi'nin bir kısım vazifelerini icra eden zâtlar dahi, Mehdi hakkında gelen rivâyetlerde –medâr-ı nazar-ı Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan– rivâyetler ihtilaf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mes'ele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havâle ile burada bu kadar deriz ki:

Dünyada mütesânid hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, âl-i beytin hanedanına ve kabilesine ve cemiyetine ve cemaatine yetişebilsin.

EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎNİN KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZIM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR. *(Şualar, 592-593)*

Evet yüzer kudsî kahramanları yetiştiren ve binler mânevî kumandanları ümmetin başına geçiren ve hakikat-ı Kur'âniye'nin mayası ile ve imanın nuruyla ve İslâmiyetin şerefiyle beslenen, tekemmül eden âl-i beyt, elbette âhir zamanda Şeriat-ı Muhammediyeyi ve hakikat-ı Furkaniyeyi ve sünnet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) ihya ile, ilân ile, icra ile, başkumandanları olan **"Büyük Mehdi"**nin kemâl-i adâletini ve hakkaniyetini dünyaya göstermeleri gayet mâkul olmakla beraber, gayet lâzım ve zaruri ve hayat-ı içtimaiye-i insaniyedeki düsturların muktezasıdır...

YİRMİNCİ MES'ELE:

Güneş'in, mağripten çıkması ve zeminden Dâbbetü'l-arzın zuhurudur.

Amma Güneş'in mağripten tulûu ise, bedâhet derecesinde bir alâmet-i kıyamettir. Ve bedâheti için, aklın ihtiyarı ile bağlı olan tevbe kapısını kapayan bir hadise-i semâviye olduğundan tefsiri ve mânası zâhirdir, te'vile ihtiyacı yoktur. Yalnız bu kadar var ki:

Allahu a'lem, o tulûun sebeb-i zâhirîsi: **Küre-i Arz kafasının aklı hükmünde olan Kur'ân onun başından çıkmasıyla zemin divâne olup, –izn-i İlâhî ile başını başka seyyareye çarpmasıyla hareketinden geri dönüp– garptan şarka olan seyahatını irade-i Rabbânî ile şarkdan garba tebdil etmekle Güneş garptan tulûa başlar. Evet, Arz'ı Şems ile, ferşi arş ile kuvvetli bağlayan Hablullahi'l-metîn olan Kur'ân'ın kuvve-i câzibesi kopsa; Küre-i Arz'ın ipi çözülür, başıboş serseri olup aksiyle ve intizamsız hareketinden Güneş garptan çıkar. Hem müsademe neticesinde emr-i İlâhî ile kıyamet kopar diye bir te'vili vardır.**

Amma "Dâbbetü'l-Arz": Kur'ân'da, gayet mücmel bir işaret ve lisan-ı hâlinden kısacık bir ifade, bir tekellüm var. Tafsili ise; ben şimdilik, başka mes'eleler gibi kat'î bir kanaatla bilemiyorum. Yalnız bu kadar diyebilirim:

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ Nasılki kavm-i Fir'avun'a **"çekirge âfâtı ve bit belâsı"** ve Kâbe tahribine çalışan Kavm-i Ebrehe'ye **"Ebâbil kuşları"** musallat olmuşlar. Öyle de: Süfyan'ın ve deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana ve **Ye'cüc** ve **Me'cüc**'ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfür ve küfrana

14. FECRİ SADIK VE FECRİ KAZİB İFADELERİ, 1980'LERE İŞARET EDİYOR

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. YETMİŞ BİRDE *(H. 1371 – M. 1952)* FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, sf. 27)*

Fecr-i Kazib: Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık: Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

Ey bu Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim gibi Âlem-i İslâm'ın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki bu dehşetli hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler!

Hâsıl-ı kelâm : Biz Kur'an Şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için *akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek.*

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emâreleri görünüdü. Yetmiş bir'de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzib de olsa otuz kırk sene sonra fecr-i sâdık çıkacak.

Evet hakaik-ı İslâmiyet'in mazi kıt'asını

Evet şimdi olmasa da *(H. 1371'DEN)* **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, s. 25, Emirdağ Lahikası, s. 124)*

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

âhirinde zikredilen birkaç cümleyi yazarak takdim ediyoruz:

"Evet, ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen ey İslâm cemaatı! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâmın saadet-i dünyeviyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâmın terakkisi ve onların uyanması ve intibahı ile olan Arabın saadetinin fecr-i sâdıkının emareleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ben dünyaya işittirecek bir derecede kanaat-ı kat'iyemle derim: İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacakv e hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve îmaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlâhî ve kısmetimize râzı olmalıyız ki: Bize parlak istikbal, ecnebîlere müşevveş bir mâzi düşmüş."

"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-ı îmaniyenin kemalâtını ef'âlimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler. Belki, küre-i arzın bâzı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."

"Ey bu Câmi-ül-Emevîdeki kardeşlerim gibi âlem-i İslâmın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler! Hâsıl-ı kelâm biz Kur'an şâkirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz; akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin tâbileri gibi ruhbanı taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."

"Evet şimdi olmazsa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî mârifet ve medeniyetin mehasinini o üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o dokuz mânileri mağlûb edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşâallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek."

"İşte Amerika ve Avrupa tarlaları böyle dâhi muhakkikleri-Mister Karlayl ve Bismark gibi— mahsûlât vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim: Avrupa ve Amerika İslâmiyet ile hâmiledir. Günün birinde bir İslâmi devlet doğuracak."

"Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına (inkisafına) ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emaresi göründü. 71 de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak."

15. "ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR, ÖYLE KUDSİ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM"

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum**. **FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ.** Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 234) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)*

nerede güzellik?" O vakit küfran-ı nimet olur ve hulleyi sana giydiren mahir sanatkâra karşı hürmetsizlik olur.

Eğer müftehirane desen: "Evet ben çok güzelim, benim gibi güzel nerede var, benim gibi birini gösteriniz!.." O vakit, mağrurane bir fahirdir.

İşte, fahirden, küfrandan kurtulmak için demeli ki: "Evet ben güzelleştim, fakat güzellik libasındır ve dolayısıyla libası bana giydirenindir; benim değildir."

İşte bunun gibi, ben de sesim yetişse, bütün Küre-i Arz'a bağırarak derim ki: **Sözler güzeldirler, hakikattırlar; fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîm'in hakâikından telemmu' etmiş şuâlardır!..**

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ۞ وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

düsturuyla derim ki:

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْآنَ بِكَلِمَاتِي ۞ وَلَكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِي بِالْقُرْآنِ

Yâni: "Kur'ân'ın hakâik-ı i'câzını ben güzelleştiremedim, güzel gösteremedim; belki Kur'ân'ın güzel hakikatları, benim tâbiratlarımı da güzelleştirdi, ulvîleştirdi." Mâdem böyledir; hakâik-ı Kur'ân'ın güzelliği nâmına, Sözler nâmındaki âyinelerinin güzelliklerini ve o âyinedarlığa terettüp eden inâyât-ı İlâhiyeyi izhar etmek, makbûl bir tahdîs-i nimettir.

BEŞİNCİ SEBEP: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki; o zât, eski velilerin gaybî işâretlerinden istihrac etmiş ve kanaatı gelmiş ki: **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulûmatını dağıtacak."** Ben, böyle bir nurun zuhûruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zatlara zemin ihzar ediyoruz. Mâdem kendimize ait değil, elbette Sözler nâmındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki medâr-ı hamd ve şükür ve tahdîs-i nimet olur.

ALTINCI SEBEP: Sözlerin telifi vasıtasiyle Kur'ân'a hizmetimize bir mükâfat-ı âcile ve bir vasıta-i teşvik olan inâyât-ı Rabbâniye, bir muvaffakıyettir. Muvaffakıyet ise, izhar edilir. Muvaffakıyetten geçse; olsa olsa bir ikrâm-ı İlâhî olur. İkrâm-ı İlâhî ise; izharı, bir şükr-ü mânevîdir.

16. HZ. MEHDİ (AS), SÜFYAN KOMİTESİNİN TAHRİBATINI ORTADAN KALDIRACAK

İkinci İşaret, yani: Altıncı İşaret

HAZRET-İ MEHDÎNİN cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak. Hem Âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesât-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaati namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cemiyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak, beşeri inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden, burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz. *(Mektubat, 424)*

uvveti tehyic edecek ve uyandıracak hâdisat-ı azîme vücuda geliyor... Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarîk-ı hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni **Altıncı İşâret:** *Hazret-i Mehdî'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, sünnet-i seniyyeyi ihyâ edecek; yâni Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şerîat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın dîn-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemâati nâmı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

• **Yedinci İşaret:** Yâni **Üçüncü Suâl:** Diyorlar ki: "Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirîn tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevî mücahidîn-i İslâmiye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap: Eski Said ile mütefekkirîn kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyenin düsturlarını kısmen kabul edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabul ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete suretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o suretle İslâmiyetin hakikî kıymetini gösteremiyorlar. Âdeta, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathî kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu hakikatı bürhanlarıyla isbat ederek göstermiştir. Eski meslekte, felsefeyi derin zannedip, ahkâm-ı İslâmiyeyi zâhirî telâkki edip felsefenin dallarıyla bağlamakla durutmak ve muhafaza

17. BÜYÜK MEHDİ'NİN HALLERİ GEÇMİŞ MEHDİLERİN HALLERİYLE KARIŞTIRILIYOR

Hem meselâ, meşhur olmuş ki, İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikilitaş'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki, "O öldü." Yani pek acip ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyoyla bağırılacak, haber verilecek.

Hem Deccalın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebettar rivayet edilmesi cihetiyle mânâsı gizlenmiş. Meselâ, "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu öldürebilir, başka çare olamaz" rivayet edilmiş. **Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek, ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-i Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzulüyle o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.**

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hatâ içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadis zannedilir, mânâ gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle, o şahıslar, harika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok harika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden

kevniye-i gaybiye böyle hikmetleri bulunduğundandır ki, gaybdan haber vermek yasak edilmiş. لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللهُ düsturuna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek içindir ki, medâr-ı teklif ve hakaik-ı imaniyeden başka olan umûr-u gaybiyeden izn-i Rabbânî ile haber verenler dahi, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı ihbar etmişler. Hattâ **Tevrat** ve **İncil** ve **Zebur**'da Peygamberimiz hakkında gelen müjdeler ve haberler dahi, bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki; o kitapların bir kısım tâbileri te'vil edip iman etmediler. Fakat îtikadât-ı imaniyeye giren mes'eleleri tasrih ile ve tekrar ile ihbar etmek ve açık bir sûrette tebliğ etmek hikmet-i teklifin muktezası olduğundan, Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan ve tercüman-ı zîşanı (A.S.M.) umûr-u uhreviyeden tafsilen ve hâdisat-ı istikbâliye-i dünyeviyeden icmâlen haber vermişler.

Beşinci Nokta: Hem her iki **deccalın,** asırlarına ait olan hârikaları, onların bahsiyle ve münasebetiyle rivâyet edildiğinden onların şahıslarından sudûr edeceği telakki ve tevehhüm edilmesinden, o rivâyet müteşabih olmuş, mânası gizlenmiş. Meselâ, tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, **İstanbul'da Dikili Taş**'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: **"O öldü."** Yani pek acîb ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Hem **Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine** ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsiyle münasebettar rivâyet edilmesi cihetiyle mânası gizlenmiş. Meselâ; **"O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz."** rivâyet edilmiş. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hata içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadîs zannedilir, mâna gizlenir. Vâkıa mutâbakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutabakatı görünmüyor ve o rivayet müteşabih olur.

HEM İKİ DECCALIN SIFATLARI VE HALLERİ AYRI AYRI OLDUĞU HALDE, MUTLAK GELEN RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR; BİRİ, ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM BÜYÜK MEHDÎNİN HALLERİ SÂBIK MEHDÎLERE İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK ÇIKMIYOR, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder.

Mukaddime bitti, meselelere başlıyoruz. *(Şualar, 583-584)*

18. HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'A HAK ETTİĞİ KIYMETİ VERECEK

Biri, Risale-i Nur'dur. Biri de, onun bir tercümanı.

Ve Risale-i Nur hakkındaki hüsn-ü zannınız daha fevkinde (daha çok) Risale-i Nur'a lâyıktır. Çünki Kur'an-ı Hakîm'in (her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kuran'ın) bir mu'cize-i maneviyesidir (manevi bir mucizesidir). **ÂHİR ZAMANDA GELECEK HAZRET-İ MEHDİ de ona o kıymeti verecek itikadındayım (inancında ve kanaatindeyim).**

"Bediüzzaman'ın bu ifadesi Emirdağ Lahikası'nın el yazması nüshasında yer almaktadır."

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, hârika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok hârika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutâbakatı görünmüyor ve o rivâyet müteşabih olur.

Hem iki **deccal**'ın sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen rivâyetlerde iltibas oluyor, biri, öteki zannedilir. Hem **Büyük Mehdî**'nin halleri sâbık **mehdî**'lere işaret eden rivâyetlere mutâbık çıkmıyor, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Alî (R.A.) yalnız **İslâm Deccalı**'ndan bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

* * *

(Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzer misâllerinden –mülhidler tarafından avâmın akîdelerini bozmak fikriyle işâa edilen– yirmiüç mes'eleleri, tevfik-i Rabbânî ile gayet muhtasar bir sûrette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, her biri bir lem'a-i i'câz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakiki te'villeri isbat ve izhar edilmekle akîde-i avâmı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbâniden rica edip hatîatımı ve galatatımı afv u mağfiret altına almasını Rabb-ı Rahîmimden niyaz ederim.)

19. BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ (AS)'IN 100 SENE SONRA GELECEĞİNİ SÖYLÜYOR

Saniyen: O matbu eserin yüz beşinci sayfadan tâ yüz dokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâire ders verdiğim o sualler ve cevaplar vaktinde, mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayali hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhir zamandır. Gittikçe daha fenalaşacak."

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş: Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden SONRAKİ ***(bu ifade bazı sitelerde ey yüzden ifadesi çıkarılarak ta üç yüz seneden sonraki olarak yazılmış yüzden hiç bahsedilmiyor)*** **YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ İLE BENİ TEMÂŞÂ EDEN** SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. **NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR.** Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. Yâni, İhtiyar Risalesinin On Üçüncü Ricasında beyan ettiği gibi, Medresetü'z-Zehranın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kalesinin altında bulunan Horhor medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da bütün medreselerin kapatılma-

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz Kardeşlerim!

Eski Said'in matbu eski eserlerinden birisi elime geçti. Merak ve dikkatle baktım. Bu gelen fıkra kalbe geldi. Münasipse Mektubat âhirinde yazılsın.

Evvelâ: Hürriyetin üçüncü senesinde aşâirler arasında meşrutiyet-i meşruayı aşâire tam bildirmek ve kabul ettirmek için Ertuş aşâiri içinde hususan Küdan ve Mamhuran'a verdiği ders ve bin üçyüz yirmidokuzda matbaa-i Ebüzziya'da tab'edilen kırkbir sene evvel tab'edilmiş fakat maatteessüf yirmi-otuz seneden beri arıyordum, bulamamıştım. Bu defa birisi bir nüsha bulup bana göndermiş. Ben de eski Said kafasını alıp ve yeni Said'in sünuhatıyla dikkatle mütalâa ettim. Anladım ki Eski Said acîb bir hiss-i kablelvuku ile otuz-kırk sene sonra şimdi vukua gelen vukuat-ı maddiye ve mâneviyeyi hissetmiş. Ve bedevî Ekrad aşâiri perdesi arkasında bu zamanın medenî perdesini kendilerine maske yapan ve vatanperverlik perdesi altında dinsiz ve hakikî bedevî ve hakikî mürteci; yâni, bu milleti, İslâmiyetten evvelki âdetlerine sevk eden hâinleri görmüş gibi onlarla konuşup başlarına vuruyor.

Sâniyen: O matbu eserin yüzbeşinci sahifeden tâ yüzdokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâire ders verdiğim o sualler ve cevaplar vaktinde mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayalî hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhirzamandır. Gittikçe daha fenalaşacak." O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakki dünyası olsun yalnız bizim için mi tedenni dünyasıdır? Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.

Ey yüzden tâ üçyüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş, sakıtane benim sözümü dinleyen ve bir nazar-ı hafiyy-i gaybî ile beni temaşa eden *Said, Hamza, Ömer, Osman, Yusuf, Ahmet vs.* size hitap ediyorum.

Tarih denilen mâzi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgraf ile sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Siz inşâallah cennet-âsâ bir baharda gelirsiniz. Şimdi ekilen nur tohumları zeminlerinizde çiçek açacaklar. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini mezar taşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız (yâni ihtiyar risalesinin onüçüncü ricasında beyan ettiği gibi, Medresetü'z-Zehranın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kal'asının altında bulunan Horhor medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da

sıyla vefat etmelerine işaret ederek, umumunun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak, o azametli mezara azametli Van Kalesi mezartaşı olmuş. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENIN BAŞINDA BIR MEDRESE-I NURIYE ÇIÇEĞINI YAPINIZ. CISMEN DIRILMEMIŞ, FAKAT RUHEN BÂKI VE GENIŞ BIR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CISMANÎ BIR SURETTE BINA EDINIZ" DEMEKTIR. ZATEN ESKI SAID EKSER HAYATI O MEDRESENIN HAYALIYLE GITMIŞ VE O MATBU RISALENIN 147'NCI SAYFADAN TÂ 157'NCI SAYFAYA KADAR MEDRESETÜ'Z-ZEHRANIN TESISINE VE FAYDALARINA DAIR EHEMMIYETLI HAKIKATLERI YAZMIŞ.** *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 98, 99)*

Cevap: Ancak on kısımdan bir kısmı size gelebilmiş. Zîra sizin şu vahşetengiz, cehalet-perver husumetefza olan sarp dağ ve dereleriniz-deki vahşet ayılarından, cehalet ejderhasından, husûmet kurtlarından bîçare meşrûtiyet korkar, kolaylıkla gelmeye cesaret edemez. **EĞER SİZ TENBEL KALIP DA ONUN YOLUNU YAPMAZSANIZ, TENBELLİK ETSENİZ, YÜZ SENE SONRA TAMAMEN CEMÂLİNİ GÖRECEKSİNİZ. ZÎRA SİZİNLE İSTANBUL ARASINDAKİ MESAFE BİR AYLIKTIR;** fakat sizinle ehl-i meşrûtiyet arasındaki mesafe bin aydan fazladır. Zîra eski zamanın adamlarına benzersiniz. O nazik meşrû-tiyet, İstanbul havalisindeki yılanlardan kurtulsa, şu uzun mesafeden geçmekle, cehalet gibi müthiş bataklığı, fakr gibi mütevahhiş kıraçları, husûmet gibi gayet keyşer dağları katetmekle beraber, eşkiyaya rast gelecektir. Ezcümle, bazı ceza-i sezasını hazmetmeyen, bir kısım da başkasının etini yemekten dişi çıkarılan ve bazı bir meşhur bektaşi gibi mânâ verenler, yol üzerine çıkıp, gasp ve garet edi-yorlar. Daha onların öte tarafında da bir kısım gevezeler vardır; bazı bahane ile, parça parça etmek istiyorlar. Öyle ise, ona bir yol veyahut bir balon yapınız. *(Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 75, 76)*

bütün medreselerin kapatılması ile vefat etmelerine işaret ederek ümmetinin bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak o azametli mezara azametli Van kal'ası mezar taşı olmuş. Ey yüz sene sonra gelenler! Şu kal'anın başında bir medrese-i nuriye çiçeğini yapınız.) Cismen dirilmemiş, fakat rûhen bâki ve geniş bir hey'ette yaşayan Medresetü'z-Zehrayı cismanî bir surette bina ediniz, demektir. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin yüzkırkyedinci sahifeden tâ yüzelliyedinci sahifeye kadar Medresetü'z-Zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatları yazmış.

Bir fâl-i hayırdır ki yirmibeş senelik dehşetli ve medreseleri öldüren istibdadın kırılması ile Maarif Vekili Tevfik, Van'da şark üniversitesi namında Medresetü'z-Zehrayı inşa etmesine karar vermesi ve ümidin haricinde reis Celâl dahi mühim mes'eleler içinde Tevfik'in fikrine iştirak etmesi, Eski Said'in kırk sene evvelki sözü ve ricası doğru çıkacağını gösteriyor.

Şimdi kırkbeş sene evvelki cevabının izahında üç hakikat beyan edilecek.

Birincisi: Eski Said bir hiss-i kablelvuku ile iki acip hâdiseyi hissetmiş, fakat rüya-yı sâdıka gibi tâbire muhtaç imiş. Nasıl bir kırmızı perde ile beyaz veya siyah bir şeye bakılırsa kırmızı görünür. O da siyaset-i İslâmiye perdesiyle o hakikata bakmış. Hakikatın sureti bir derece şeklini değiştirmiş. O hâzır büyük veli dahi o yanlışını görüp o cihette şiddetle itiraz etmiş. İşte o hakikat iki kısımdır:

Birincisi: Bu Osmanlı ülkesinde büyük bir parlak nur çıkacak, hattâ hürriyetten evvel pek çok defa talebelere teselli vermek için bir nur çıkacak, gördüğümüz bütün fenalıklara karşı bu vatana saadet te'min edecek diyordu. İşte kırk sene sonra Risale-i Nur o hakikatı kör gözlere dahi gösterdi.

İşte Nurun zâhiren, kemiyyeten dar cihetine bakmayarak hakikat cihetinde keyfiyeten geniş ve fevkalâde menfaatını hissetmesi suretiyle hem de siyaset nazarıyla bütün memleket-i Osmaniyede olacak gibi ifade etmiş. O büyük veli, onun dar daireyi geniş tasavvurundan ona itiraz etmiş. Hem o zât haklı, hem eski Said bir derece haklıdır. Çünkü Risale-i Nur îmanı kurtarması cihetiyle o dar dairesi mâdem hayat-ı bâkıye ve ebediyeyi îmanla kurtarıyor. Bir milyon talebesi bir milyar hükmündedir. Yâni bir milyon değil, belki bin insanın hayat-ı ebediyesini temine çalışmak, bir milyar insanın hayat-ı fâniye-i dünyeviye ve medeniyetine çalışmaktan daha kıymetdar ve mânen daha geniş olması.. Eski Said'in o rüya-yı sâdıka gibi olan hiss-i kablelvuku ile o dar daireyi bütün Osmanlı memleketini ihâta edeceğini görmüş. Belki inşâallah, o görüş, yüz sene sonra nurların ektiği tohumların sümbüllenmesi ile aynen o geniş daire nur dairesi olacak, onun yanlış tâbirini sahih gösterecek.

20. BEDİÜZZAMAN, MEHDİLİK İSNADINI HİÇBİR ZAMAN KABUL ETMEMİŞTİR

İDDİANAMEDE BENİM HAKKIMDA DÖRT ESAS VAR:

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfüruşluk var ve kendimi müceddid biliyorum. **Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİME BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. HATTÂ DENİZLİ'DEKİ EHL-İ VUKUF, "EĞER SAİD MEHDİLİĞİNİ ORTAYA ATSA BÜTÜN ŞAKİRDLERİ KABUL EDECEK" DEDİKLERİNE MUKABİL, SAİD İTİRAZNAMESİNDE DEMİŞ Kİ: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ SEYYİD OLACAK." DİYE ONLARI REDDETMİŞ.** *(Şualar, 14. Şua, sayfa: 387)*

bilmediğim yeni hurufla yazsın ve yazıldı, onlara verildi. Güya büyük bir suç işlemişim diye benim pencerelerimi mıhladılar. Ve duman beni sıkıyordu, bir pencereyi bırakmadım ki mıhlanmasın. Şimdi onu da mıhladılar. Hem hapis usulü tecrid onbeş gün kadar olduğu halde, beni üçbuçuk ay tecrid-i mutlakda hiçbir arkadaşımla temas ettirmediler. Hem üç aydanberi benim aleyhimde kırk sahifelik bir iddianame yazılıp bana gösterildi. Yeni hurufu bilmediğimden, hem rahatsız ve hattım çok noksan olmasından çok rica ettim ki, **"Bana biri iddianameyi okuyacak ve dilimi bilen talebelerimden benim itiraznamemi yazacak iki adama izin veriniz."** dedim; izin vermediler. Dediler: **"Avukat gelsin, okusun."** Sonra onu da bırakmadılar. Yalnız bir kardeşe dediler ki: **"Eski hurufa çevir, ona ver."** Halbuki, o kırk sahifeyi yazmak altı-yedi günde ancak olur. Bir saatte bana okumak işini, altı-yedi güne kadar uzatmak, tâ benimle kimse temas etmesin fikri ise, pek dehşetli bir istibdat ile benim bütün hukuk-u müdafaamı iskat etmektir. Dünyada, yüz cinayeti bulunan ve asılacak bir adam dahi böyle muamele göremez. Ben hakikaten bu emsalsiz işkencenin hiçbir sebebini bilmediğimden çok azab çekiyorum. Ben haber aldım ki, mahkeme reisi vicdanlı ve merhametlidir. Bu kanaata binaen, ilk ve son bir tecrübe olarak makamınıza bu istirhamnâme ve şekvayı yazdım.

Tecrid-i mutlakta hasta ve perişan

Said Nursî

* * *

İddianamede benim hakkımda dört esas var.

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfuruşluk var ve kendimi müceddit biliyorum.

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. Hem mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şehadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf: "Eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şâkirdleri kabul edecek." dediklerine mukabil; Said, itiraznamesinde demiş ki: "Ben Seyyid değilim. Mehdi Seyyid olacak." diye onları reddetmiş.

İkinci Esas: Neşriyatı gizlemesi.

Gizli düşmanlar yanlış mâna verdirmesin. Yoksa siyasete ve dünya âsâyişine temas cihetiyle değildir. Hem eski harf ile teksir makinesini

21. HZ. İSA (AS), HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILACAK

Üçüncü Mesele

Katî ve sahih rivayette var ki, "İsa Aleyhisselâm Büyük Deccalı öldürür."

Vel'ilmü indallah, bunun da iki veçhi var: Bir veçhi şudur ki: **Sihir ve manyetizma ve ispritizma gibi istidracî harikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccalı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek, ancak harika ve mu'cizâtlı ve UMUMUN MAKBULÜ BİR ZAT OLABİLİR Kİ, O ZAT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂMDIR.**

İkinci veçhi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâmın kılınciyle maktul olan şahs-ı Deccalın, teşkil ettiği sdehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevîsini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki, o ruhâniler din-i İsevînin hakikatini hakikat-i İslâmiye ile mezc ederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. **HATTÂ, "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELİR, HAZRET-İ MEHDÎYE NAMAZDA İKTİDA EDER, TÂBİ OLUR" DİYE RİVAYETİ, BU İTTİFAKA VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN METBUİYETİNE VE HÂKİMİYETİNE İŞARET EDER.** *(Şualar, 5. Şua, sf 589)*

etmez. Daha bir gün otomobil ile gelse, bir haftada daima Güneş görünür. Ben Rusya'daki esaretimde bu mevkiye yakın bulunuyordum. Demek büyük Deccal, şimâlden bu tarafa tecavüz edeceğini mu'cizâne bir ihbardır.

İkinci te'vili ise: Hem büyük Deccal'ın, hem İslâm Deccalı'nın üç devre-i istibdatları mânasında üç eyyam var. **"Bir günü; bir devre-i hükûmetinde öyle büyük icraat yapar ki, üçyüz sene yapılmaz. İkinci günü, yani ikinci devresi, bir senede otuz senede yapılmayan işleri yaptırır. Üçüncü günü ve devresi, bir senede yaptığı tebdiller on senede yapılmaz. Dördüncü günü ve devresi âdileşir, bir şey yapmaz, yalnız vaziyeti muhafazaya çalışır."** diye, gayet yüksek bir belâgatla ümmetine haber vermiş.

ONÜÇÜNCÜ MES'ELE:

Kat'î ve sahih rivâyette var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı öldürür."

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var:

Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyade alâkadar ve ekser insanların Peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın, teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevîsini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki; o ruhâniler din-i İsevînin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. Hattâ, **"Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir, Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tâbi olur."** diye rivâyeti bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'âniye'nin metbuiyetine ve hâkimiyetine işaret eder.

ONDÖRDÜNCÜ MES'ELE:

Rivâyette var ki: "Deccal'ın mühim kuvveti Yahudidir. Yahudiler severek tâbi olurlar."

Allahu a'lem, diyebiliriz ki, bu rivâyetin bir parça te'vili Rusya'da

22. BAZI NUR TALEBELERİ HZ. MEHDİ (AS)'IN SADECE BİRİNCİ VAZİFESİNE GÖRE YORUM YAPARAK YANILIYORLAR

Evvelen: Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Hüsrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur'un manevî avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri âlimane, müdakkikane yazdığı şu gelen istihracat-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti ve şâhidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. Onun tetkikatına ve Risale-i Nur'un kıymetini tam hadîs ile âyet ile isbat etmesine karşı hayret ve istihsan ile Mâşallâh, Bârekâllah dedim. Fakat bir derece tabire muhtaçtır, ayn-ı hakikattır. Fakat Said hakkında hususan son kısmın hâşiyelerinde şahsiyetim itibariyle haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile hakikatın sureti değişmiş.

Evet hem Sikke-i Gaybiye hem onun yazdığı âyetler ve hadisler müttefikan bu asırda bir hakikat-ı nuraniyeye işaret ediyorlar ve bu asır ve bu zaman cemiyet zamanı olduğundan şahs-ı manevi hükmedebilir. Hususan manevi vazifelerde maddi şahısların ehemmiyeti azdır, dağlar gibi vazifeler o zaif şahsiyetlere yükletilmez. **Bazı âyat-ı kerime ve ehadis-i şerife ÂHİRZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ MÂNA-YI İŞARÎ İLE HABER VERİYOR. Fakat o gelecek zatın ve cemiyetin üç vazifesinden hakikatta en ehemmiyetlisi olan ve zâhiren en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniye-yi güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin şahs-ı manevisi tam yaptıklarından o gelecek zata dair haberleri ve işaretleri Risale-i Nur'un şahs-ı manevisine hatta bazen tercümanına da tatbike çalışmışlar ve Şeriatı ihya ve hilafeti tatbik olan çok geniş dairede hükmeden bu iki mühim vazifesini nazara almamışlar. Onların kanaatları onların risale-i**

Tılsım Mecmuası'nın Zeyli

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

E v v e l â : Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Husrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur'un mânevî avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri âlimâne, mudakkikâne yazdığı şu gelen istihrâcât-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti ve şâhidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. O'nun tedkikatına ve Risale-i Nur'un kıymetini tam hadis ile ve âyet ile isbat etmesine karşı, hayret ve istihsan ile "Mâşâallah, Bârekellah" dedim. Fakat, bir derece tâbire muhtaçtır. Ayn-ı hakikattır; fakat "Said" hakkında husûsan son kısmın hâşiyelerinde -şahsiyetim itibarıyla haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile- hakikatın sureti değişmiş...

Evet, hem Sikke-i Gaybiye, hem O'nun yazdığı âyetler ve hadisler müttefikan bu asırda bir hakikat-ı nûrâniyeye işaret ediyorlar. Ve bu asır ve bu zaman, cemaat zamanı olduğundan, şahs-ı mânevi hükmedebilir. Husûsan mânevî vazifelerde maddî şahısların ehemmiyeti azdır. Dağlar gibi vazifeler, o zayıf şahsiyetlere yükletilmez.

Bazı âyât-ı kerîme ve ehâdis-i şerîfe âhirzamanda gelecek bir müceddid-i ekberi mânâ-yı işârî ile haber veriyorlar. Fakat o gelecek zâtın ve cem'iyyetinin üç vazifesinden hakikatte en ehemmiyetlisi olan ve zâhiren en küçüğü görünen imânı kurtarmak ve hakâik-i imâniyeyi güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve Şâkirdlerinin şahs-ı mânevisi tam yaptıklarından; o gelecek zâta dâir haberleri ve işaretleri, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevisine hattâ bazen tercümânına da tatbike çalışmışlar ve Şeriat'ı ihyâ ve hilâfeti tatbik olan çok geniş dâirede hükmeden bu iki mühim vazifesini nazara almamışlar. Onların kanaatleri, onların Risale-i Nur'dan istifade cihetine faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlâsa ve hiçbir şeye âlet olmaması-

Nur'dan istifade cihetine faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlasa ve hiçbir şeye alât olmamasına ve dünyevi ve manevi makâmâtı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muarızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabilir. Onun için ben bu müdakkik kardaşımızın risaleciğinin bir kısmını ve bazı cümlelerini kaldırmakla bir parça ta'dil ettim. Siz tam ta'dilat yapınız ve size gönderdim. Tılsımlar Mecmuasının âhirinde yazılsın. Bâki kalan kısmını da şahsıma ait kısmını kaldırıp, bakiyesini ta'dil ederek belki size göndereceğiz. *(Tılsımlar Mecmuasının Zeyl Maidet-ül Kur'an Risalesi, 168 - 169)*

na ve dünyevî ve mânevî makâmâtı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muarızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücûmuna vesile olabilir. Onun için ben, bu mudakkik kardaşımızın risaleciğinin bir kısmını ve bazı cümlelerini kaldırmakla bir parça ta'dil ettim. Siz tam ta'dilât yapınız ve size gönderdim, Tılsımlar Mecmuasının âhirinde yazılsın. Bâki kalan kısmını da, şahsıma aid kısmını kaldırıp bâkiyesini ta'dil ederek belki size göndereceğiz. Bu münasebetle bugünlerde ruhuma gelen bir ihtarı, kalbimle gördüğüm bir mânâyı beyan edeceğim ki kardaşım Ahmed Feyzi benden gücenmesin. Şöyleki:

Nurların fütûhatını kalben temaşa ederken, bazı has kardaşlarımın Nur'un tercümanına verdikleri makam noktasında baktım; o makama nisbeten fütûhat az olmasından, o makamın şerefi için bir hırs ile vazife-i İlâhiyeye karışmak gibi şekva geldi. Binler derece şükür ve sırf rıza-yı İlâhî noktasında bazı bîçarelerin Nurlarla imânlarını kurtarmak cihetiyle binler hamd ve senâ ve şükür lâzımken, bir teşekki ve sıkıntı geldi...

Sonra, mahviyet ve terk-i enaniyet ve ihlâs-ı tâm ile aynı vaziyete baktım, gördüm ki: O fütûhatta, binler hamd ve senâ ve teşekkür ve mânevi sürur ve sevinç ruhuma geldi. Ben o halde iken anladım ki, makamât-ı maneviye dahi mesleğimizde mevzu-u bahis olmamalı. Eğer bazı has kardaşlarımın, hakkımdan yüz derece ziyade bana verdikleri hassa ve makam hakikat olsa ve hakkım da olsa, mezkur hakikat için bırakmağa meslek-i Nuriyedeki ihlâs-ı tâmme mecbur ediyor.

الباقي هو الباقي

Said Nursî

Bediüzzaman Hazretleri Hz. İsa (as)'ın Bizzat Şahsının, Kendisinden Sonra, Hz. Mehdi (as) Döneminde Nüzul Edeceğini Anlatıyor

1. ALLAH KATINDA OLAN HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT KENDİ ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE İSEVİLERİN BAŞINA GEÇECEKTİR.

Dördüncü sualinizin meali: Âhirzamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccal'ı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki: Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz." Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevab: Hadîs-i sahihte rivayet edilen: "Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın geleceğini ve şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccal'ı öldüreceğini (yok edeceğini)" imanı zaîf olanlar istib'ad ediyorlar (akla uzak buluyorlar). Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad (şüphe) yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadîsin ve Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadîslerin ifade ettikleri mana budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek **ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ, o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.**

İkinci cereyan ise: **Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden (Darwnist ve materyalist ideolojilerden destek alan) bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek (gelişerek) kuvvet bulup, Uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir.** Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zabitan (subaylar) ve efrad (fertler) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna (çeşitli) hâkimiyet verir. Öyle de: Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (İlahlık) verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispiritizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî (zahiri) hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip Uluhiyetini (İlah olduğunu) ilân eder. Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın Uluhiyet dava etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İşte böyle bir sırada, o **cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın şahsiyet-i maneviyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, YANİ RAHMET-İ İLAHİYENİN SEMASINDAN NÜZUL EDECEK;** hâl-i hazır Hristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek (temizlenecek), hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek; manen Hristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılab edecektir. Ve Kur'ana iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı manevîsi tâbi' ve İslâmiyet metbu' (tabi olunan) makamında kalacak; din-i hak bu iltihak (katılım) neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, **DİNSİZLİK CEREYANINA GALEBE EDİP DAĞITACAK İSTİDADINDA İKEN; ÂLEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELÂM, O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ**, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in

va'dine istinad ederek haber vermiştir. **MADEM HABER VERMİŞ, HAKTIR; MADEM KADİR-İ KÜLLİ ŞEY' VA'DETMİŞ, ELBETTE YAPACAKTIR.** Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen **BİR HAKÎM-İ ZÜLCELAL, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HÂTİMESİ İÇİN, DEĞİL SEMA-İ DÜNYADA CESEDİYLE BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA, BELKİ ÂLEM-İ ÂHİRETİN EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL..** belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek.

Hazret-i İsa Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsa olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedahet derecesinde herkes onu tanımayacaktır. *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80)*

Üçüncüsü: Emevilerin Hâşimilere karşı an'anesindeki rekabet damarı, Yezid gibi bâzılarda bulunduğu için, şefkatsiz bir gadre kabiliyet göstermişti.

Dördüncü bir sebeb de: Hazret-i Hüseyin'in taraftarlarında bulunuyordu ki; Emevilerin, Arab milliyetini esas tutup, sair milletlerin efradına «memâlik» tâbir ederek köle nazariyle bakmaları ve gurur-u milliyelerini kırmaları yüzünden, milel-i sâire Hazret-i Hüseyin'in cemaatine intikamkârâne ve müşevveş bir niyetle iltihak ettiklerinden, Emevilerin asabiyet-i milliyelerine fazla dokunmuş, gayet gaddarâne ve merhametsizcesine meşhur fâciaya sebebiyet vermişlerdir.

Mezkûr dört esbab, zâhiridir. Kader noktasından bakıldığı vakit, *Hazret-i Hüseyin ve akrabasına o fâcia sebebiyle hâsıl olan netâic-i uhreviye ve saltanat-ı rûhaniye ve terakkiyat-ı mâneviye, o kadar kıymetdardır ki, o fâcia ile çektikleri zahmet, gayet kolay ve ucuz düşer.* Nasılki bir nefer, bir saat işkence altında şehid edilse; öyle bir mertebeyi bulur ki, on sene başkası çalışsa, ancak o mertebeyi bulur. Eğer o nefer şehid olduktan sonra ona sorulabilse, «Az bir şey ile pek çok şeyler kazandım.» diyecektir.

Dördüncü Suâlinizin meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki: *Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz.*» Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevap: Hadis-i Sahihde rivayet edilen: «Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini» imanı zaif olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadisin ve Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mâna budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevinin silsile-i nuranisine bağlanan, ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nurani, o Süfyanın şahs-ı mânevisi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd

eden bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasiyle intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımıyan ve ordudaki zâbitan ve efrad onun askerleri olduğunu kabûl etmiyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna hâkimiyet verir. Öyle de: *Allah*'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarâne sûri hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûb olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâva etmesi, ne derece ahmakcasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, *Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibaret olan hakiki İsevilik dini zuhur edecek, yâni Rahmet-i İlâhiyyenin semasından nüzûl edecek; hâl-i hâzır Hıristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek, hurâfattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-ı İslâmiye ile birleşecek; mânen, Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâb edecektir... Ve Kur'ana iktidâ ederek, o İsevilik şahs-ı mânevisi, tâbi'; ve Islâmiyet, metbu' makamında kalacak. Din-i Hak, bu ittihak neticesinde azim bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûb olan İsevilik ve İslâmiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken, âlem-i semâvatta cism-i beşerisiyle bulunan Şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sâdık, bir Kadir-i Küllî Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Mâdem haber vermiş, haktır; mâdem Kadir-i Küllî Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır.* Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bâzı vakitte insan sûretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in «Dıhye» sûretine girmesi gibi) ve ruhânîleri Âlem-i Ervahtan gönderip beşer sûretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misâliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azime için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil.. belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve vâdettiği için elbette gönderecek...

Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes O'nun hakiki İsâ

olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nûr-u iman ile O'nu tanır. Yoksa bedâhet derecesinde herkes O'nu tanımayacaktır.

2. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, DİNSİZLİĞİN FİKREN YOK EDİLMESİNE VE HRİSTİYANLARIN MÜSLÜMAN OLMASINA VESİLE OLACAK

Üçüncü Tabaka-i Hayat: Hazret-i İdris ve **İSA ALEYHİMESSELÂM'IN TABAKA-İ HAYATLARIDIR Kİ,** beşeriyet levazımatından tecerrüd ile (insani ihtiyaçlardan ayrılmış olarak), melek hayatı gibi bir hayata girerek nuranî bir letafet kesbeder. Âdeta beden-i misalî letafetinde ve cesed-i necmî nuraniyetinde olan cism-i dünyevîleriyle semavatta bulunurlar. **ÂHİRZAMANDA HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELECEK, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE (A.S.M.) İLE AMEL EDECEK MEALİNDEKİ HADÎSİN SIRRI ŞUDUR Kİ:** Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin (Darwinizmin) verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı Uluhiyete (Allah'ın varlığını inkara) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada, nasılki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini (fikren) öldürür; öyle de **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK, DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'I (fikren) ÖLDÜRÜR.. YANİ İNKÂR-I ULUHİYET FİKRİNİ** (Allah'ın varlığını inkar etme düşüncesini) **ÖLDÜRECEK** (fikren ortadan kaldıracak). *(1. Mektup, sf. 7)*

şif olan evliyânın, Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve isbat eder. Hattâ makamat-ı velâyette bir makam vardır ki, «*Makam-ı Hızır*» tâbir edilir. O makama gelen bir veli, Hızırdan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bâzan o makam sahibi yanlış olarak, ayn-ı Hızır telâkki olunur.

Üçüncü Tabaka-i Hayat : Hazret-i İdris ve İsâ Aleyhimesselâmın tabaka-i hayatlarıdır ki, beşeriyet levazımatından tecerrüd ile, melek hayatı gibi bir hayata girerek nurani bir letâfet kesbeder. Adetâ beden-i misali letâfetinde ve cesed-i necmi nuraniyetinde olan cism-i dünyevileriyle semavatta bulunurlar. *Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) ile amel edecek* meâlindeki hadisin sırrı şudur ki: Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfriye ve inkâr-ı Ulûhiyete karşı İsevilik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılâb edeceği bir sırada, nasılki İsevilik şahs-ı mânevisi, Vahy-i Semâvi kılınciyle o müthiş dinsizliğin şahs-ı mânevisini öldürür; öyle de: Hazret-i İsâ Aleyhisselâm, İsevilik şahs-ı mânevisini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı mânevisini temsil eden deccalı öldürür.. yâni inkâr-ı Ulûhiyet fikrini öldürecek.

Dördüncü Tabaka-i Hayat : Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'an'la, şühedanın, ehl-i kuburun fevkinde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet şüheda, hayat-ı dünyevilerini tarîk-ı hakta feda ettikleri için, Cenâb-ı Hak kemâl-i kereminden onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer, fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı Âlem-i Berzahta onlara ihsan eder. *Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar.. yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar.. kemal-i saâdetle mütelezziz oluyorlar.. ölümdeki fırak acılığını hissetmiyorlar.* Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir, fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saâdet, şühedanın lezzetine yetişmez. Nasılki iki adam bir rü'yada Cennet gibi bir güzel saraya girerler. Birisi rü'yada olduğunu bilir. Aldığı keyf ve lezzet pek noksandır. «Ben uyansam şu lezzet kaçacak» diye düşünür. Diğeri rü'yada olduğunu bilmiyor, hakiki lezzet ile hakiki saâdete mazhar olur.

İşte Âlem-i Berzahtaki emvât ve şühedanın hayat-ı berzahiyyeden istifadeleri, öyle farklıdır. Hadsiz vâkıatla ve rivâyatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sâbit ve kat'îdir. *Hattâ Seyyidüşşüheda olan Hazret-i Hamza Radıyallahü Anh, mükerrer vâkıatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi.. ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vâkıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve isbat edilmiş. Hattâ* — ben kendim — Ubeyd isimin-

3. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, İSEVİLERİN BAŞINDA BULUNACAK

İkinci İşâret, yâni Altıncı İşâret: Hazret-i Mehdi'nin cem'iyyet-i nurânîyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini (dinde olmayanı dine dahil eden rejimini) tâmir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihya edecek; yâni âlem-i İslâmiyette risâlet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şerîat-ı Ahmediyeyi (asm) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cem'iyyetinin mu'cizekâr ma'nevî kılınciyle (fikren) öldürülecek ve dağıtılacak.

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı Uluhiyet (Allah'ın varlığını inkar etme) niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, **Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (bizzat Hz. İsa (as)'ın şahsının yönetimi altında) (fikren) öldürecek ve dağıtacak;** beşeri, inkâr-ı Uluhiyetten (Allah'ın varlığını inkar etmekten) kurtaracak. *(29. Mektup, sf. 455)*

âliyye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarîk-ı hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni *Altıncı İşâret : Hazret-i Mehdi'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahrîbatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek; yâni âlem-i İslâmiyette Risalet-i Ahmediyyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle Şeriat-ı Ahmediyyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı Ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyyeyi zir ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın dîn-i hakikisini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemâati nâmı altında ve «Müslüman İsevîleri» ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı Ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

Yedinci İşâret: Yâni Üçüncü Suâl : Diyorlar ki: «Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirin tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevî mücahidîn-i İslâmiyye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap : Eski Said ile mütefekkirin kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyye'nin düsturlarını kısmen kabûl edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabûl ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete sûretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o sûretle İslâmiyetin hakiki kıymetini gösteremiyorlar. Âdetâ, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o meslegi terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathî kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu

4. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SÜNNETİNE TABİ OLACAK

Nasraniyet ya intıfâ veya istıfâ edip İslâmiyete karşı terk-i silâh edecektir. Nasraniyet birkaç defa yırtıldı, Protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı. Tekrar yırtılmaya hazırlanıyor. Ya intıfâ bulup sönecek veya hakikî Nasraniyetin esasını câmi olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecek, teslim olacaktır. **İŞTE BU SIRR-I AZÎME HAZRET-İ PEYGAMBER ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂM İŞARET ETMİŞTİR Kİ, "HAZRET-İ İSÂ NÂZİL OLUP GELECEK, ÜMMETİMDEN OLACAK, ŞERİATIMLA AMEL EDECEKTİR."** *(Mektubat, Hakikat Çekirdekleri, sf. 528)*

16 — Karıncayı emirsiz, arıyı ya'subsuz bırakmıyan Kudret-i Ezeliyye; elbette beşeri Nebisiz bırakmaz. Âlem-i Şehâdetteki insanlara inşikak-ı Kamer, bir mu'cize-i Ahmediyye (A.S.M.) olduğu gibi, mi'rac dahi âlem-i Melekûttaki meläike ve rûhaniyata karşı bir mu'cize-i kübrâ-yı Ahmediyyedir ki; Nübüvvetinin velâyeti bu kerâmet-i bâhire ile isbat edilmiştir ve o parlak Zât; berk ve Kamer gibi melekûtta şû'le-feşân olmuştur.

17 — Kelime-i şehâdetin iki kelâmı birbirine şâhiddir. Birincisi ikincisine bürhan-ı limmidir; ikincisi birincisine bürhan-ı innidir.

18 — Hayat, kesrette bir çeşit tecelli-i vahdettir. Onun için ittihada sevkeder. Hayat; bir şey'i herşey'e mâlik eder.

19 — Ruh; bir kânun-u zivücud-u hâricidir, bir nâmus-u zişuurdur. Sâbit ve dâim fıtrî kanunlar gibi, ruh dahi âlem-i Emir'den, sıfat-ı irâdeden gelmiş; kudret ona vücud-u hissî giydirmiştir; bir seyyâle-i lâtîfeyi o cevhere sadef etmiştir. Mevcut ruh, mâkul kanunun kardeşidir. İkisi; hem dâimî, hem âlem-i emirden gelmişlerdir. Şayet, nevilerdeki kanunlara Kudret-i Ezeliyye bir vücud-u hârici giydirseydi, ruh olurdu. Eğer ruh, şuuru başından indirse; yine lâyemût bir kanun olurdu.

20 — Ziya ile mevcudat görünür, hayat ile mevcudatın varlığı bilinir. Herbirisi birer keşşaftır.

21 — Nasraniyet ya intifa' veya ıstıfa edip İslâmiyete karşı terk-i silâh edecektir. Nasraniyet birkaç def'a yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı. Tekrar yırtılmağa hazırlanıyor. Ya intifa' bulup sönecek veya hakiki Nasraniyetin esâsını câmi' olan hakaik-ı İslâmiyyeyi karşısında görecek, teslim olacaktır.

İşte bu sırr-ı azîme Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm işâret etmiştir ki: «Hazret-i İsâ nâzil olup gelecek, ümmetimden olacak, şeriatımla amel edecektir.»

22 — Cumhur-u avâmı, bürhandan ziyade, me'hazdaki kudsiyet imtisâle sevkeder.

23 — Şeriatın yüzde doksanı — zaruriyat ve müsellemat-ı dîniyye — birer elmas sütundur. Mesâil-i içtihadiyye-i hilâfiyye, yüzde ondur. Doksan elmas sütun, on altının himayesine verilmez. Kitaplar ve içtihadlar Kur'ana dürbün olmalı, âyine olmalı; gölge ve vekil olmamalı!..

5. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL ETTİĞİNDE İMANIN NURUYLA TANINIR

Bu Beşinci Şua'ın bir Mukaddimesi ve yirmiüç Mes'elesi vardır. Mukaddime beş noktadır.

Birinci Nokta: Îman ve teklif, ihtiyar dâiresinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tedkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî mes'eleleri elbette bedihî olmaz. Ve herkes iser istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki Ebu Bekirler âlâ-yı illiyyine çıksınlar ve Ebu Cehiller esfel-i safîline düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu'cizeler seyrek ve nâdir verilir.

Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyâmet ve eşrat-ı saat (kıyamet saati), bir kısım müteşâbihat-ı Kur'aniye gibi kapalı ve te'villi oluyor. Yalnız, güneşin mağripten çıkması bedâhet derecesinde herkesi tasdika mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve îman makbul olmaz. Çünkü Ebu Bekirler, Ebu Cehiller ile tasdikde beraber olurlar. **HATTÂ HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN NÜZÛLÜ DAHİ VE KENDİSİ İSA ALEYHİSSELÂM OLDUĞU, NUR-U İMANIN DİKKATİYLE BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ.** Hatta " Deccal" ve " Süfyan" gibi eşhas-ı müdhişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar. *(Şualar, sf. 446)*

Bu Beşinci Şu'ın bir Mukaddimesi ve yirmiüç Mes'elesi vardır. Mukaddime beş noktadır.

Birinci Nokta: İman ve teklif, ihtiyar dairesinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tedkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî mes'eleleri elbette bedihî olmaz. Ve herkes ister istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki Ebu Bekirler âlâ-yı illiyyîne çıksınlar ve Ebu Cehiller esfel-i sâfiline düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu'cizeler seyrek ve nadir verilir. Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyamet ve eşrat-ı saat, bir kısım müteşâbihat-ı Kur'aniye gibi kapalı ve te'villi oluyor. Yalnız, güneş'in mağripten çıkması bedâhet derecesinde herkesi tasdika mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve îman makbul olmaz. Çünki, Ebu Bekirler Ebu Cehiller ile tasdikde beraber olurlar. Hattâ Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselâm olduğu, nur-u îmanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez. Hatta deccal ve süfyan gibi eşhas-ı müdhişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar.

İkinci Nokta: Peygambere bildirilen umûr-u gaybiye: Bir kısmı tafsil ile bildirilir. Bu kısımda hiç tasarruf edilmez ve karışamaz. Kur'an'ın ve hadîs-i kudsînin muhkemâtı gibi.

Ve diğer bir kısmı icmal ile bildirilir, tafsilât ve tasviratı onun içtihadına havâle edilir. İmana girmiyen hâdisat-ı kevniyeye ve vukuat-ı istikbaliyeye dair hadisler gibi. Bu kısımda, Peygamberimiz (Aleyhisalâtü Vesselâm) belâğatiyle — temsiller suretinde — sırr-ı teklif hikmetine muvâfık tafsil ve tasvir eder. Meselâ: Bir sohbette derin bir gürültü işitildi. Ferman etti ki: *«Bu gürültü, yetmiş seneden beri cehennem tarafına yuvarlanan bir taşın bu dakikada cehennemin dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür.»* Bu garip haberden beş-altı dakika sonra birisi geldi dedi: *«Ya Resûlallah! Yetmiş yaşında bulunan filân münafık vefat etti, cehenneme gitti.»* Peygamberin yüksek belîğâne kelâmının te'vilini gösterdi.

İHTAR: Hakaik-i îmaniyeye girmiyen cüz'î hâdisat-ı istikbaliye nazar-ı nübûvvetde ehemmiyetsizdir.

Üçüncü Nokta: İki Nükte'dir.

Birincisi: Teşbihler ve temsiller suretinde rivâyet edilen bir kısım hadîsler, mürûr-u zamanla avamın nazarında hakikat telâkki edildiğinden vâkıa mutabık çıkmıyor. Ayn-ı hakikat olduğu halde vâkıa mutabakatı görünmüyor. Meselâ: Hamele-i Arş gibi arzın hamelesinden olan *«Sevr»* ve *«Hut»* namında ve misâlinde iki melâike, koca bir öküz ve pek büyük bir balık tasavvur edilmiş.

İkincisi: Bir kısım hadîsler İslâmların ekseriyeti noktasında veya hükûmet-i İslâmiyenin veya merkez-i hilâfetin nokta-i nazarında vürud ettiği halde, umum ehl-i dünyaya şâmil zannedilmiş ve bir cihette hususî bulunduğu halde,

6. DİNSİZLİK HZ. İSA (AS)'IN VE CEMAATİNİN VESİLESİYLE FİKREN YOK OLACAK

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikili Taş'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: "O öldü." Yani pek acib ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek. Hem Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garib halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebetdar rivayet edilmesi cihetiyle manası gizlenmiş. **MESELÂ: "O KADAR KUVVETLİDİR VE DEVAM EDER; YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU (fikren) ÖLDÜREBİLİR, BAŞKA ÇARE OLAMAZ." RİVAYET EDİLMİŞ. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, (fikren) öldürecek; ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN NÜZULÜ İLE O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR, (fikren) ÖLÜR.** (*Şualar, sf. 448)*

dan sudur edeceği telâkki ve tevehhüm edilmesinden, o rivâyet müteşâbih olmuş, mânası gizlenmiş. Meselâ, tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, *İstanbul*'da *Dikili Taş*'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: «*O öldü.*» Yâni pek acib ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Hem *Deccal*'ın *rejimine ve teşkil ettiği komitesine* ve *hükûmetine* ait garip hâlleri ve dehşetli icraatı, onun şahsiyle münâsebetdâr rivâyet edilmesi cihetiyle mânası gizlenmiş. Meselâ, «*O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz.*» rivâyet edilmiş. Yâni, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hatâ içtihatlariyle olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadîs zannedilir, mâna gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşâbih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galib olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, hârika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müdhiş bir heykel ve çok hârika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mütâbakatı görünmüyor ve o rivâyet müteşâbih olur.

Hem iki «*Deccal*»ın sıfatları ve hâlleri ayrı ayrı olduğu hâlde, mutlak gelen rivâyetlerde iltibas oluyor, biri, öteki zannedilir. Hem «*Büyük Mehdi*»nin hâlleri sâbık *Mehdî*lere işâret eden rivayetlere mutâbık çıkmıyor, hadîs-i müteşâbih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (R.A.) yalnız «*İslâm Deccalı*»ndan bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

***

[Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzer misâllerinden — mülhidler tarafından avâmın akidelerini bozmak fikriyle işâa edilen — yirmiüç mes'eleleri, tevfik-i Rabbânî ile gayet muhtasar bir surette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, her biri bir lem'a-i i'caz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakikî te'villeri isbat ve izhar edilmekle akide-i avâmı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbânîden rica edip hatîatımı ve galatatımı afv u mağfiret altına almasını Rabb-ı Rahîmimden niyaz ederim.]

7. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI DECCALİYETE FİKREN TAM OLARAK SON VERECEKTİR

Onüçüncü mes'ele: Kat'î ve sahih rivayette var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı (fikren) öldürür." Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var: Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; **ANCAK HÂRİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ BİR ZÂT OLABİLİR Kİ: O ZÂT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR.** *(Şualar, 452)*

8. HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILMASI, TÜM DÜNYANIN MÜSLÜMAN OLACAĞINI VE HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'A TABİ OLACAĞINI GÖSTERMEKTEDİR

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın (ilim) kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı manevîsini (fikren) öldürecek ve inkâr-ı Uluhiyet (Allah'ın varlığını inkar) olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhanîleridir ki; o ruhanîler, din-i İsevî'nin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. **HATTÂ "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELİR. HAZRET-İ MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER, TÂBİ' OLUR." DİYE RİVAYETİ BU İTTİFAKA VE HAKİKAT-I KUR'ANİYENİN METBUİYETİNE VE HÂKİMİYETİNE İŞARET EDER.** *(Şualar, 453)*

Birisi: Büyük Deccal'ın kutb-u şimâlî dâiresinde ve şimal tarafında zuhur edeceğine kinâye ve işârettir. Çünkü kutb-u şimâlînin mevkiinde bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Bir gün şimendifer ile bu tarafa gelse, yaz mevsiminde bir ay mütemadiyen güneş gurub etmez. Daha bir gün otomobil ile gelse, bir haftada daima güneş görünür. Ben Rusya'daki esaretimde bu mevkiye yakın bulunuyordum. Demek büyük Deccal, şimalden bu tarafa tecâvüz edeceğini mu'cizane bir ihbardır.

İkinci te'vili ise: Hem büyük Deccal'ın, hem İslâm Deccalı'nın üç devre-i istibdatları mânasında üç eyyam var. *«Bir günü; bir devre-i hükümetinde öyle büyük icraat yapar ki, üçyüz sene yapılmaz. İkinci günü, yâni ikinci devresi, bir senede otuz senede yapılmayan işleri yaptırır. Üçüncü günü ve devresi bir senede yaptığı tebdiller on senede yapılmaz. Dördüncü günü ve devresi âdileşir, bir şey yapmaz, yalnız vaziyeti muhafazaya çalışır,»* diye, gayet yüksek bir belâğatla ümmetine haber vermiş.

ONÜÇÜNCÜ MESELE: Kat'î ve sahih rivâyette var ki: «İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı öldürür.»

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var:

Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidrâcî hârikalariyle kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbûlü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyâde alâkadar ve ekser insânların Peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevîsini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki; o ruhâniler, din-i İsevînin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. Hattâ, *«Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir, Hazret-i Mehdî'ye namazda iktida eder, tâbi olur.»* diye rivâyeti *bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'aniyenin metbuiyetine ve hâkimiyetine işâret eder.*

9. HZ. İSA (AS)'IN CEMAATİ KÜÇÜK BİR CEMAAT OLACAKTIR

Onaltıncı mes'ele: **Rivayette var ki: İsa Aleyhisselâm Deccal'ı (fikren) öldürdüğü münâsebetiyle, "Deccal'ın fevkalâde büyük ve minâreden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsâ Aleyhisselâm ona nisbeten çok küçük bulunduğunu..." gösterir.** Bunun bir te'vili şu olmak gerektir ki: İsâ aleyhisselâm'ı nur-u îman ile tanıyan ve tâbi olan cemaat-i rûhâniye-i mücâhidinin kemiyeti, **Deccal'ın mektepçe ve askerce ilmi ve maddi ordularına nisleten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir.** *(Şualar, sf. 454)*

hürmet tanımayan anarşistlik mahsulünü verecek. Çünki *kalb-i insândan hürmet* ve merhamet çıksa; akıl ve zekâvet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir, daha siyasetle idare edilmez. Ve anarşistlik fikrinin tam yeri ise; hem mazlum kalabalıklı, hem medeniyette ve hâkimiyette geri kalan çapulcu kabileler olacak. Ve o şerâite muvafık insanlar ise: Çin-i Mâçin'de kırk günlük bir mesafede yapılan ve acâib-i seb'a-i âlemden birisi bulunan Sedd-i Çini'nin binasına sebebiyet veren Mançur ve Moğol ve bir kısım Kırgız kabileleridir ki, Kur'an'ın mücmel haberini tefsir eden Zât-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) mu'cizâne ve muhakkikane haber vermiş.

ONALTINCI MES'ELE: Rivâyette var ki: — İsa Aleyhisselâm Deccal'ı öldürdüğü münâsebetiyle — «Deccal'ın fevkalâde büyük ve minâreden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm ona nisbeten çok küçük bulunduğunu...» gösterir.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ Bunun bir te'vili şu olmak gerektir ki: İsa Aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi olan cemaat-i rûhâniye-i mücâhidînin kemiyeti, Deccal'ın mektepçe ve askerce ilmi ve maddî ordularına nisbeten çok az ve küçük olmasına işâret ve kinâyedir.

ONYEDİNCİ MES'ELE: Rivâyette var ki: «Deccal çıktığı gün bütün dünya işitir ve kırk günde dünyayı gezer ve hârikulâde bir eşeği vardır.»

Allahu a'lem, bu rivâyetler tamamen sahih olmak şartiyle te'villeri şudur: Bu rivâyetler mu'cizane haber verir ki, «Deccal zamanında vâsıta-i muhabere ve seyahat o derece terakki edecek ki, bir hâdise bir günde umum dünyada işitilecek. Radyo ile bağırır, şark-garp işitir ve umum ceridelerinde okunacak. Ve bir adam kırk günde dünyayı devredecek ve yedi kıt'asını ve yetmiş hükümetini görecek ve gezecek.» diye, zuhurundan on asır evvel telgraf, telefon, radyo, şimendifer, tayyareden mu'cizane haber verir. Hem Deccal, deccallık hasiyetiyle değil, belki gayet müstebid bir kral sıfatiyle işitilir.Ve gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil, belki fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir. Ve bindiği merkebi ve himarı ise; ya şimendiferdir ki bir kulağı ve bir başı cehennem gibi ateş ocağı, diğer kulağı yalancı cennet gibi güzelce tezyin ve tefriş edilmiş. Düşmanlarını ateşli başına, dostlarını ziyafetli başına gönderir. Veyâhut onun eşeği, merkebi; dehşetli bir otomobildir veya tayyaredir veyâhut... (sükût lâzım!)

ONSEKİZİNCİ MES'ELE: Rivâyette var ki: *«Ümmetim istikametle gitse, ona bir yüz var.»* Yâ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ âyetinin sırrıyle bin sene hâkimane ve mükemmel yaşayacak. Eğer istikamette gitmezse, ona

10. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULÜ KESİNDİR, ANCAK HADİSLERİN MÜTEŞABİH ANLAMLARI DA BİR ÇOK HAKİKATE İŞARET EDER

ÂHİRZAMANDA HAZRET-İ İSA (A.S.) NÜZULÜNE VE DECCALI (manen) ÖLDÜRMESİNE AİT EHÂDİS-İ SAHİHANIN MÂNÂ-YI HAKİKÎLERİ (SAHİH HADİSLERİN GERÇEK MANALARI) ANLAŞILMADIĞINDAN, BİR KISIM ZAHİR ULEMALAR, O RİVAYET VE HADİSLERİN ZAHİRİNE BAKIP ŞÜPHEYE DÜŞMÜŞLER; VEYA SIHHATİNİ İNKÂR EDİP, VEYA HURAFEVÂRİ BİR MÂNÂ VERİP, ÂDETÂ MUHAL (İMKANSIZ) BİR SURETİ BEKLER BİR TARZDA AVÂM-I MÜSLİMÎNE ZARAR VERİRLER. Mülhidler (imansızlar) ise, bu gibi zahirce akıldan çok uzak hadisleri serrişte ederek (başa kakarak) hakaik-i İslâmiyeye tezyifkârâne (inkarcı gözle) bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi ehâdis-i müteşâbihenin hakiki tevillerini Kur'ân feyziyle göstermiş. Şimdilik nümune olarak birtek misal beyan ederiz. Şöyle ki: "Hazret-i İsa (a.s.) Deccalla mücadelesi zamanında, Hazret-i İsa onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıcı onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücutça o derece Deccalın heykeli Hazret-i İsa'dan büyüktür" diye meâlinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâmdan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir.

Bu rivayetin zâhirî ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi, nev-i beşerde câri olan âdetullaha muvafık düşmüyor. Halbuki bu rivayeti, bu hadisi,-hâşâ- muhal ve hurafe zanneden zındıkları iskât (susturmak) ve **o zahiri, ayn-ı hakikat itikad eden ve o hadisin bir kısım hakikatlerini gözleri gördükleri halde, daha intizar (ümit) eden zahirî hocaları dahi ikaz etmek için,** o hadisin, bu zamanda da aynı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddit mânâlarından bir mânâsı çıkmıştır.....

EVET, HADİS-İ ŞERİFİN İFADESİYLE HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVÎ NÜZÛLÜ KAT'Î OLMAKLA BERABER; MÂNÂ-YI İŞÂRÎSİYLE BAŞKA HAKİKATLERİ İFADE ETTİĞİ GİBİ, BU HAKİKATE DE MUCİZÂNE İŞARET EDİYOR. *(Kastamonu Lahikası, Birden İşaret Edilen Bir Hakikat, sf. 76-78)*

hüviyetini Isparta vilâyetinde te'sis eyledi. Risale-i Nur'u tecessüm ettirdi. **İnşâallah istikbâlde Risale-i Nur şâkirdleri, o âli hakikatın maddi suretini de te'sis etmeye muvaffak olacaklar.**

Eski Said'in İttihad-ı Terakki Komitesine şiddet-i muhalefetiyle beraber, onların hükümetine ve bilhassa orduya karşı tarafgirâne yüksek takdiratı ve iltizamları ise; bir hiss-i kablelvuku' ile, yağı içinde bulunan o cemaat-i askeriyede ve o cemiyet-i milliyede bir milyona yakın ve evliya mertebesinde olan şühedâ, altı-yedi sene sonra tezahür edeceğini hissetmiş, ihtiyarsız olarak — meşrebine muhalif — onlara dört sene tarafgir bulunmuş. Sâbık Harb-i Umumi çalkamasiyle **o mübarek yağı alındı, yağı alınmış bir ayrana döndü.** Yeni Said dahi Eski Said'e muhalefet edip mücâhedesine döndü.

∴

Küçük Hüsrev olan Feyzi'nin ve Emin'in suallerine bir cevab ve hâşâ hurafe tevehhüm edilen bir rivayetin bir mucize-i gaybiyyesidir.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Âhir zamanda **Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulüne ve Deccal'ı** öldürmesine ait Ehâdis-i Sahiha'nın mânâ-yı hakikîleri anlaşılmadığından, bir kısım zâhirî ulemâlar, o rivayet ve hadislerin zâhirine bakıp şübheye düşmüşler. Veya sıhhatini inkâr edip veya hurafevârî bir mânâ verip âdeta muhal bir sureti bekler bir tarzda, avâm-ı müslimine zarar verirler. Mülhidler ise, bu gibi zâhirce akıldan çok uzak hadisleri serrişte ederek hakaik-ı İslâmiyeye tezyifkârane bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi ehadis-i müteşabihenin hakiki te'villerini Kur'an, feyziyle göstermiş. Şimdilik nümune olarak bir tek misâl beyan ederiz. Şöyle ki:

Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccal ile mücadelesi zamanında, Hazret-i İsa Aleyhisselâm onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıncı onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücudça o derece Deccal'ın heykeli Hazret-i İsa'dan büyüktür, diye meâlinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dan on, belki yirmi mizli yüksek kametli olmak lâzım gelir. Bu rivayetin zâhirî ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi, nev'-i beşerde câri olan **Âdetullah**'a muvafık düşmüyor.

Halbuki bu rivayeti, bu hadisi, hâşâ muhal ve hurafe zanneden

zındıkları iskât ve o zâhiri, ayn-ı hakikat itikad eden ve o hadisin bir kısım hakikatlarını gözleri gördükleri halde daha intizar eden zâhiri hocaları dahi ikaz etmek için o hadisin, bu zamanda da ayn-ı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddid mânâlarından bir mânâsı çıkmıştır. Şöyle ki:

İsevîlik Dini ve o dinden gelen âdât-ı müstemirresini muhafaza hesabına çalışan bir hükümet ile, resmi ilâniyle, zulmetli pis menfaati için dinsizliğe ve bolşevizme yardım edip terviç eden diğer bir hükümet ki, yine hasis menfaati için İslâmlar'da ve Asya'da dinsizliğin intişarına tarafdar olan fitnekâr ve cebbar hükümetlerle muharebe eden evvelki hükümetin şahs-ı mânevisi temessül etse ve dinsizlik cereyanının bütün tarafdarları da bir şahs-ı mânevisi tecessüm eylese, üç cihetle, bu müteaddid mânaları bulunan hadisin, bu zaman aynen bir mânâsını gösteriyor. Eğer o gâlib hükümet netice-i harbi kazansa, bu işârî mânâ dahi bir mânâ-yi sarih derecesine çıkar. Eğer tam kazanmasa da, yine muvafık bir mânâ-yı işâridir.

Birinci Cihet: Din-i İsevî'nin hakikisini esas tutan İsevî Ruhanilerin cemaati ve onlara karşı dinsizliği tervice başlayan cemaat tecessüm etseler, bir minare yüksekliğinde bir insanın yanında, bir çocuk kadar da olamaz.

İkinci Cihet: Resmi ilâniyle, Allah'a istinad edip dinsizliği kaldıracağım, İslâmiyet'i ve İslâmlar'ı himaye edeceğim diyen bir hükümet yüz milyon küsur iken, dörtyüz milyona yakın nüfusa hükmeden bir diğer devlete ve dörtyüz milyon nüfusa yakın ve onun müttefiki olan Çin'e ve Amerika'ya ve onlar ise zahîr ve müttefik oldukları olan bolşeviklere gâlibane, öldürücü darbe vuran o hükümetteki muharib cemaatin şahs-ı mânevisi ile, muharebe ettiği dinsizlerin ve tarafdarlarının şahs-ı mânevîleri tecessüm etse, yine minare boyunda bir insana nisbeten küçük bir insanın nisbeti gibi olur. **Bir rivayette, «Deccal dünyayı zabteder» mânası; ekseriyet-i mutlaka ona tarafdar olur demektir. Şimdi de öyle oldu.**

Üçüncü Cihet: Eğer Küre-i Arz'ın dört kıt'aları içinde (Hâşiye) en küçüğü olan Avrupa'nın ve bu kıt'anın da dörtte biri olmıyan bir hükümetin memleketi; ekser Asya, Afrika, Amerika, Avusturalya'ya karşı gâlibane - harbederek Hazret-i İsa'nın vekâletini dâvâ eden bir devletle beraber dine istinad edip çok müstebidâne olan dinsizlik cereyanlarına karşı semavî paraşütlerle muharebe ve mücadele eden o hükümet ile ötekilerin şahs-ı mânevîleri insan suretine girse;

(Hâşiye): Avusturalya nazara alınmamış.

ceridelerin eskidenberi yaptıkları gibi, devletlerin kuvvetlerini ve hükümetlerin derecelerini göstermek nev'inden o mânevî şahıslar dahi rûy-i zemin ceridesinde, bu asır sahifesinde birer insan suretinde tersim ve tasvirleri gibi temessül etseler; aynen ve tam tamına hadis-i şerifin mu'cizane ihbar-ı gaybi nev'inden beyan ettiği hâdise-i âhirzamanın müteaddid mânâlarından tam bir mânâsı çıkıyor. Hattâ, şahs-ı İsa'nın (A.S.) semâvattan nüzulü işaretiyle bir mânâ-yı işârisi olarak, Hazret-i İsa'yı (A.S.) temsil ederek ve nâmına hareket eden bir taife dahi, şimdiye kadar işitilmemiş ve görülmemiş bir tarzda tayyarelerle, paraşütlerle semâdan, bir belâ-yı semavî gibi nüzul ettiriyor; düşmanların arkasına indiriyor. Hazret-i İsa'nın nüzulünün maddeten bir misalini gösteriyor.

Evet, o hadis-i şerifin ifadesiyle Hazret-i İsa'nın semavî nüzulü kat'î olmakla beraber; mânâ-yı işarisiyle başka hakikatları ifade ettiği gibi, bu hakikata da mu'cizâne işaret ediyor. Küçük Hüsrev olan Feyzi ve Emin'in suali ve ilhahlariyle bazı biçarelerin imanlarını şübehattan muhafaza niyetiyle bu mes'eleye dair yalnız bir-iki küçük satır yazmak niyet edip başlarken, ihtiyârım hâricinde olarak uzun yazdırıldı. Hikmetini de anlamadık, belki bir hikmeti var diye öylece bıraktık. Kusura bakmayınız, bu fıkrada tashihe ve dikkate vakit bulamadık, müşevveş kaldı. Kardeşlerim, buraya gönderdiğiniz mektublarınız kısmen lahikaya giriyorlar. Emin ile Feyzi çok selâm ederler.

⁂

BİRDEN İHTAR EDİLEN BİR MES'ELE-İ MÜHİMMEDİR

Has kardeşlerim münasib görürlerse tesettür risâlesinin âhirinde Üçüncü Mes'eleyi kaldırıp onun yerine bu yazılsın.

Âhir zamanın fitnesinde en dehşetli rolü oynayan, tâife-i nisaiye ve onların fitnesi olduğu hadisin rivayetlerinden anlaşılıyor. Evet nasılki tarihlerde, eski zamanda «Amazonlar» namında gayet silâhşör kadınlardan mürekkep bir tâife-i askeriye olarak hârika harbler yaptıkları nakledilliyor. Aynen öyle de: **Bu zamanda zındıka dalâleti, İslâmiyete karşı muharebesinde, nefs-i emmarenin plâniyle, Şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi; açık bacak kadınlar ve yarım çıplak hanımlardır ki; açık bacağıyla dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapamağa, fuhuşhâne yolunu genişlettirmeğe çalışarak; çokların nefislerini birden esir edip, kalb, ve ruhlarını kebair ile yaralıyorlar. Belki o kalblerden bir kısmını öldürüyorlar. Birkaç sene namahrem hevesatına göstermenin tam cezası olarak; o bıçaklı bacaklar Cehennem'in odunları olup, en evvel**

11. "HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULUNU BEKLİYORUZ"

(Hüsrev Ağabey'in Üstad'a Mektubundan Bir Bölüm)

İkincisi: Bu hakir talebeniz Husrev de, bu fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim: "Aziz Re'fet! **BİZ, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂMIN NÜZÛLÜNE İNTİZAR EDİYORUZ. BU PEYGAMBER-İ ÂLİŞÂN, DİN LEHİNDE HAREKET EDEN CEREYANIN BAŞLARINA NÜZUL ETSE GEREKTİR; VE O MİLLET DE MÜSLÜMAN OLACAKTIR.** Sevgili üstadımızın son mektublarından böyle anlıyorum. **Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşâallah öyle de olacaktır"** demiştim. *(Sikke-i Tasdiki Gaybi, 27. Mektubun Lahikasından Alınmış Mühim Parçalar, sf. 42)*

Husrev'in Bir Fıkrasıdır

Çok Kıymetdar ve Çok Sevgili Üstadım Efendim!

Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Deccal hakkındaki ehâdîs-i müteşabiheden bir hadîsin üç cihetle hakikî te'vilini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin kardeşlerimizin mübarek fıkralarını Sabri kardeşim göndermiş, bugün aldım, okudum. Bu hadîs-i şerifin meâline ve hakikî te'villerine o kadar muhtaç imişim ki; kızgın kum sahralarında senelerden beri susamışlara âb-ı hayat uzatır gibi ruh ve kalbim bir taze hayat buldu, derinden derine nefes aldım, bütün letâiflerim sürurla doldu, zâhirî cesedimden mânevî kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstadımız, talebelerini; ve Kastamonulu kardeşlerimiz de bizleri lütuflarıyle doyurduklarından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükrettim. Başta sevgili Üstadım, Risaletü'n-Nurun kerâmetine ve bu fıkranın feyzine bakan üç ikram ile karşılaştık.

Birincisi: Mektubunu birlikte takdim ettiğim Sabri kardeşimiz, bu âli fıkra eline vâsıl olacağı anda, bir diğer kardeşine hâdisattan bahsederken bu fıkranın münderecatını anlatması...

İkincisi: Bu hakir talebeniz Husrev de, bu fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim. "Aziz Re'fet! Biz Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzûlüne intizar ediyoruz. Bu peygamber-i âlîşân, din lehinde hareket eden cereyanın başlarına nüzul etse gerektir; ve o millet de müslüman olacaktır. Sevgili Üstadımızın son mektuplarından böyle anlıyorum. Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşâallah öyle de olacaktır" demiştim.

Üçüncüsü: Atabeyli kardeşlerimin sevgili Üstadıma yazdıkları mektub ki, onu da bu akşam aldım, okudum, çok acib gördüm. O kardeşlerim de Osman Halidî'nin bahsettiği müceddid-i din ve o şerefe Cenâb-ı Hakkın nâil ettiği zâtı da sevgili Üstadımız olan Risaletü'n-Nur olduğundan bahsediyorlar. O mektubu da birlikte takdim ettim.

Evet muhterem Üstadım, bu günlerde Risaletü'n-Nurun, fevkalâde faaliyeti içinde çok kerametlerini müşahede ediyoruz. Hattâ şöyle diyebilirim ki: Herbir talebeniz, başlı başına, birer birer, belki de kerratla böyle ikrama ve böyle in'âma mazhardırlar.

Milâslı Mehmed Efendi, "Bir karyede bin kalemle Nura sarılan kardeşlerimizin köyündeki faaliyeti biraz mübalâğalı görmüşler. Ben onun tahkiki için geldim" dedi. Risaletü'n-Nurun bir kerameti idi ki, bu köyün kıymetli faal bir talebesi Marangoz Ahmed yanımda idi. Ben dedim:

12. HZ. İSA (AS) GELECEK, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ÜMMETİNDEN OLACAK

Soru: Nasraniyet, İslâmiyetin inkişafına bundan sonra mani' olmayacak mıdır?

Cevap: Nasraniyet ya intifa veya ıstıfa ile terk-i silâh edecektir. Zira birkaç defa yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı; tekrar yırtılmaya hazırlanıyor. Ya intifa bulup sönecek veyahut doğrudan doğruya hakikî Hristiyanlığın esasına câmi' olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecektir. **BEŞER DİNSİZ OLAMAZ! İŞTE BU SIRR-I AZÎME, HAZRET-İ PEYGAMBER (ASM) İŞARET ETMİŞTİR Kİ: HAZRET-İ İSA GELECEK, ÜMMETİMDEN OLACAK; AYNI ŞERİATIMLA AMEL EDECEKTİR.** *(Sunuhat, Tuluat, İşarat, sf. 81-82)*

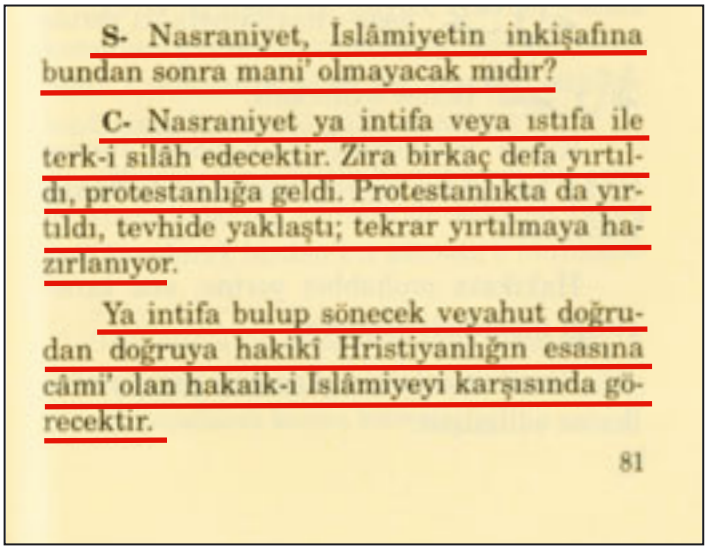

S- Nasraniyet, İslâmiyetin inkişafına bundan sonra mani' olmayacak mıdır?

C- Nasraniyet ya intifa veya ıstıfa ile terk-i silâh edecektir. Zira birkaç defa yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlıkta da yırtıldı, tevhide yaklaştı; tekrar yırtılmaya hazırlanıyor.

Ya intifa bulup sönecek veyahut doğrudan doğruya hakikî Hristiyanlığın esasına câmi' olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecektir.

81

Beşer dinsiz olamaz!

İşte bu sırr-ı azîme, Hazret-i Peygamber (A.S.M.) işaret etmiştir ki: Hazret-i İsa gelecek, ümmetimden olacak; aynı şeriatımla amel edecektir.

SANİYEN:

Sebeb-i ihtilaf-ı muzır: "Bu haktır" düsturu yerine "Yalnız hak budur" ve "En güzeli budur" hükmü yerine "Güzeli budur" hükmü ikame edilmiştir.

اَلْحُبُّ فِي اللّٰهِ esas-ı merhametkârı yerine اَلْبُغْضُ فِي اللّٰهِ ikame edilmiştir.

Kendi mesleğinin muhabbeti yerine, başka meslekten nefret, harekâtında hâkim kılınmıştır.

Hakikata muhabbet yerine, ene taraf-girliği müdahale etmiştir.

Vesail ve delail, makasıd ve gayat yerine ikame edilmiştir.

82

Hutbe-i Şamiye'de Baştan Sona İttihad-ı İslam ve İslam Ahlakının Dünya Hakimiyeti Anlatılır

İSTİKBAL YALNIZ İSLAMİYET'İN OLACAK

Birinci kelime: "El-emel". Yani, Rahmet-i İlahiye'den kuvvetli ümit beslemek. Evet ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen: Ey İslâm cemaati! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâm'ın saadet-i dünyeviyesi, bahusus (en çok) Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi onların intibahıyla (hassasiyetiyle) olan Arab'ın saadetinin fecr-i sadıkının (ufuğunun aydınlanmasının) emareleri inkişafa başlıyor ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ye'sin burnunun rağmına olarak (Haşiye) ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı kat'iyyemle derim: **İSTİKBAL YALNIZ VE YALNIZ İSLÂMİYET'İN OLACAK. VE HÂKİM, HAKAİK-İ KUR'ANİYE VE İMANİYE OLACAK.** *(Sf. 20-21)*

tı tane hastalıktır. O hastalıklar da bunlardır :

Birincisi : *Ye'sin, ümidsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.*

İkincisi : *Sıdkın hayat-ı içtimaiye-i siyasiyede ölmesi.*

Üçüncüsü : *Adâvete muhabbet.*

Dördüncüsü : *Ehl-i îmanı birbirine bağlayan nuranî rabıtaları bilmemek.*

Beşincisi : *Çeşit çeşit sarî hastalıklar gibi intişar eden istibdad.*

Altıncısı : *Menfaat-ı şahsiyesine himmeti hasretmek.*

Bu altı dehşetli hastalığın ilâcını da bir tıp fakültesi hükmünde hayat-ı içtimaiyemizde, eczahane-i Kur'aniye'den ders aldığım *"Altı kelime"* ile beyan ediyorum. Mualecenin esasları onları biliyorum.

BİRİNCİ KELİME : *"El-emel"*. Yani Rahmet-i İlâhiyeden kuvvetli ümid beslemek. Evet ben kendi hesabıma aldığım dersime binâen : Ey İslâm cemaati! Müjde veriyorum ki : Şimdiki âlem-i İslâm'ın saadet-i

dünyevîyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi onların intibahiyle olan Arab'ın saadetinin fecr-i sâdıkının emâreleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ye'sin burnunun rağmına olarak (**Hâşiye**) ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı kat'iyemle derim:

İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyet'in olacak. Ve hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve îmaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlâhî ve kısmetimize razı olmalıyız ki, bize parlak bir istikbâl, ecnebilere müşevveş bir mâzi düşmüş. Bu davâma çok bürhanlardan ders almışım. Şimdi o bürhanlardan mukaddematlı bir buçuk bürhanı zikredeceğim. O bürhanın mukaddematına başlıyoruz:

(**Hâşiye**): Eski Said, hiss-i kablelvuku ile 1371'de —başta Arab Devletleri— Âlem-i İslâm'ın ecnebi esaretinden ve istibdadından kurtulup İslâmî devletler teşkil edeceklerini kırkbeş sene evvel haber vermiş. İki Harb-i Umumî ve 30-40 sene istibdad-ı mutlakı düşünmemiş. Bin üçyüz yetmiş'te olan vaziyeti bin üçyüz yirmi yedi'de olacak gibi müjde vermiş, tehirinin sebebini nazara almamış.

HİCRİ 1371'DEN 30-40 SENE SONRA (HİCRİ 1401/HİCRİ 14011) FECRİ SADIK ÇIKACAK

Hasıl-ı kelâm: Biz Kur'an şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana (delile) tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-i imaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhanı aklîye istinad eden (akılcı delillere dayanan) ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek. Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. YETMİŞ BİRDE (H. 1371'de –M. 1952-) FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Sf. 27)*

Fecr-i Kazib : Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık : Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

Ey bu Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim gibi Âlem-i İslâm'ın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki bu dehşetli hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler!

Hâsıl-ı kelâm : Biz Kur'an Şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için *akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek.*

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. Yetmiş bir'de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzib de olsa otuz kırk sene sonra fecr-i sâdık çıkacak.

Evet hakaik-ı İslâmiyet'in mazi kıt'asını

Evet şimdi olmasa da (H. 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Sf. 30)*

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

âhirinde zikredilen birkaç cümleyi yazarak takdim ediyoruz:

"Evet, ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen ey İslâm cemaatı! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâmın saadet-i dünyeviyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâmın terakkisi ve onların uyanması ve intibahı ile olan Arabın saadetinin fecr-i sâdıkının emareleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ben dünyaya işittirecek bir derecede kanaat-ı kat'iyemle derim: İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacakv e hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve îmaniye olacak. Öyle ise şimdiki kaderi İlâhî ve kısmetimize râzı olmalıyız ki: Bize parlak istikbal, ecnebilere müşevveş bir mâzi düşmüş."

"Eğer biz ahlâk-ı İslâhiyenin ve hakaik-ı îmaniyenin kemalâtını ef'âlimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler. Belki, küre-i arzın bâzı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."

"Ey bu Câmi-ül-Emevîdeki kardeşlerim gibi âlem-i İslâmın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler! Hâsıl-ı kelâm biz Kur'an şâkirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz; akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin tâbileri gibi ruhbanı taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."

"Evet şimdi olmazsa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî mârifet ve medeniyetin mehasinini o üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o dokuz mânileri mağlûb edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşâallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek."

"İşte Amerika ve Avrupa tarlaları böyle dâhi muhakkikleri-Mister Karlayl ve Bismark gibi— mahsûlât vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim: Avrupa ve Amerika İslâmiyet ile hâmiledir. Günün birinde bir İslâmi devlet doğuracak."

"Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına (inkisafına) ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emaresi göründü. 71 de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak."

İSLAM AHLAKI MUTLAKA HAKİM OLACAK, GERÇEK İSEVİLERLE MÜSLÜMANLAR İTTİFAK EDECEK VE İSEVİLİK MÜSLÜMANLIĞA TABİ OLACAK

Avrupa ve Amerika, İslâmiyetle hâmiledir. **Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak.** Nasıl ki Osmanlılar Avrupa ile hâmile olup bir Avrupa devleti doğurdu.

Ey Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim ve yarım asır sonraki Âlem-i İslâm Câmiindeki ihvanlarım! Acaba baştan buraya kadar olan mukaddemeler (açıklamalar) netice vermiyor mu ki; **İSTİKBALİN KIT'ALARINDA HAKİKÎ VE MANEVÎ HÂKİM OLACAK VE BEŞERİ, DÜNYEVÎ VE UHREVÎ SAADETE SEVKEDECEK YALNIZ İSLÂMİYETTİR VE İSLÂMİYETE İNKILAB ETMİŞ VE HURAFATTAN VE TAHRİFATTAN SIYRILACAK İSEVÎLERİN HAKİKÎ DİNİDİR Kİ KUR'AN'A TÂBİ OLUR, İTTİFAK EDER.** *(Sf. 32)*

tur. Böyle bir eser beşerin sözü olamaz. Bunu Muhammed'in (Aleyhissalâtü Vesselâm) *sözüdür diyenler, ilmin zaruriyatını inkâr etmiş olurlar. Yâni Kur'an Allah kelâmı olduğu bedihidir."*

İşte Amerika ve Avrupa'nın zekâ tarlaları Mister Karlayl ve Bismark gibi böyle dâhî muhakkikleri mahsulat vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim ki :

Avrupa ve Amerika İslâmiyetle hamiledir. Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak. Nasılki Osmanlılar Avrupa ile hamile olup bir Avrupa devleti doğurdu.

Ey Cami-i Emevî'deki kardeşlerim ve yarım asır sonraki Âlem-i İslâm Camiindeki ihvanlarım! Acaba baştan buraya kadar olan mukaddemeler netice vermiyor mu ki, istikbalin kıt'alarında hakikî ve mânevî hâkim olacak ve beşeri, dünyevî ve uhrevî saadete sevk edecek yalnız İslâmiyettir ve İslâmiyete inkılâb etmiş ve hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak İsevilerin hakikî dinidir ki Kur'an'a tâbi olur, ittifak eder.

İkinci Cihet : Yani maddeten İslâmiyetin terakkisinin kuvvetli sebebleri gösteriyor ki,

HER KIŞIN BİR BAHARI VARDIR, İSLAMİYET GÜNEŞİ MUHAKKAK DOĞACAKTIR

Acaba istikbale karşı ehl-i iman ve İslâm için böyle maddî ve manevî terakkiyata (ilerlemeye) vesile ve kuvvetli, sarsılmaz esbab (sebepler) varken ve demiryolu gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde, **nasıl me'yus (ümitsiz) olup ye'se (ümitsizliğe) düşüyorsunuz ve âlem-i İslâmın kuvve-i maneviyesini (manevi gücünü) kırıyorsunuz? Ve yeis ve ümidsizlikle zannediyorsunuz ki, dünya herkese ve ecnebîlere terakki (ilerleme) dünyasıdır, fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedenni (geri kalma) dünyası oldu diye pek yanlış bir hataya düşüyorsunuz.**

Madem meyl-ül istikmal (olgunlaşma eğilimi) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten dercedilmiş (içine işlenmiş). Elbette beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa; **İSTİKBALDE HAK VE HAKİKAT, ÂLEM-İ İSLÂM'DA NEV'-İ BEŞERİN ESKİ HATİATINA (hatalarına) KEFFARET OLACAK BİR SAADET-İ DÜNYEVİYEYİ DE GÖSTERECEK İNŞÂALLAH...**

Evet bakınız, zaman hatt-ı müstakim (düz bir hat) üzerine hareket etmiyor ki, mebde (başlangıcı) ve müntehası (sonu) birbirinden uzaklaşsın. Belki küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazen terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazen tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir.

HER KIŞTAN SONRA BİR BAHAR, HER GECEDEN SONRA BİR SABAH OLDUĞU GİBİ, NEV-İ BEŞERİN (insanlığın) DAHİ BİR SABAHI, BİR BAHARI OLACAK İNŞÂALLAH. HAKİKAT-I İSLÂMİYENİN GÜNEŞİ İLE, SULH-U UMUMÎ DAİRESİNDE (dünya genelinde barışı) HAKİKÎ (gerçek) MEDENİYETİ GÖRMEYİ, RAHMET-İ İLAHİYE'DEN BEKLİYEBİLİRSİNİZ. *(Sf. 37-38)*

37

Acaba istikbale karşı ehl-i îman ve İslâm için böyle maddî ve mânevî terakkiyata ve demiryolu gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde, nasıl me'yus olup ye'se düşüyorsunuz ve âlem-i İslâm'ın kuvve-i mâneviyesini kırıyorsunuz? Ve yeis ve ümitsizlikle zannediyorsunuz ki, *"dünya herkese ve ecnebilere terakki dünyasıdır fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedenni dünyası oldu!"* diye pek yanlış bir hatâya düşüyorsunuz.

Mâdem meylülistikmal (tekâmül meyli) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten dercedilmiş. Elbette beşerin zulüm ve hatasiyle başına çabuk bir kıyamet kopmazsa; istikbalde hak ve hakikat, Âlem-i İslâmda nev'-i beşerin eski hatîatına keffâret olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşâallah...

Evet bakınız, zaman hatt-ı müstakîm üzerine hareket etmiyor ki, mebde ve müntehâsı birbirinden uzaklaşsın. Belki küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazan terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazan tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir. *Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi; nev-i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı ola-*

38

cak inşâallah. Hakikat-ı İslâmiye'nin güneşi ile, sulh-u umumî dairesinde hakikî medeniyeti görmeyi Rahmet-i İlâhiyeden bekliyebilirsiniz.

YEİS (ÜMİTSİZLİK) DEHŞETLİ BİR HASTALIKTIR

Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, **hakaik-i İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i (en aşağı derecedeki) sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini (yeryüzünü) temizlemeğe ve sulh-u umumîyi (dünya barışını) temin etmeğe vesile olmasını Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.**

YEİS EN DEHŞETLİ BİR HASTALIKTIR Kİ, ÂLEM-İ İSLÂM'IN KALBİNE GİRMİŞ. İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi, garbda bir-iki milyonluk küçük bir devlet, şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiş. Hem o yeistir ki, yüksek ahlâkımızı öldürmüş, menfaat-ı umumiyeyi (genelin menfaatini) bırakıp menfaat-ı şahsiyeye (kişisel menfaate) nazarımızı hasrettirmiş. Hem o yeistir ki, kuvve-i maneviyemizi kırmış. Az bir kuvvetle, imandan gelen kuvve-i maneviye ile şarktan garba kadar istilâ ettiği halde; o kuvve-i maneviye-i hârika, me'yusiyetle (ümitsizlikle) kırıldığı için, zalim ecnebiler dört yüz seneden beri üç yüz milyon Müslümanı kendilerine esir etmiş. Hattâ bu yeis ile başkasının lâkaydlığını ve füturunu (gevşekliğini) kendi tenbelliğine özür zannedip "Neme lâzım" der, "Herkes benim gibi berbaddır" diye şehamet-i imaniyeyi (imani cesareti) terk edip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor. Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o katilimizden kısasımızı alıp (manen) öldüreceğiz. "Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin" (Yusuf Suresi, 87) kılıncı ile o yeisin başını (fikirle) parçalayacağız. "Bir şeyin tamamı elde ediilmezse tamamı da terk edilmez" hadisinin hakikatıyla belini kıracağız inşâallah.

YEİS; ÜMMETLERİN, MİLLETLERİN "SERETAN" (kanser) DENİLEN EN DEHŞETLİ BİR HASTALIĞIDIR. Ve kemalâta mani ve **"Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez."** (Yusuf Suresi, 87) hakikatına muhaliftir; korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir. Hususan Arab gibi nev'-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz. Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar. **İnşâAllah yine Arablar ye'si**

bırakıp İslâmiyet'in kahraman ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir. *(Sf. 43-45)*

le istilzam ettiği gibi; her halde iki harb-i umumî ile ve kâinatı ağlattıran cinâyetleri ve yuttuğu zakkum şerlerini hazmetmediği için kustuğu ve zeminin bütün yüzünü pislendirdiği vaziyetiyle, beşeriyeti en berbat bir dereceye düşürüp bin senelik terakkiyatını zir ü zeber etmek cinâyetini beşer hazmetmeyecek.

Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, hakaik-ı İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini temizlemeğe ve sulh-u umumîyi temin etmeğe vesile olmasını Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.

İKİNCİ KELİME ki; müddet-i hayatımda tecrübelerimle fikrimde tevellüd eden şudur :

Yeis en dehşetli bir hastalıktır ki, *Âlem-i İslâm'ın kalbine girmiş.* İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi, garbda bir-iki milyonluk küçük bir devlet, şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiş. Hem o yeistir ki, yüksek ahlâkımızı öldürmüş, menfaat-ı umumiyeyi bırakıp menfaat-ı şahsiye-

ye nazarımızı hasrettirmiş. Hem o yeistir ki, kuvve-i mâneviyemizi kırmış. Az bir kuvvetle, îmandan gelen kuvve-i mâneviye ile şarktan garba kadar istilâ ettiği halde; o kuvve-i mâneviye-i hârika, me'yusiyetle kırıldığı için, zâlim ecnebiler dörtyüz seneden beri üçyüz milyon Müslümanı kendilerine esir etmiş. Hattâ bu yeis ile başkasının lâkaydlığını ve füturunu kendi tenbelliğine özür zannedip "Neme lâzım" der, "Herkes benim gibi berbattır" diye şehamet-i îmaniyeyi terkedip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor. Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o katilimizden kısasımızı alıp öldüreceğiz. لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ kılıncı ile o yeisin başını parçalayacağız. مَا لَا يُدْرَكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ كُلُّهُ Hadîsinin hakikatiyle belini kıracağız inşâallah.

Yeis; ümmetlerin, milletlerin "seretan" denilen en dehşetli bir hastalığıdır. Ve kemalâta mâni ve أَنَا عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّ عَبْدِي بِي

hakikatına muhaliftir; korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir. Hususan Arab gibi nev'-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz. Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar. *İnşâallah yine Araplar ye'si bırakıp İslâmiyet'in kahraman ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir.*

ÜÇÜNCÜ KELİME ki; bütün hayatımdaki tahkikatımla ve hayat-ı içtimaiyenin çalkamasıyla hülâsa ve zübdesi bana kat'î bildirmiş ki : *Sıdk, İslâmiyet'in üssü'l-esasıdır ve ulvî seciyelerinin râbıtasıdır ve hissiyat-ı ulviyesinin mizacıdır.* Öyle ise, hayat-ı içtimaiyemizin esası olan sıdkı, doğruluğu içimizde ihya edip onunla mânevî hastalıklarımızı tedâvi etmeliyiz.

Evet sıdk ve doğruluk İslâmiyet'in hayat-ı içtimaiyesinde ukde-i hayatiyesidir. Riyakârlık, fiilî bir nevi yalancılıktır. Dalkavukluk ve tasannu alçakça bir yalancılıktır. Nifâk ve münâfıklık muzır bir yalancılıktır. Ya-

TÜM MÜSLÜMANLARIN, "NEME LAZIM" DEMEYİP İTTİHAD-I İSLAM VE İSLAM AHLAKININ HAKİMİYETİ İÇİN GAYRET ETMESİ GEREKİR

Ey bu sözlerimi dinleyen bu Câmi-i Emevî'deki kardeşler ve kırk-elli sene sonra Âlem-i İslâm Câmiindeki ihvan-ı Müslimîn! **"Biz zarar vermiyoruz, fakat menfaat vermeğe iktidarımız yok, onun için mazuruz." diye böyle özür beyan etmeyiniz. Bu özrünüz kabul değil. TEMBELLİĞİNİZ VE "NEME LÂZIM" DEYİP ÇALIŞMAMANIZ VE İTTİHAD-I İSLÂM İLE, MİLLİYET-İ HAKİKİYE-İ İSLÂMİYE İLE GAYRETE GELMEDİĞİNİZ, SİZLER İÇİN GAYET BÜYÜK BİR ZARAR VE BİR HAKSIZLIKTIR.**

İşte seyyie (kötülükler) böyle binlere çıktığı gibi, bu zamanda hasene -yani İslâmiyetin kudsiyetine temas eden iyilik- yalnız işleyene münhasır kalmaz. Belki o hasene, milyonlar ehl-i imana manen faide verebilir. Hayat-ı maneviye ve maddiyesinin rabıtasına kuvvet verebilir. **Onun için "Neme lâzım" deyip kendini tenbellik döşeğine atmak zamanı değil!..**

Sizin tenbelliğiniz ve füturunuz ile biz bîçare küçük kardeşleriniz olan İslâm taifeleri zarar görüyoruz. Hususan ey muazzam ve büyük ve tam intibaha gelmiş veya gelecek olan Arablar! En evvel bu sözler ile sizinle konuşuyorum. Çünki bizim ve bütün İslâm taifelerinin üstadlarımız ve imamlarımız ve İslâmiyet'in mücahidleri sizlerdiniz. Sonra muazzam Türk Milleti o kudsî vazifenize tam yardım ettiler.

Ben kusurlu fehmimle (aklımla) şu zamanda, heyet-i içtimaiye-i İslâmiyeyi çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir arkadaşı olan başka bir çarka tecavüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. **ONUN İÇİN İTTİHAD-I İSLÂMIN TAM ZAMANI GELMEYE BAŞLIYOR. BİRBİRİNİZİN ŞAHSÎ KUSURLARINA BAKMAMAK GEREKTİR.** *(Sf. 56-58)*

56

diye böyle özür beyan etmeyiniz. Bu özrünüz kabul değil. Tenbelliğiniz ve "Neme lâzım" deyip çalışmamanız ve ittihad-ı İslâm ile, milliyet-i hakikiye-i İslâmiye ile gayrete gelmediğiniz, sizler için gayet büyük bir zarar ve bir haksızlıktır.

İşte seyyie böyle binlere çıktığı gibi, bu zamanda hasene —yâni İslâmiyetin kudsiyetine temas eden iyilik— yalnız işleyene münhasır kalmaz. Belki o hasene, milyonlar ehl-i îmana mânen faide verebilir. Hayat-ı maneviye ve maddiyesinin râbıtasına kuvvet verebilir. Onun için "Neme lâzım" deyip kendini tenbellik döşeğine atmak zamanı değil!..

Ey bu Cami'deki kardeşlerim ve kırk-elli sene sonraki Âlem-i İslâm Mescid-i Kebirindeki ihvânlarım! Zannetmeyiniz ki, ben bu ders makamına size nasihat etmek için çıktım. Belki buraya çıktım, sizde olan hakkımızı dâvâ ediyoruz. Yâni, Kürd gibi küçük taifelerin menfaatı ve saadet-i dünyeviyeleri ve uhreviyeleri, sizin gibi büyük ve muazzam taife olan Arap ve Türk gibi hâkim üstadlarla bağlıdır. Sizin tenbelliğiniz ve fütürunuz ile biz bîçâre küçük kardeşleriniz

olan İslâm taifeleri zarar görüyoruz. Hususan ey muazzam ve büyük ve tam intibaha gelmiş veya gelecek olan Arablar! En evvel bu sözler ile sizinle konuşuyorum. Çünki bizim ve bütün İslâm taifelerinin üstadlarımız ve imamlarımız ve İslâmiyet'in mücâhidleri sizlerdiniz. Sonra muazzam Türk Milleti o kudsî vazifenize tam yardım ettiler.

Onun için tenbellikle günahınız büyüktür. Ve iyiliğiniz ve haseneniz de gayet büyük ve ulvîdir. Hususan kırk-elli sene sonra Arab taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika gibi, en ulvî bir vaziyete girmeğe, esarette kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi eski zaman gibi küre-i arzın nısfında, belki ekserisinde te'sisine muvaffak olmanızı Rahmet-i İlâhiyeden kuvvetle bekliyoruz. Bir kıyamet çabuk kopmazsa inşâallah nesl-i âti görecek.

Sakın kardeşlerim! Tevehhüm, tahayyül etmeyiniz ki, ben bu sözlerimle siyasetle iştigal için himmetinizi tahrik ediyorum. Hâşâ! *Hakikat-ı İslâmiye bütün siyasâtın fevkindedir. Bütün siyasetler ona hizmetkâr olabilir. Hiçbir siyasetin haddi değil ki, İslâmiyeti kendine âlet etsin.*

58

Ben kusurlu fehmimle şu zamanda, hey'et-i içtimaiye-i İslâmiyeyi, çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir arkadaşı olan başka bir çarka tecâvüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. Onun için ittihad-ı İslâm'ın tam zamanı gelmeye başlıyor. *Birbirinizin şahsî kusurlarına bakmamak gerektir.*

Bunu da teessüf ve teellüm ile size beyan ediyorum ki : Ecnebilerin bir kısmı, nasıl kıymettar malımızı ve vatanlarımızı bizden aldılar. Onun bedeline çürük bir fiat verdiler.

Aynen öyle de, yüksek ahlâkımızı ve yüksek ahlâkımızdan çıkan ve hayat-ı içtimaiyeye temas eden seciyelerimizin bir kısmını da bizden aldılar. Terakkilerine medar ettiler. Ve onun fiatı olarak bize verdikleri sefihane ahlâk-ı seyyieleridir, sefihane seciyeleridir. Meselâ :

Bizden aldıkları seciye-i milliye ile, bir adam onlarda der : "Eğer ben ölsem milletim sağ olsun. Çünki milletimin içinde bir hayat-ı bakiyem var." İşte bu kelimeyi bizden almışlar ve terakkiyatlarında en metin

İTTİHAD-I İSLAM BU DEVRİN EN BÜYÜK FARZ VAZİFESİDİR

Tekraren söylüyorum ki, ittihad-ı islâm (İslam Birliği) hakikatında olan ittihad-ı Muhammedînin (Hz. Muhammed (sav)'e tabi olanların birliğinin) cihetü'l-vahdeti (birlik yönü) tevhid-i İlâhîdir (Allah'ın birliğine iman ve ondan başka ilah olmadığını tasdik etmektir). Peyman (büyük yemin) ve yemini de îmandır. Müntesibîni (Intisab edenleri, girenleri), umum müminlerdir. Nizamnâmesi (tüzük metni), sünen-i Ahmediyedir (asm) (Peygamber (sav)'in sünnetidir). Kânunu (yasası), evâmir (emirleri, kanunları) ve nevâhi-i şer'iyedir (Kuran ahlakında yasaklanan şeylerdir). **BU İTTİHAD (BİRLİK) ÂDETTEN (GELENEKTEN, ALIŞKANLIKTAN) DEĞİL, İBÂDETTİR.**

İhfa (gizlenmek), havf (korkmak); riyadandır. Farzda riyâ yoktur. **BU ZAMANIN EN BÜYÜK FARZ VAZİFESİ (GÖREVİ), İTTİHAD-I İSLAMDIR. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib (kollara ayrılmış), muhit (her şeyi kuşatan), merâkiz (karar yerlerini) ve maâbid-i islâmiyeyi (islamın ibadet yerlerini) birbirine rabtettiren (bağlayan) bir silsile-i nuraniyi (nurani silsileyi) ihtizaza getirmekle (hareketeye geçmekle) onunla merbut (bağlanmış) olanları ikaz (uyarma) ve tarîk-ı terakkiye (yükselme, ilerleme yoluna) bir hâhiş (istek) ve emr-i vicdanî (vicdani emir) ile sevk etmektir. BU İTTİHADIN MEŞREBİ MUHABBETTİR. HUSUMET, CEHALET VE ZARURET NİFAKADIR. GAYR-I MÜSLİMLER EMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ BU ÜÇ SIFATA HÜCUMDUR. GAYR-I MÜSLİME KARŞI HAREKETİMİZ İKNÂDIR (RAZI ETMEKTİR). ZİRA ONLARI MEDENÎ (FAZİLETLİ, TERBİYELİ) BİLİRİZ. VE İSLÂMİYETİ MAHBUP (SEVGİLİ) VE ULVÎ (YÜCE) GÖSTERMEKTİR. Zira onları munsif (insaflı) zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar.** İttihad-ı Muhammedî olan ittihad-ı islâmın efkâr (fikirler) ve meslek ve hakikatini efkâr-ı umumiyeye (Halkın fikirlerine) arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız. *(Sf. 90-91)*

Sada-yı Hakikat

27 Mart 1909

Tarîk-i Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) şüphe ve hileden münezzeh olduğundan şüphe ve hileyi ima eden gizlemekten de müstağnidir. Hem o derece azîm ve geniş ve muhit bir hakikat, bahusus bu zaman ehline karşı hiçbir cihetle saklanmaz. Bahr-i Umman nasıl bir destide saklanacak?

Tekraren söylüyorum ki : İttihad-ı İslâm hakikatında olan İttihad-ı Muhammedî'nin (Aleyhissalâtü Vesselâm) cihet-i vahdeti tevhid-i İlâhîdir. Peymân ve yemini de îmandır. Encümen ve cemiyetleri, mesacid ve medaris ve zevayâdır. Müntesibîni umum mü'minlerdir. Nizamnamesi Sünen-i Ahmediyedir (Aleyhissalâtü Vesselâm). Kanunu, evâmir ve nevahi-i şer'iyedir. Bu ittihad, âdetten değil, ibadettir.

İhfa ve havf riyadandır. Farzda riya yoktur. Bu zamanın en büyük farz vazifesi, İttihad-ı İslâmdır. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib ve muhit ve merakiz ve meabid-i İslâmiyeyi birbirine rab-

tettiren bir silsile-i nuranîyi ihtizaza getirmekle, onunla merbut olanları ikaz ve tarîk-ı terakkiye bir hâhiş ve emr-i vicdanî ile sevketmektir.

Bu ittihadın meşrebi, muhabbettir. Husumeti ise, cehalet ve zaruret ve nifakadır. Gayr-ı müslimler emin olsunlar ki bu ittihadımız, bu üç sıfata hücumdur. Gayr-i müslime karşı hareketimiz ikna'dır. Zira onları medenî biliriz. Ve İslâmiyeti mahbub ve ulvî göstermektir. Zira onları munsif zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebiye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dâhil olanlar, onları taklid edip çıkmazlar. İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) olan İttihad-ı İslâm'ın efkâr ve meslek ve hakikatını efkâr-ı umumiyeye arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız.

جملهٔ بشیران جهان بستهٔ این سلسله اند
روبه از جمله چه سان بگسلد این سلسله را

Said Nursi

"YABANCILAR İTTİHAD-I İSLAM'A MÜSAADE ETMEZ" MANTIĞI DOĞRU DEĞİLDİR. İTTİHAD-I İSLAM'IN ASIL ENGELİ CEHALET, ZARURET VE NİFAKTIR.

Beşinci Vehim: Ecnebilerin bundan tevahhuş etmek ihtimali var?

Elcevab: Bu ihtimale ihtimal verenler mütevahhiştir (ürkektir). Zira merkez-i taassublarında İslâmiyet'in ulviyetine dair konferanslarla (Haşiye) takdis etmeleri bu ihtimali reddeder. **Hem de düşmanlarımız onlar değil; asıl bizi bu kadar düşürüp i'lâ-yı Kelimetullah'a (İslam ahlakına) mani olan ve cehalet neticesi olan muhalefet-i şeriattır (cahillikle Kuran ahlakına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine karşı olmaktır). Ve zaruret ve onun semeresi (neticesi) olan sû'-i ahlâk (kötü ahlak) ve hareket-tir ve ihtilaf ve onun mahsulü** olan ağraz ve nifaktır ki, ittihadımız bu üç insafsız düşmana hücumdur.

Altıncı Vehim: Bazıları, "Sünnet-i Nebeviyeyi hedef-i maksad eden ittihad-ı İslâm, hürriyeti tahdid eder (engeller) ve levazım-ı medeniyeye (medeniyete, modernliğe) münafîdir (karşıdır)" diyorlar.

Elcevab: Asıl mü'min, hakkıyla hürdür. Sâni'-i Âlem'e abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir. Demek ne kadar imana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur. *(Sf. 96-97)*

Beşinci Vehim : Ecnebilerin bundan tevahhuş etmek ihtimali var?

Elcevab : Bu ihtimale ihtimal verenler mütevahhiştir. Zira merkez-i taassublarında İslâmiyetin ulviyetine dair konferanslarla **(Hâşiye)** takdis etmeleri bu ihtimali reddeder. Hem de düşmanlarımız onlar değil; asıl bizi bu kadar düşürüp i'lâ-yı Kelimetullah'a mâni olan ve cehalet neticesi olan muhalefet-i şeriattır. Ve zaruret ve onun semeresi olan su-i ahlâk ve harekettir ve ihtilâf ve onun mahsûlü olan ağraz ve nifakdır ki, ittihadımız bu üç insafsız düşmana hücumdur.

Amma ecnebilerin vahşi oldukları kurun-u vustada; İslâmiyet, vahşete karşı husumet ve taassuba mecbur olduğu halde, adâlet ve itidalini muhafaza etmiş. Hiçbir vakit engizisyon gibi etmemiş. Ve zaman-ı medeniyette ecnebiler medenî ve kuvvetli olduklarından, zararlı olan husumet ve taassub zâil olmuştur. Zira *din nokta-i nazarından medenilere galebe çalmak ikna iledir, icbar ile değildir. Ve İslâmiyeti, mahbub ve ulvî olduğunu, evâmirine imtisâlen ef'al ve ahlâk ile göstermek iledir.* İcbar ve husumet, vahşilerin vahşetine karşıdır.

(Hâşiye) : Bismark ve Mister Karlayl gibilerin malûm beyanatlarına işaret eder.

Altıncı Vehim : Bazıları, "Sünnet-i Nebeviyeyi hedef-i maksad eden ittihad-ı İslâm, hürriyeti tahdid eder ve levâzım-ı medeniyeye münâfidir" diyorlar.

Elcevab : Asıl mü'min hakkıyla hürdür. Sâni-i Âlem'e abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir. Demek ne kadar îmana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur.

Amma hürriyet-i mutlak ise, vahşet-i mutlakadır, belki hayvanlıktır. Tahdid-i hürriyet dahi insaniyet nokta-i nazarından zarurîdir.

Sâlisen : Bazı sefih ve lâübaliler hür yaşamak istemediklerinden, nefs-i emmarenin esaret-i rezilesi altına girmek istiyorlar.

Elhâsıl : Şeriat dairesinden hâriç olan hürriyet, ya istibdad veya esaret-i nefis veya canavarcasına hayvanlık veya vahşettir. Böyle lâübaliler ve zındıklar iyi bilsinler ki, dinsizlikle ve sefahetle sahib-i vicdan hiçbir ecnebiye kendilerini sevdiremezler ve benzetemezler. Zira mesleksiz ve sefih sevilmez. Ve bir kadına yakışır —istihsan ettiği— libası erkek giyse maskara olur.

Bediüzzaman'ın Haber Verdiği Tarihler

1887'de Darwin'in otobiyografisinin basılmasına işaret ediyor ve gerçekleşmesinden 20 yıl önce, 1956'da Risale-i Nurların serbest bırakılacağını, nifakın sükut edeceğini söylüyor

1936'da, yaklaşık 30 yıl sonra yaşanacak 68 olaylarının sebep olacağı kargaşayı haber veriyor

12 Mart muhtırasının yaşanacağını 1944'te bildiriyor

Bediüzzaman Hazretleri, 1979-1980 yıllarına dikkat çekiyor

Risale-i Nur'da 1981, 1991 ve 2001 yıllarına işaretler

Bediüzzaman'ın 28 Şubat 1997 olayına işaret eden sözleri

Risale-i Nur'da 2004 yılına işaretler

Risale-i Nur'da 2007-2008 yıllarına işaretler

Kıyametin, Hicri 1545'te kopacağını söylemiştir (Allahualem)

GİRİŞ

Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur'da hadisler ve ayetlerin ebced ve cifr hesabına bakarak bazı tarihlere dikkat çekmiştir. Yaşadığı devirde, 20 yıl sonra, 30 yıl sonra, hatta bir asır sonra nelerin yaşanabileceğini anlatan Bediüzzaman Hazretleri'nin bildirdiği bu tarihlerin tamamı doğru çıkmıştır. Bu, hem Allah'ın Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne büyük bir nimeti hem de Müslümanlar için bir sevgi ve saygı vesilesidir.

1887'DE DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILMASINA İŞARET EDİYOR VE GERÇEKLEŞMESİNDEN 20 YIL ÖNCE, 1956'DA RİSALE-İ NURLARIN SERBEST BIRAKILACAĞINI, NİFAKIN SÜKUT EDECEĞİNİ SÖYLÜYOR

Emirdağ Lahikası, 1948-1952 yılları arasında yazıldı

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, EBCED HESABIYLA 1887'DE DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILIŞ TARİHİNE DİKKAT ÇEKİYOR VE 1956'DA NİFAKIN TAM SÜKUTUNUN BAŞLAYACAĞINI SÖYLÜYOR

Bugünlerde on ikinci sahifeyi okurken birden **"Şüphesiz münâfıklar Cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar."** (Nisa Suresi, 145) âyeti gözüme ilişti. Mâkabline (öncesine) baktım **"Tam bir tesli-**

miyetle Allah'a yönelen, Allah'a ihlâsla itaat ve ibadet ederek bâtıl dinleri bırakıp İbrahim'in dini olan İslâma uyan kimseden din yönüyle daha güzel kim vardır? İbrahim'i ise Allah dost edinmiştir." (Nisa Suresi, 125) ilâ âhir gördüm. Arka sahifesine baktım, gördüm ki; Risale-i Nur'a işaret eden dört âyet var ve onlar Birinci Şua'da izah edilmiş. Kalbime geldi: **Herhalde bu dehşetli âyet, bu dehşetli ve zulümatlı ve nifakı kuvvetli asrımıza da hususî bakar.** Dikkat ettim, kanaatım geldi. Bir emaresi şudur ki: **"İnnel munâfikîne fîd derkil esfeli minen nâr" (Şüphesiz münâfıklar cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar)** cifir ve ebced hesabıyla, tam tamına nifakın dört mertebesinin tarihlerine tevafuk ile parmak basıyor.

Şöyle ki:

Şeddeler sayılır, eğer okunmayan hemzeler ve fîd deki okunmayan "Ya" sayılmazsa, tam tamına **H. 1362 (M. 1943)** *(2. DÜNYA SAVAŞI'NIN EN ŞİDDETLİ ÇARPIŞMALARININ OLDUĞU YILLAR)* ederek bu seneye parmak basar. Eğer **"minen nâr" (ateşin)** daki şedde bir nun, bir lâm-ı aslî hesab olsa **H. 1342 (M. 1924)** *(1. DÜNYA SAVAŞI SONRASI PARÇALANMALARIN, ÇATIŞMALARIN, SIKINTILARIN DEVAM ETTİĞİ YILLAR)* ederek Birinci Harb-i Umumî'nin dehşetli nifakları netice veren tarihine tam tamına tevafukla haber verir. Eğer şedde iki nun sayılsa, okunmayan hemzeler ve **"Ya"** da sayılsa **H. 1376 (1956) EDEREK, BU ZULÜMATLI NİFAKIN SÜKUT MERTEBESİNE** ve çok âyetlerde "Nur" ile karşılaştırılan **"ilâ ez zulumâti" (zulümlere)** kelimesinin makam-ı cifrîsi olan H. 1372 (M. 1953)'e dört farkla tevafuk ederek haber verir. Eğer okunmayanlar sayılsa ve **"ennar"** (ateş) daki şedde lâm-ı aslî olsa, tam tamına **H. 1306 (M. 1887)** *(DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILDIĞI TARİH)* ederek küfür ve nifakın dehşetli fırtınalarının tarihine tevafukla parmak basar gördüm. Evet, iki "ra" 400; üç "fa" , iki "lâm" 300; bir "kaf" , iki şeddeli "nun" lar 300; bir "mim" bir "sin" 100; diğer "mim", bir "ye", bir "nun" o da 100, iki "nun" o da 100; yekûnü 1300. Bir "lâm", bir "kef" 50, şeddeli "dal" 8 ve iki medde, iki hemze 4; mecmuu 1362 eder. Öteki üç adedi de kıyas edilsin. *(Emirdağ Lahikası, sf. 34-35)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ RİSALE NUR'UN 1956 YILINDA SERBEST BIRAKILACAĞINI HABER VERMİŞTİR...

Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası adlı eserinde, Nisa Suresi'nin 145'inci ayetinin ebcedinin "1956 yılını" gösterdiğini belirtmiştir.

GERÇEKTEN MÜNAFIKLAR, ATEŞİN EN ALÇAK TABAKASINDADIRLAR. ONLARA BİR YARDIMCI BULAMAZSIN.

(Nisa Suresi, 145)

AYETİN EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

... Eğer şedde iki nun sayılsa, okunmayan hemzeler ve (ye) de sayılsa 1376 (**1956**-1957) **EDEREK, BU ZULÜMATLI NİFAKIN** (dinsizlik ve zulme dayalı, ikiyüzlü münafıkane sistemin) **SUKUT MERTEBESİNE** (susma, son bulma derecesine)... *(Emirdağ Lahikası, sf. 35)*

Kuran'da 1956 yılının ebcedini veren bir başka ayet ise Al-i İmran Suresi'nin 81. ayetidir:

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size kitap ve hikmetten verip SONRA SİZE BERABERİNİZDEKİNİ DOĞRULAYAN BİR ELÇİ GELDİĞİNDE, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti.

(Al-i İmran Suresi, 81)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

Bediüzzaman Hazretleri 1936'da yazmış olduğu Şualar adlı eserinin Birinci Şua adlı bölümünde de, bu eseri yazdığı tarihten 20 YIL SONRA, yani 1956 YILINDA gerçekleşecek olaylara bir kez daha dikkat çekmiştir.

Birden hatıra geldi ki: Bu üç farkın sırrı ise Risalet-ün Nur'un mertebesi üçüncüde olmasıdır. Yani vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil, belki ekseriyetle Kur'anın feyziyle ve mededi yle kalbe gelen sünuhat ve istihracat-ı Kur'aniyedir.

Cây-ı dikkattir ki, birinci (ayeti) **"Hâ mîm"** olan Sure-i Mü'min'de **"Tenzîlul kitâbi minallâhil azîzil alîm" (Bu Kitab'ın indirilmesi, Aziz, Alim olan Allah'tandır)** makam-ı cifrîsi, bazı mühim âyetler **gibi bin üç yüz yetmişe (H. 1370 – M. 1951'e)** bakıyor. **ACABA ON BEŞ - YİRMİ SENE SONRA (BİRİNCİ ŞUA 1936'DA TELİF EDİLİYOR, 20 SENE SONRASI 1956, RİSALEİ NUR'UN SERBEST BIRAKILDIĞI YIL)** başka bir nur-u Kur'an zuhur mu edecek, **YAHUT RİSALE-İ NUR'UN BİR İNKİŞAF-I FEVKALÂDE İLE BİR FÜTUHATI MI OLACAK BİLMEDİĞİMDEN O KAPIYI AÇAMIYORUM.** *(Şualar, Birinci Şua, sf. 615)*

RİSALE-İ NUR TALEBESİ AHMED FEYZİ KUL DA, 1956 YILININ ÖNEMİNİ VURGULAMIŞTIR

Risale-i Nur talebesi Ahmed Feyzi Kul, 1950 yılında yazdığı ***"Maidet-ül Kur'an ve Hazinet-ül Bürhan"*** adlı eserinde bazı ayetlerin ebced değerlerini hesap etmiştir. Bu eser, Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri tarafından kabul görerek, **"Tılsımlar Mecmuası"**nın sonuna eklemiştir. Bu eserde ebced değeri olarak Miladi 1956 yılını veren ayet Taha Suresi'nin 68. ayettir.

"Korkma! dedik, üstün gelecek olan KESİNLİKLE SENSİN."

(Taha Suresi, 68)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

Bu ayette geçen **"KESİNLİKLE SENSİN"** sözlerinin ebced değeri **Miladi 1956** yılını göstermektedir.

DİĞER BİR KURAN AYETİ

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. DOĞRUSU ALLAH'IN RAHMETİ İYİLİK YAPANLARA PEK YAKINDIR.

(Araf Suresi, 56)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

1956 yılına kadar Risale-i Nur bulundurmak, okumak, dağıtmak yasaklanmış, Nur Risaleleri hakkında **bin beş yüz kadar kamu davası açılmıştı. 1956 yılında ise, 8 yıldır Afyon'da süren dava sonuçlanmasıyla bu konuda verilen büyük hukuk mücadelesi de son bulmuş** ve risalelerin hiçbir suç unsuru taşımayan imani eserler olduğu, mahkeme huzurunda karara bağlanmıştı. Afyon Mahkemesi, 1956'da Diyânet İşleri Riyaseti Müşavere Kurulu, bütün Risale-i Nur Külliyâtı'nı tek tek inceleyerek her bir Risale hakkında, olumlu ve yararlı Kur'anî bir tefsir olduğuna ilişkin bir rapor sunmuş, Nur

Risaleleri'nin beraat ve iadesine karar vermiş ve böylece Risale-i Nurlar'ın yayınlanması serbest bırakılmıştı.

1956'DA DÜNYADA ve TÜRKİYE'DE BÜYÜK OLAYLAR YAŞANMIŞTIR

3 Ocak 1956

Sudan bağımsız bir cumhuriyet olduğunu ilan etti.

20 Mart 1956

Tunus, Fransa'dan bağımsızlığına kavuştu.

23 Mart 1956

Pakistan, dünyanın ilk İslami Cumhuriyeti oldu.

7 Nisan 1956

Fas bağımsızlığını ilan etti.

5 Şubat 1956

Devlet Meteoroloji İşleri Umum Müdürlüğünden bildirildiğine göre MERİÇ VE TUNCA NEHİRLERİ DONMUŞTUR.

13 Şubat 1956

ANKARA'DA ÇIKAN YANGIN ŞİDDETLİ LODOS FIRTINASININ ETKİSİYLE genişlemiş, hükümet konağı, adliye, jandarma, postane, askerlik şubesi ve ziraat bankası binaları tamamen yanmıştır.

Nisan 1956

Seyhan Nehri'nin su baskınları, Büyük Menderes, Gediz ve Ceyhan havzalarında ise taşkınlar meydana gelmiştir.

1956

ORTAOKULLARDA DİN DERSİ OKUTULMAYA başlanmıştır.

1936'DA, YAKLAŞIK 30 YIL SONRA YAŞANACAK 68 OLAYLARININ SEBEP OLACAĞI KARGAŞAYI HABER VERİYOR

Şualar, Birinci Şua 1936'da yazıldı, Bediüzzaman 32 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

BEDİÜZZAMAN 1967 TARİHİNE DİKKAT ÇEKEREK 68 OLAYLARININ BAŞLANGICINA İŞARET EDİYOR

Bu âyetteki esrarlı müvazene-i Kur'aniyeyi (Kuran'daki uyumu) düşünürken, Sure-i Hud'daki **"Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır."** (Hud Suresi, 106) **"ellezîne şekû" (şaki olanlar, mutsuz olanlar)** fıkrasına karşı; **"Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler."** (Hud Suresi, 108) ayetinin **"ellezîne suidû" (mutlu olanlar, said olanlar)** deki müvazene (uyum) hatıra geldi ve bildirdi ki: Nasıl ki bu ikinci âyet ve birinci fıkra Risale-i Nur'un mesleğine, şakirdlerine tam tamına manen ve cifirce bakıyor. Öyle de: "Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır." (Hud Suresi, 106) âyeti dahi, Risale-i Nur'un muarızlarına (karşıtlarına) ve düşmanlarına ve onların cereyanlarının mebdeine (başlangcına) ve faaliyet devresine ve müntehasına cifir ile, tevafuk ile işaret eder.

Şöyle ki:

"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar." (Nur Suresi, 32) **(Yurîdûne en yutfîû nûrallâhi)** gibi âyetlerin bahsinde Birinci Şua'da yedi-sekiz âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri **bin üç yüz on altı (H. 1316 – M. 1898) ve yedi (H. 1316 – M. 1898 ve H. 1317 – M. 1899)** *(1900 YANİ 20. YÜZYILIN BAŞI DARWINİZİM, MATER-*

YALİZMİN DÜNYA ÇAPINDA GÜÇLENDİĞİ, OSMANLI'NIN DAĞILDIĞI, İSLAM ALEMİNİN PARÇALANDIĞI TARİH) tarihi ki, Kur'ana karşı olan sû'-i kasdın mebdeidir (başlangıcıdır)... **HER İKİ ŞEDDELİ İKİŞER SAYILSA BİN ÜÇ YÜZ SEKSEN YEDİ (H. 1387 – M. 1967) (DÜNYA ÇAPINDA ANARŞİZMİN YAYILDIĞI 68 OLAYLARININ ASIL BAŞLANGICI 1967'DİR)** ki "Gaybı hakkıyla ancak Allah bilir" **DEHŞETLİ BİR CEREYANIN MÜNTEHASI TARİHİ OLMAK İHTİMALİ VAR.**

12 MART MUHTIRASININ YAŞANACAĞINI 1944'DE BİLDİRİYOR

Şualar, 2. Şua 1943-44'de yazılıdı. Bediüzzaman, 27 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

BEDİÜZZAMAN FELAK SURESİ'NDE 1971'DE TÜRKİYE'DEKİ OLAYLARA İŞARET EDİLDİĞİNİ ANLATIYOR.

AYNI BÖLÜMDE VERDİĞİ TARİHLER:

1933 HİTLER ALMANYA BAŞBAKANI SEÇİLİYOR

1942 İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN EN ŞİDDETLİ OLDUĞU DÖNEM

1910 BİRİNCİ BALKAN SAVAŞI VE TRABLUSGARB SAVAŞINA ZEMİN HAZIRLANAN YIL, 1911'DE BALKAN SAVAŞI, 1913'DE TRABLUSGARB SAVAŞI FİİLEN BAŞLIYOR.

1971 12 MART MUHTIRASI

Kul e'uzü birabbilfelak (De ki: Sığınırım sabahın Rabbine)

Minşerri ma halak (Yarattığı şeylerin şerrinden)

Ve min şerri ğasikın iza vekab (Karanlığı çöktüğünde gecenin şerrinden)

Ve min şerrinneffasati fiyl'ukad (Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden)

Ve min şerri hasidin iza hased (Haset ettiğinde hasetçinin şerrinden)

Bu sûrenin herbir âyetinin mânâları çoktur. Yalnız mânâ-yı işârî ile beş cümlesinde dört defa **ŞER (KÖTÜLÜK)** kelimesini tekrar etmek ve kuvvetli münâsebet-i mâneviye ile beraber dört tarzda bu asrın emsalsiz dört dehşetli ve fırtınalı maddî ve mânevî şerlerine ve inkılâblarına (ihtilallerine) ve mübârezelerine (devrimlerine) aynî tarih ile parmak basmak ve mânen "Bunlardan çekininiz" emretmek, elbette Kur'ân'ın î'cazına yakışır bir irşad-ı gaybîdir.

Meselâ: Başta **Kul e'uzü birabbilfelak (De ki: Sığınırım sabahın Rabbine)** cümlesi, **bin üçyüz elli iki veya dört (1352 (M. 1933) – 1354 (M. 1934-1935))** *(1933'DE HİTLER BAŞBAKAN OLUYOR, 1935'DE YENİDEN SİLAHLANMA KAMPANYASINI BAŞLATIYOR)* tarihine hesab-ı ebcedî ve cifrîyle tevafuk edip nev'-i beşerde en geniş hırs ve hasedle ve birinci harbin sebebiyle vukua gelmeye hazırlanan ikinci harb-i umumîye işâret eder. Ve ümmet-i Muhammediyeye mânen der: "Bu harbe girmeyiniz ve Rabbinize iltica ediniz." Ve bir mâna-yı remziyle, Kur'ân'ın hizmetkârlarından olan Risâle-i Nur şakirdlerine hususî bir iltifat ile onların Eskişehir hapsinden, dehşetli bir şerden aynı tarihiyle kurtulmalarına ve haklarındaki imha plânının akîm (neticesiz) bırakılmasına remzen haber verir; mânen "İstiâze ediniz" (şeytandan sığınır gibi sığınınız) emreder gibi bir remz verir.

H. 1352- M. 1933- HİTLER'İN ALMANYA BAŞBAKANI OLDUĞU TARİH.

H. 1354- M. 1934- HİTLER'İN ORDU ÜZERİNDE TAM DENETİM KURDUĞU YIL. 30 HAZİRAN 1934'DE BİR GECEDE ÇOK SAYIDA ÜST DÜZEY SUBAYIN KATLEDİLMESİ EMRİYLE 85 KİŞİNİN KATLEDİLMESİNİ SAĞLADIĞI VE ORDUNUN TAMAMEN ONA BAĞLANDIĞI TARİH. AYNI ZAMANDA,

RİSALE-İ NUR TALEBELERİNİN ESKİŞEHİR HAPİSANESİNDEN KURTULDUĞU TARİH.

M. 1935- HİTLER'İN YENİDEN SİLAHLANMA ADINI VERDİĞİ HAREKETİ BAŞLATTIĞI YIL.

Hem meselâ: **Minşerri ma halak (Yarattığı şeylerin şerrinden)** cümlesi -şedde sayılmaz- **bin üç yüz altmış bir (1361- m. 1942)** *(1942, İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ ŞİDDETLİ OLDUĞU YILLAR)* ederek bu emsalsiz harbin merhametsiz ve zâlîmane tahribatına rumî ve hicrî tarihiyle parmak bastığı gibi; aynı zamanda bütün kuvvetleriyle Kur'ânın hizmetine çalışan Nur şakirdlerinin geniş bir imha plânından ve elîm ve dehşetli bir belâdan ve Denizli hapsinden kurtulmalarına tevâfukla, bir mâna-yı remzî ile onlara da bakar. "Halk'ın şerrinden kendinizi koruyunuz" gizli bir îma ile der.

H. 1361- M. 1942- İKİNCİ DÜNYA HARBİNİN EN ŞİDDETLİ OLDUĞU TARİHLERDEN. HİTLER KAFKASYA, KARADENİZ VE HAZAR PETROLLERİNİ ELE GEÇİRMEK İÇİN İŞGALİ GENİŞLETME KARARI ALDI. STALİNGRAD'IN ELE GEÇİRİLMESİ İÇİN YAPILAN SAVAŞTA 500 İLA 850 BİN KİŞİNİN ÖLDÜĞÜ BİLİNİYOR. AYRICA NUR TALEBELERİNİNİN DENİZLİ HAPİSANESİNDEN KURTULDUKLARI TARİH.

Hem meselâ: **Ve min şerrinneffasati fiyl'ukad (Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden)** cümlesi -şeddeler sayılmaz- **bin üç yüz yirmi sekiz (H. 1328- M. 1910)** *(BALKAN SAVAŞLARININ ZEMİNİNİN HAZIRLANDIĞI YIL)*; eğer şeddedeki (lâm) sayılsa, **bin üç yüz elli sekiz (H. 1358- M. 1939)** *(2. DÜNYA SAVAŞININ RESMEN BAŞLAMASI)* adediyle bu umumî harbleri yapan ecnebi gad-

darların, hırs ve hased ile bizdeki Hürriyet İnkılâbı'nın Kur'ân lehindeki neticelerini bozmak fikri ile tebeddül-ü saltanat (saltanatın değişmesi) ve Balkan ve İtalyan Harbleri ve Birinci Harb-i Umumî'nin patlamasıyla maddî ve manevî şerlerin, siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemeleriyle ve mukadderat-ı beşerin düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle bin senelik medeniyet terakkiyâtını (ilerlemesini) vahşiyâne mahveden şerlerin vücuda gelmeye hazırlanmaları

H. 1328- M. 1910 – BALKANLARDA, BALKAN SAVAŞININ ZEMİNİ OLAN AYRILIKÇI HAREKETLER BAŞLIYOR. 1913'DE BİTEN SAVAŞ SONRASINDA OSMANLI BALKANLAR'DA ÇOK GENİŞ TOPRAK KAYBEDİYOR. BULGARİSTAN ORDUSU, ÇATALCA'YA KADAR İLERLİYOR. 1911'DE İSE İTALYA'YLA TRABLUSGARB SAVAŞI BAŞLIYOR VE TRABLUSGARB ELDEN ÇIKIYOR.

H. 1358- M. 1939- RESMİ OLARAK İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI BAŞLIYOR. 1945'E KADAR SÜREN SAVAŞTA RESMİ RAKAMLARA GÖRE 75 MİLYON İNSAN ÖLÜYOR. GERÇEK RAKAMIN İSE ÇOK DAHA FAZLA OLDUĞU BİLİNİYOR.

BU SÛREYE ÂİT BİR NÜKTE-İ İ'CÂZİYENİN HAKİYESİDİR:

Nasıl bu sûre, beş cümlesinden dört cümlesi ile bu asrımızın dört büyük şerli inkılâblarına ve fırtınalarına mana-yı işarî ile bakar; aynen öyle de, dört defa tekraren **Minşerri (kötülükten)** -şedde sayılmaz- kelimesiyle âlem-i İslâmca en dehşetli olan Cengiz ve Hülâgû fitnesinin ve Abbasî Devleti'nin inkıraz zamanının asrına dört defa mânâ-yı işarî ile ve makam-ı cifrî ile bakar ve parmak basar. *(DÖRT DEFA ŞER KELİMESİ TEKRAR ETTİĞİ İÇİN DÖRT AYRI FİTNEYE BAKAR DİYOR: 1. CENGİZHAN FİTNESİ, 2. HÜLA-*

GÜ FİTNESİ, 3. BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI, 4. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI) Evet –şeddesiz **şer (kötülük)** **beş yüz (H. 500- M. 1106)** eder; **min (den)** **doksan (90- M. 709)**'dır. İstikbale bakan çok âyetler, hem bu asrımıza hem o asırlara işaret etmeleri cihetinde, istikbalden haber veren İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam dahi, aynen hem bu asrımıza, hem o asra bakıp haber vermişler. **ğasikın iza vekab (Karanlığı çöktüğünde gece)** kelimeleri bu zamana değil, belki **ğasikın (karanlığın en koyu hali)** **bin yüz altmış bir (1161-1747)** ve **iza vekab (iyice çöktüğü)** **sekiz yüz on (810- 1407)** ederek, o zamanlarda ehemmiyetli maddî manevî şerlere işâret eder. **EĞER BERABER OLSA, MİLÂDÎ BİN DOKUZYÜZ YETMİŞBİR (1971) OLUR. O TARİHTE DEHŞETLİ BİR ŞERDEN HABER VERİR. YİRMİ SENE SONRA ŞİMDİKİ TOHUMLARIN MAHSULÜ ISLAH OLMAZSA, ELBETTE TOKATLARI DEHŞETLİ OLACAK.**

1971 - 12 MART MUHTIRASI: DÜNYA GENELİNDE 68 OLAYLARIYLA BİRLİKTE TÜRKİYE'DE MARKSİST HAREKETLER ÇOK GÜÇLENMİŞTİ VE ŞİDDET EYLEMLERİ YAPILIYORDU. ÖĞRENCİ HAREKETLERİ, POLİSE, BÜYÜK ELÇİLİKLERE, KARAKOLLARA SALDIRILAR, BANKA SOYGUNLARI, ADAM KAÇIRMA EYLEMLERİ GERÇEKLEŞTİRİYORLARDI. 69 SEÇİMLERİNDE %46 OY ALARAK DEMİREL İKTİDARA GELMİŞTİ, ANCAK ÜLKE ÇOK KARIŞIKTI, CEMAL MADANOĞLU ÖNDERLİĞİNDE BİR GRUP ASKER DARBE YAPMAYI PLANLIYORDU. BU ASKERİ DARBENİN ENGELLENMESİ İÇİN ORGENERAL MEMDUH TAĞMAÇ 12 MART MUHTIRASINI YAYINLADI. PARLAMENTO FESH EDİLMEDİ ANCAK SİYASİ ÖZGÜRLÜKLER BÜYÜK ORANDA KISITLANDI.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 1979-1980 YILLARINA DİKKAT ÇEKİYOR

Sözler, 24. Söz 1926-1934 arasında yazıldı

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 1979-1980 YILLARINA DİKKAT ÇEKİYOR

İşte bu hakikati bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Ahiretin tafsilâtını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan Sahabenin fikirleri niçin bin sene hakikatten uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, **İSTİKBÂL-İ DÜNYEVÎDE BİN DÖRT YÜZ SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARÎB (YAKIN) ZANNETMİŞLER?"**

Elcevap: Çünkü Sahabe, feyz-i sohbet-i Nübüvvetten herkesten ziyâde dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenâsını bilerek, Kıyâmetin ibhâm vaktindeki hikmet-i İlâhiyeyi anlayarak, ecel-i şahsî gibi, dünyanın eceline karşı dahi dâimâ muntazır bir vaziyet alarak âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, "Kıyâmeti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşâd-ı Nebevîdir. Yoksa, vuku-u muayyene dâir bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikatten uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın bu nevi sözleri, hikmet-i ibhâmdan ileri geliyor.

HİCRİ 1400: 1979-1980

Hicri 1400, hadislere ve İslam alimlerinin açıklamalarına göre Hz. Mehdi (as)'ın faaliyete başladığı tarihtir. Hicri 1400'ün başlamasıyla birlikte Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği Hz. Mehdi (as)'ın geliş alametlerin hepsi arka arkaya gerçekleşmiştir. Peygamberimiz (sav), bu alametlerin teşbih tanelerinin ardı ardına gelmesi gibi birbirini takip edeceğini söylemiştir. Şu anda 1432 yılında bulunuyoruz. 1400'den 1432'ye kadar geçen 32 yıl içinde Resulullah (sav)'in haber verdiği yaklaşık 400 alamet birebir gerçekleşmiştir. Bu da bir kez daha Bediüzzaman'ın da söylediği gibi Hz. Mehdi (as)'ın şu an görevde olduğunun delilidir. Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği ve birebir gerçekleşen bu yüzlerce alametten bazıları şunlardır:

- Fırat'ın suyunun kesilmesi 1976
- Afganistan'ın işgal edilmesi 1979
- Kabe baskını ve Kabe'de kan akıtılması 1979
- İstanbul'da gerçekleşen gemi patlaması 1979
- İran – Irak Savaşı 1980-1988
- Şam ve Mısır meliklerinin öldürülmesi – 1981
- Ramazan ayında, Ay ve Güneş tutulmalarının olması – 1981 ve 1982
- Halley kuyruklı yıldızının geçişi – 1986
- Sistemlerin değişmesi (komünizmin yıkılması) – 1989
- Azerbaycan'ın işgali – 1990
- Tozlu dumanlı bir fitnenin görülmesi – 2001 İkiz Kulelere yapılan saldırı
- Irak'ın işgali – 2003
- Çölde bir ordunun kaybolması- 2003 Irak ordusunun kaybolması
- Bağdat'ın alevlerle yanması – 2003
- İki kuyruklu Lulin yıldızının çıkması – 2009

(Sayısı 400'ü bulan tüm alametleri görmek için www.hazretimehdi.com sitesini ziyaret ediniz)

RİSALE NUR'DA 1981, 1991 VE 2001 YILLARINA İŞARETLER

Hutbe-i Şamiye; 1909'da Hutbe verildi, 1911'de kitap halinde basıldı

RİSALE NUR'DA 1981, 1991 VE 2001 YILLARINA İŞARETLER

Bediüzzaman, Şam'daki Emevi Camii'nde verdiği Şam hutbesinde 1371'den sonraki İslam aleminin geleceğine yönelik izahlar yapmıştır.

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. YETMİŞ BİRDE (H. 1371 – M. 1952) FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, s. 490)*

Fecir: Tan yerinin ağarması, güneş doğmadan önceki kızıllık, sabah vakti

Fecr-i Kazib: Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık: Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

Bu tarihler, İslam'ın nurunun dünyaya yeniden yayılmaya başladığı, Müslümanların ilmi çalışmalarıyla dünya çapında etki oluşturmaya başladıkları yıllardır.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ H. 1371 (M. 1952)'DEN SONRASINI ANLATMAYA DEVAM EDİYOR:

Evet şimdi olmasa da *(H. 1371'DEN)* **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, s. 25)*

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

BEDİÜZZAMAN'IN 28 ŞUBAT 1997 OLAYINA İŞARET EDEN SÖZLERİ

Şualar, 2. Şua 1943-44'de yazıldı.
Bediüzzaman, 53 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN 28 ŞUBAT 1997 OLAYLARINA İŞARET EDEN EBCED HESAPLAMASI (BAKARA SURESİ, 257)

"Onbirinci Meselenin haşiyesinin bir lâhikasıdır

Ayetü'l-Kürsînin tetimmesi olan **"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır** *(Bakara Suresi, 256)*" bin üç yüz elli (H. 1350- M. 1931), **"Artık kim tağutu tanımayıp"** bin dokuz yüz yirmi dokuz (1929) veya (1928), **"Allah'a inanırsa, o, yapışmıştır"** dokuz yüz kırk altı (H. 946) "Risaletü'n-Nur" ismine muvafık; **-" sapasağlam bir kulba"** bin üç yüz kırk yedi (H. 1347- M. 1928); **"Allah, iman edenlerin Velisi (dostu ve destekçisi)dir.", "bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."** eğer beraber olsa bin on iki (H.1012), eğer beraber olmazsa dokuz yüz kırk beş (H. 945) (bir şedde sayılmaz), **"Onları karanlıklardan nura çıkarır"** bin üç yüz yetmiş iki (H. 1372 – M. 1953) (şeddesiz), **"İNKAR EDENLERİN VELİLERİ İSE TAĞUT'TUR"** (Bakara Suresi, 257) **bin dört yüz on yedi (1417) (Miladi 1997)**; **"Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. "** bin üç yüz otuz sekiz (H. 1338 – M. 1920) (şedde sayılmaz) **"İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz**

kalacaklardır." bin iki yüz doksan beş (H. 1295) (şedde sayılır) eder. Risaletü'n-Nur'un hem iki kere ismine, hem suret-i mücahedesine, hem tahakkukuna ve telif ve tekemmül zamanına tam tamına tevafukuyla beraber, ehl-i küfrün bin iki yüz doksan üç (H. 1293 – M. 1877) *(OSMANLI RUS SAVAŞI, OSMANLI'NIN EN ÇOK TOPRAK YİTİRDİĞİ SAVAŞLARDAN BİRİ)* harbiyle âlem-i İslâmın nurunu söndürmeye çalışması tarihine ve Birinci Harb-i Umumîden istifade ile bin üç yüz otuz sekizde (H. 1338 – M. 1920) bilfiil nurdan zulümata atmak için yapılan dehşetli muahedeler tarihine tam tamına tevafuku ve içinde mükerreren nur ve zulümat karşılaştırılması ve bu mücahede-i mâneviyede Kur'ân'ın nurundan gelen bir Nur, ehl-i imana bir nokta-i istinat olacağını mânâ-yı işârî ile haber veriyor diye kalbime ihtar edildi. Ben de mecbur oldum, yazdım. Sonra baktım ki, mânâsının münasebeti bu asrımıza o kadar kuvvetlidir ki, hiç tevafuk emaresi olmasa da, yine bu âyetler her asra baktığı gibi mânâ-yı işârî ile bizimle de konuşuyor kanaatim geldi..." *(Şualar, S. 422-423)*

Bilindiği üzere 28 Şubat Türkiye'nin yakın tarihinde, özgürlüklerin kısıtlandığı, Müslümanlara baskının çok yoğunlaştığı, işkencelerin ve faili meçhullerin arttığı bir dönemin başlangıcı olmuştur. Bediüzzaman Hazretleri'nin 1997 yılına bu şekilde dikkat çekmesi ise son derece manidardır.

RİSALE-İ NUR'DA 2004 YILINA İŞARETLER

Şualar, I. Şua 1936'da yazılıyor.

RİSALE-İ NUR'DA 2004 YILINA İŞARETLER

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32) âyetindeki **"Yurîdûne en yutfîû nûrallâhi bi efvâhihim" (Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar)** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli lâm'lar, birer ل ve şeddeli م asıl kelimeden olduğundan, iki sayılmak cihetiyle **bin üç yüz yirmi dört (H. 1324 – M. 1906)** *(1906, BIRINCI MEŞRUTIYET VE ISTIBDAT DEVRININ SONUDUR)* ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir suikast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti "yirmi dört (24)"te ilânıyla o plânı akîm bırakmaya çalıştıkları halde, maatteessüf, altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o suikast niyetiyle, Sevr Muahedesinde (1920) Kur'ân'ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icrâ etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üç yüz yirmi dört (1324)'e, tâ "dört (34)"te, tâ "elli dört (54)"te tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'ân'ın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur Müellifi "yirmi dört (24)"te ve Resâili'n-Nur'un mukaddematı "otuz dört (34)"te ve Resâili'n-Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirtleri "elli dört (54)"te mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor….

Eğer şeddeli م dahi şeddeli lâm'lar gibi bir sayılsa, **o vakit bin iki yüz seksen dört (H. 1284 – M. 1866)** eder. *(1866'DA GİRİT İSYANI OLUYOR, SIRP AYAKLANMALARI VAR)* O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un "doksan üç (93)" muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şakirtleri yerinde Mevlâna Halid'in (k.s.) şakirtleri o bulut zulümatını dağıttıklarından, bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELI LÂM'LAR VE İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA (H. 1424 – M. 2004) ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR.** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.

"Damla denize delâlet eder" sırrıyla kısa kestik.

RİSALE NUR'DA 2007-2008 YILLARINA İŞARETLER

Bediüzzaman Said Nursi bu sözünde, ayetin "**...hiç şüphe yok galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarlarıdır**" **(fe inne hızbellâhi humul gâlibûn)** cümlesinin ebced değerinin, Hicri 1350 tarihini verdiğini söylemiş, ancak ayetin gelecekte de Kuran ahlakının üstün geleceği bir başka dönem olacağına dair gizli bir işaret içerdiğini hatırlatmıştır. Nitekim **ayetin bu cümlesinin Arapça yazılımında yer alan baştaki "FE" HARFİ DE HESABA KATILARAK EBCEDİNE BAKILDIĞINDA, bu sefer de ebced değeri 80 çıkmaktadır. 1350 ÜZERİNE 80 İLAVE EDİLDİĞİNDE DE HİCRİ 1430 ETMEKTEDİR Kİ, BU TARİH DE MİLADİ OLARAK "2008 YILINI" VERMEKTEDİR.**

FE HARFİ = 80
1350+80 = 1430 = 2008

Şu ayetin gizli imasına **"Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır."** (Maide Suresi, 56) ayeti teyid ediyor. Çünkü "**... hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.**" ayetindeki şeddeli nun bir sayılsa tam evvelki ayete tevafuk ile Hizbul Kur'an'ın (Kuran taraftarlarının) faaliyetine vasıta olan bir hadiminin (hizmet eden kimsenin) Kur'an okumaya başladığı H. 1302 (M.

1884) tarihine iki fark ile tevafuk etmekle beraber şeddeli nun iki nun sayılsa bin üç yüz elli (H. 1350- M. 1931) eder ki; bu tarihte Kuran'dan muktebes (alınan bilgilerle hazırlanmış) olan Risale-i Nur etrafında toplanan, bütün kuvvetleriyle Kuran hizmetlerine çalışan Hizb-ul Kur'an'ın faaliyeti ve delalet (sapkınlık) ve zındıkaya (dinsizliğe) manen galebe ettikleri (galip geldikleri) bir zamana tevafuku (denk gelmesi) **İSE İSTİKBALDE (GELECEKTE) TAM GALEBELERİNE (TAM GALİBİYETLERİNE DAİR) BİR İMA-İ GAYBİDİR (GİZLİ BİR İŞARETTİR)**. (8. Lema, Keramet-i Gasviye)

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ KIYAMETİN, HİCRİ 1545'DE (MİLADİ 2120'DE) KOPACAĞINI SÖYLEMİŞTİR (ALLAHUALEM)

Peygamberimiz (sav) dünyanın ömrünün 7000 bin yıl olduğunu ve bunun 5600 yılının geçmiş olduğunu sahih hadislerde belirtmektedir. Büyük İslam alimi Suyuti'nin eserinde bu konuda nakledilmiş 8 sahih hadis bulunmaktadır:

H.2 --- İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine **ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR**.

H.3 --- İbni Abiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resullullah (s.a.v.) buyurdu: **DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. ALLAH TEALA BUYURDU Kİ: "SENİN RABBİNİN YANINDAKİ BİRGÜN, SİZİN SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR."**

H.7 --- İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTADIR.**

H.5 --- İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTA OLUP, YEDİ BİN SENEDİR VE BUNUN ALTI BİNİ GEÇMİŞTİR.**

H.6 --- İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet

vardır. **O DEDİ Kİ: DÜNYA YEDİ GÜNDÜR. HER BİR GÜN BİN YIL GİBİDİR. VE RESULULLAH (S.A.V.)'DE ONUN SONUNDA GÖNDERİLDİ.**

• Ashabı Kiramın gördüğü bir rüya

H.4 --- Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammed-ül Feryabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki: Ben gördüğüm bir rüya'yı Resullullah (s.a.v.)'a anlattım. Bu rüyada Peygamber (s.a.v.) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi. **O BUYURDU Kİ: YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR, BEN DE ONUN SON BİNİNDE OLACAĞIM.**

H.8 --- İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki: **ALLAH, GÖKLERİ VE YERLERİ ALTI GÜNDE YARATMIŞTIR. RABBİMİN YANINDA BİR GÜN, SİZİN DÜNYA HAYATINDA SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR. VE DÜNYANIN ECELİ ALTI GÜNDÜR, YEDİNCİ GÜNDE KIYAMET KOPACAKTIR. ALTI GÜN GİTMİŞTİR VE SİZ YEDİNCİ GÜNDESİNİZ.**

• Peygamber (s.a.v.) zamanında, Adem (a.s.)'dan beri 5600 yıl geçmiş olduğu

H.28 --- Ahmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti:

DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR.*(Ahir Zaman mehdisinin alametleri, Celaleddin Suyuti'nin tasnifinden Hadisler, Ali bin Hüsameddin El-Muttaki, sf. 88,89)*

Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadis-i şerifleri doğrultusunda açıklamalar yapan Suyuti Hazretleri ve Ahmed Bin Hanbel gibi büyük İslam alimleri, İslam ümmetinin ömrünün hicri 1500'lerin ilk dönem-

lerini pek fazla geçmeyeceğini yani hicri 1600'e ulaşmayacağını ifade etmişlerdir:

"BENİM ÜMMETİMİN ÖMRÜ 1500 SENEYİ PEK GEÇMEYECEK." *(Suyuti, el-Keşfu an Mücavezeti Hazihil Ümmeti el-Elfu, el-havi lil Fetavi, Suyuti. 2/248, tefsiri Ruhul Beyan. Bursevi. (Arapça) 4/262, Ahmed bin Hanbel, Kitâbu'l-İlel, sh. 89.)*

Bediüzzaman Hazretleri de Peygamberimiz (sav)'in hadisi şeriflerine ve büyük İslam alimlerinin izahlarına dayanarak, Asr Suresi'nin ve Fatiha Suresi'nin ebced hesaplarından **Hicri 1545 (M. 2120)'de kıyametin kopacağını "Allahualem (Allah doğrusunu bilir)"** diyerek ifade etmiştir.

AHİRZAMANDAN HABER VEREN MÜHİM BİR HADİS

"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ ZÂHİRİNE ALE'L-HAKKI HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ." "Ümmetimden bir taife Allah'ın emri gelinceye kadar [yani kıyâmetin kopmasına kadar] galibâne hak üzerinde devam edecektir."

Ramazan-ı şerifte onuncu günün ikinci saatinde birden bu hadîs-i şerif hatırıma geldi. Belki Risale-i Nur şakirdlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğüme binaen ihtar edildi. **"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ." "Ümmetimden bir taife zail olmayıp devam edecektir."** (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrisi, **bin beşyüz kırkiki (1542- M. 2117)** ederek nihayet-i devamına îma eder. "Gaybı yalnız Allah bilir." **"ZÂHİRİNE ALE'L-HAK." "hak üzerinde devam edecektir."** (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz altı (1506- M. 2082)** edip, **bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde** vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder. Ve'l-ilmû indAllah; "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır."

"HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ" "Allah'ın emri gelinceye kadar (yani kıyâmetin kopmasına kadar)" (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz kırk beş (1545- M. 2120)** olup, kâfirin başında kıyamet kopmasına îma eder. Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah. (Gaybı Allah'tan başkası bilemez.)

Ca-yı dikkat ve hayrettir ki, üç fıkra bil'ittifak **bin beşyüz** tarihini göstermeleriyle beraber, tam tamına manidar, makul ve hikmetli bir surette **binbeşyüzaltı (1506- M. 2082)**'dan tâ **kırkiki (1542- M. 2117)**'ye, tâ **kırkbeş (1545- M. 2120)**'e kadar üç büyük değişimin ayrı ayrı zamanlarına tetabuk (birbirine uygun düşmesi) ve tevafukları-

dır. Bu îmalar gerçi yalnız birer tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem kıyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat böyle îmalar ile bir nevi kanaat, bir galib ihtimal gelebilir. Fatiha'da **"SIRAT-I MÜSTAKIM" (dosdoğru yol)** ashabının taife-i kübrasını (en büyük topluluğunu) târif eden **"ELLEZİNE EN'AMTE ALEYHİM" (kendilerine nimet verdiklerinin)** fırkası, **şeddesiz binbeşyüzaltı veya yedi ederek** tam tamına **"ZÂHİRİNE ALEL HAKKI" (hak üzerinde olacaktır)** fıkrasının makamına tevafuku ve manasına tetabuku (uygunluğu) ve şedde sayılsa (hadiste geçen) **"LÂ TEZALÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETİ" (ümmetimden bir taife)** fıkrasına üç manidar farkla tam muvafakatı ve manen mutabakatı bu hadîsin îmasını teyid edip remz (gizli işaret) derecesine çıkarıyor. Ve müteaddid âyât-ı Kur'aniyede **"SIRAT-I MÜSTEKIM" (dosdoğru yol)** kelimesi, bir mana-yı remziyle Risalet-in Nur'a manaca ve cifirce îma etmesi remze yakın bir îma ile; Risalet-in Nur şakirdlerinin taifesi, âhirzamanda o taife-i kübra-i azamın (o büyük topluluğun) âhirlerinde (sonlarında) bir hizb-i makbul olacağını işaret eder diye def'aten birden ihtar edildi. "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır." "Gaybı yalnız Allah bilir."

SÛRE-İ VE'L-ASR'İN DAĞ MEYVESİ NAMINDAKİ NÜKTESİNE BİR HAŞİYEDİR

(1. Vel asr
2. İnnel insane le fi husr
3. İllellezıne amenu ve amilus salihati ve tevasav bil hakkı ve tevasav bis sabr)

(Asr suresinin 3. Ayetinde geçen) **"ESSALİHATİ" (Salihler)** daki "te" ahirdeki (önceki geçen) "ta"lar, ekseriyetçe vakfa rast gelmesiyle, cifirce "he" sayılabilir. Bu noktada "illa" beraberdir (1358-M.1939); bu zamanımızı gösterir. Ve telâffuzca "he" okunmadığın-

dan, "te" kalabilir. Bu noktadan şeddeler sayılmazsa ve "illâ" beraber değil, iki yüz küsur sene zamana kadar iman ve amel-i salihle beraber **bir taife-i azime (hadiste geçen büyük topluluk), hasârât-ı azimeye (büyük hasarlara) karşı mücahedeye devam edeceğine işaret edip**, Fatiha'nın ahirinde (başında) **"SIRATA'L LEZÎNE ENAMTE ALEYHIM" "Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" bin beş yüz kırk yedi (1547- M. 2122)** veya bin beş yüz yetmiş yedi (1577- M. 2150) gösterdiği zamana; hem **"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ ZÂHİRİNE ALE'L-HAKKI HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ."**

Birinci cümle **(Lâ tezâlü tâifetün min ümmetî- Ümmetimden bir taife), bin beş yüz (1500- M. 2076)** makamıyla **ahir zamanda bir taife-i mücahidînin son zamanlarına** ve ikinci cümle, **(Zâhirine ale'l-hak- galibâne hak üzerinde devam edecek) bin beş yüz altı (1506- M. 2082)**, makamıyla, **galibane mücahedenin tarihine** ve üçüncü cümle, **(Hattâ ye'tiyallahü bi emrihî- Allah'ın emri gelinceye kadar) bin beş yüz kırk beş (1545- M. 2120)** makamıyla, pek az bir farkla hem Fatiha'nın, hem Ve'l-Asri Sûresinin iki cümlesinin gaybî işaretlerine işaret edip, tevafuk eder.

Demek, bu hadis-i şerifin üç cümlesinden herbirisi, **bin beş yüz tarihine ve mücahedenin ne kadar devam edeceğine dair işaretlerine**, aynen bu **"ELLEZÎNE AMENÜ VE AMILÜ'S SALIHATI" "Ancak îmân eden ve güzel işler yapanlar müstesnâ."** (Asr Sûresi, 103/3) -şedde sayılmazsa- **bin beş yüz altmış bir (1561- M.2134)** makamıyla, hem **"VETEVA SAVBIL HAKKI VETEVA SAVBIS-SABRI" "Birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler"** (Asr Sûresi, 103/3) -şedde sayılır fakat **"bissabr" (sabrı)** da lâmdır - **bin beş yüz altmış (1560- M. 2133)** makamıyla iştirak edip, **o taife-i azimenin mücahedatları ne kadar devam edeceğini** mana-yı işârî ve cifriyle gösterirler. Ve Fatiha ve hadisin irae ettikleri (gösterdikleri) tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüp edip (yaklaşıp), farklı bir derece tevafuk ederler ve manalarıyla da, tam tetabuk ederek, parlak bir lem'a-i i'câziye-i gaybiyeyi (gaybtan hikmetli bir bölümü) gösteriyorlar.

Bediüzzaman Said Nursi'nin İslam Birliği Hakkındaki Sözleri

İTTİHAD-I İSLAM EN BÜYÜK FARZ VAZİFEDİR

İhfa (gizlenmek), havf (korkmak); riyadandır. Farzda riyâ yoktur. **BU ZAMANIN EN BÜYÜK FARZ VAZÎFESİ (GÖREVİ), İTTİHAD-I İSLÂMDIR. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib (kollara ayrılmış), muhit (her şeyi kuşatan), merâkiz (karar yerlerini) ve maâbid-i islâmiyeyi (islamın ibadet yerlerini) birbirine rabtettiren (bağlayan) bir silsile-i nuraniyi (nurani silsileyi) ihtizaza getirmekle (harekete geçmekle) onunla merbut (bağlanmış) olanları ikaz (uyarma) ve tarîk-ı terakkiye (yükselme, ilerleme yoluna) bir hâhiş (istek) ve emr-i vicdanî (vicdani emir) ile sevk etmektir. BU İTTİHADIN MEŞREBİ MUHABBETTİR. HUSUMET, CEHALET VE ZARURET NİFAKADIR. GAYR-I MÜSLİMLER EMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ BU ÜÇ SIFATA HÜCUMDUR. GAYR-I MÜSLİME KARŞI HAREKETİMİZ İKNÂDIR (RAZI ETMEKTİR). ZİRA ONLARI MEDENÎ (FAZİLETLİ, TERBİYELİ) BİLİRİZ. VE İSLÂMİYETİ MAHBUP (SEVGİLİ) VE ULVÎ (YÜCE) GÖSTERMEKTİR. Zira onları munsif (insaflı) zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar.** İttihad-ı Muhammedî olan ittihad-ı islâmın efkâr (fikirler) ve meslek ve hakikatini efkâr-ı umumiyeye (Halkın fikirlerine) arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız. *(Hutbe-i Şamiye, s. 94)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'IN TÜRKİYE'NİN ÖNCÜLÜĞÜNDE OLACAĞINA İŞARET EDİYOR

Hakiki milliyetimizin esası, ruhu ise İslamiyet'tir. **VE HİLAFET-İ OSMANİYE VE TÜRK ORDUSUNUN O MİLLİYETE BAYRAKTARLIĞI İTİBARİYLE, o İslamiyet milliyetinin sadefi (incisi) ve kal'ası (kalesi) hükmünde Arab ve Türk hakiki iki kardeş, o kal'a-i kudsiyenin (o mübarek kalenin) nöbettarlarıdırlar.** İşte bu kudsi milliyetin rabıtasıyla, umum ehl-i İslam bir tek aşiret hükmüne geçiyor. Aşiretin efradı gibi İslam taifeleri de, birbirine uhuvvet-i İslamiye (İslam kardeşliği) ile mürtebit (bağlanır) ve alakadar olur. Birbirine manen, lüzum olsa maddeten yardım eder. Güya bütün İslam taifeleri bir silsile-i nuraniye ile birbirine bağlıdır. *(Hutbe-i Şamiye, s. 54)*

BEDİÜZZAMAN, "İTTİHAD ADET OLDUĞU İÇİN DEĞİL İBADET OLDUĞU İÇİN YAPILMALI", DİYOR

Tekraren söylüyorum ki, **ittihad-ı islâm hakikatında olan ittihad-ı Muhammedînin cihetü'l-vahdeti (birlik yönü) Tevhid-i İlâhîdir (Allah'ın birliğine imandır). Peyman (Ahd) ve yemini de îmandır. Müntesibîni (intisab edenleri), umum mü'minlerdir. Nizamnâmesi (tüzük metni), sünen-i Ahmediyedir (peygamberin sünnetidir) (a.s.m.). Kânunu (yasası), evâmir (emirleri) ve nevâhi-i şer'iyedir (İslam ahlakının yasakladığı şeylerdir). BU İTTİHAD; ÂDETTEN (GELENEKTEN, ALIŞKANLIKTAN) DEĞİL, İBÂDETTİR.** *(Hutbe-i Şamiye, Sâdâ-yı Hakikat, s. 94)*

BEDİÜZZAMAN'IN MÜSLÜMANLARIN BİRLİK VE KARDEŞ OLMALARIYLA İLGİLİ SÖZLERİ

... İŞTE, EY MÜ'MİNLER! EHL-İ İMÂN AŞİRETİNE KARŞI TECAVÜZ VAZİYETİNİ ALMIŞ NE KADAR AŞİRET HÜKMÜNDE DÜŞMANLAR OLDUĞUNU BİLİR MİSİNİZ? Birbiri içindeki daireler gibi yüz daireden fazla vardır. **HER BİRİSİNE KARŞI TESANÜD EDEREK, EL ELE VERİP MÜDAFAA VAZİYETİ ALMAYA MECBURKEN, ONLARIN HÜCUMUNU TESHİL ETMEK (GERİ ÇEVİRMEK), ONLARIN HARÎM-İ İSLÂMA (İSLAMIN NAMUSUNA) GİRMELERİ İÇİN KAPILARI AÇMAK HÜKMÜNDE OLAN GARAZKÂRÂNE TARAFGİRLİK VE ADÂVETKÂRÂNE İNAT, HİÇBİR CİHETLE EHL-İ İMANA YAKIŞIR MI?** O düşman daireler, ehl-i dalâlet ve ilhaddan (dinsizlikten) tut, tâ ehl-i küfrün âlemine, tâ dünyanın ehvâl (kötülüklerine) ve mesâibine (zorluklarına) kadar, birbiri içinde size karşı zararlı bir vaziyet alan, birbiri arkasında size hiddet ve hırsla bakan, belki yetmiş nevi düşmanlar var. **BÜTÜN BUNLARA KARŞI KUVVETLİ SİLÂHIN VE SİPERİN VE KALEN, UHUVVET-İ İSLÂMİYEDİR (İSLAM KARDEŞLİĞİDİR).** Bu kale-i İslâmiyeyi küçük adâvetlerle ve bahanelerle sarsmak, ne kadar hilâf-ı vicdan ve ne kadar hilâf-ı maslahat-ı İslâmiye olduğunu bil, ayıl.

Ehâdis-i şerifede gelmiş ki: "Âhirzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zındıka başına geçecek eşhâs-ı müdhişe-i muzırraları, **İSLÂMIN VE BEŞERİN HIRS VE ŞİKAKINDAN İSTİFADE EDEREK, AZ BİR KUVVETLE NEV-İ BEŞERİ HERCÜMERC EDER VE KOCA ÂLEM-İ İSLÂMI ESARET ALTINA ALIR."** *(Mektubat, 22. Mektup)*

Meselâ, her ikinizin Hâlıkınız (Yaratıcınız) bir, Mâlikiniz (Sahibiniz) bir, Mâbudunuz (İbadet ettiğiniz) bir, Râzıkınız (Rızık vereniniz) bir, bir, bir, bine kadar bir, bir. Hem Peygamberiniz bir, dininiz bir, kıbleniz bir bir, bir, yüze kadar bir, bir. Sonra köyünüz bir, devletiniz bir, memleketiniz bir, ona kadar bir, bir.

Bu kadar birler vahdet ve tevhidi, vifak (birleşme) ve ittifakı, muhabbet ve uhuvveti (din kardeşliği) iktiza ettiği ve kâinatı ve küreleri birbirine bağlayacak mânevî zincirler bulundukları hâlde, şikak (ayrılık) ve nifaka (riyaya), kin ve adâvete (düşmanlığa) sebebiyet veren örümcek ağı gibi ehemmiyetsiz ve sebatsız şeyleri tercih edip mü'mine karşı hakikî adâvet etmek ve kin bağlamak, ne kadar o rabıta-i vahdete (birlik bağına) hürmetsizlik ve o esbab-ı muhabbete karşı bir istihfaf (küçümseme) ve o münasebât-ı uhuvvete karşı ne derece bir zulüm ve i'tisaf (haksızlık) olduğunu, KALBİN ÖLMEMİŞSE, AKLIN SÖNMEMİŞSE ANLARSIN.... Adâvet etmek istersen, kalbindeki adâvete adâvet et, onun ref'ine çalış. Hem en ziyade sana zarar veren nefs-i emmârene ve hevâ-i nefsine adâvet et, ıslahına çalış. O muzır nefsin hatırı için mü'minlere adâvet etme. Eğer düşmanlık etmek istersen, kâfirler, zındıklar çoktur; onlara adâvet et. Evet, nasıl ki muhabbet sıfatı muhabbete lâyıktır. Öyle de, adâvet hasleti, her şeyden evvel kendisi adâvete lâyıktır... *(Mektubat, 22. Mektup)*

"Harici düşmanların zuhur ve tehacümünde (saldırısında) dahili adavetleri (iç düşmanlıkları) unutmak ve bırakmak" olan bir maslahat-ı içtimaiyeyi (sosyal düzeni) en bedevi kavimler dahi takdir edip yaptıkları halde, **şu cemaat-ı İslamiyeye hizmet dava edenlere ne olmuş ki; birbiri arkasında tehacüm (hücum) vaziyetini alan hadsiz düşmanlar varken, cüz'i (küçük, kişisel) adavetleri unutmayıp, düşmanların hücumuna zemin hazır ediyorlar. Şu hal bir sukuttur, bir vahşettir.** Hayat-ı içtimaiye-i İslamiyeye (İslam toplum

düzenine) bir hıyanettir." **Evet, vahşiyane tecavüzlere karşı "tesanüd ederek, el-ele verip müdafaa vaziyeti almaya mecbur iken; onların hücumunu teshil etmek (kolaylaştırmak), onların harim-i İslama (İslam'ın namusuna) girmeleri için kapıları açmak hükmünde olan garazkarane (haset dolu) tarafgirlik ve adavetkarane (düşmanca) inad; hiçbir cihetle ehl-i imana yakışır mı?** *(Mektubat, s. 269)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'I HZ. MEHDİ (AS)'IN SAĞLAYACAĞINI SÖYLÜYOR

Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı (değerlisi) olan iman-ı tahkikîyi (sarsılmaz imanı) neşir (yaymak) ve ehl-i imanı (iman sahiplerini) dalâletten (hak yoldan, dinden sapmaktan) kurtarmak cihetiyle (sebebiyle), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen (gizli birşeyin Allah tarafından birisine ilhâm edilmesi yoluyla bilinmesiyle) görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetkarına) vermişler, o hâdime (hizmetkara) mültefitane (iltifat ederek) bakmışlar. **Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir (yayacak) ve tatbik edecek (yerine getirecek).**

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı (İslam dinini) icra ve tatbik etmektedir (yerine getirmektedir). Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (inanç) ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, HİLÂFET-İ İSLÂMİYEYİ

(İSLAM HALİFELİĞİNİ) İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) BİNA EDEREK, İSEVÎ RUHANÎLERİYLE (HIRİSTİYANLARLA) İTTİFAK EDİP DİN-İ İSLÂMA (İSLAM DİNİNE) HİZMET ETMEKTİR. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun (herkesin) ve avâmın (halkın) nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile (açıklamaya) muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler (atılırlar). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 9)*

İTTİHAD-I İSLAM, MÜSLÜMANLARIN BAYRAMI VE KURTULUŞU OLACAKTIR

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Ruh u canımızla mübarek bayramınızı tebrik ediyoruz. **İNŞAALLAH, ÂLEM-İ İSLÂMIN (İslam aleminin) DA BÜYÜK BİR BAYRAMINA YETİŞİRSİNİZ. CEMAHİR-İ MÜTTEFİKA-I İSLÂMİYENİN (Birleşik İslam Cumhuriyetlerinin) KUDSÎ (Mukaddes) KANUN-U ESASİYELERİNİN (Anayasasının) MENBAI OLAN (kaynağı olan) KUR'ÂN-I HAKÎM, İSTİKBALE (geleceğe) TAM HÂKİM OLUP BEŞERİYETE (insanlığa) TAM BİR BAYRAMI GETİRECEĞİNE ÇOK EMARELER (işaretler-deliller) VAR.**

Saniyen (İkinci olarak): Şüphe kalmadı ki, Nur Risaleleri ve talebeleri, hıfz ve inayet-i İlâhiyeye (Allah'ın koruması ve yardımına) mazhardırlar (şereflenmişlerdir) ki, bu zamanın hassasiyetle (titizlikle) ve bazı keyfî (isteğe bağlı) kanunlarla pek hiddetli bir inatla uzun zamandan beri Nur talebelerine ancak yüzde bir nisbetinde

(oranında) zarar verebildiler. Nurun faal talebelerinden altı yüz talebesinin mahkemelerle meşgul edilmesine dehşetli bir plân varken, yalnız altı talebeye muvakkaten (geçici olarak) ilişildi. Hattâ Nur kahramanının yazdığı gibi, yirmi beş adliye mahkemeleri yüz binler nüshalarında (yazılı belgelerde) ve yüz binler talebelerinde medâr-ı mes'uliyet (sorumluluk sebebi) birşey bulamıyorlar. Ve o kesretli (çeşitli) adliyelerin "Nurlarda suç yok ve bulamıyoruz" demeleri kat'î (kesin) bir delildir.

(Emirdağ Lahikası, s. 315)

Hâmisen: **Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka (inançsızlık) ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyunluğa (maddeciliğe) karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var. O da Kur'ân'ın hakikatlerine sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye (insanlara gelen belâ ve musîbetler), siyasî, maddî kuvvetlerle susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-i Kur'âniye (Kuran'ın hakikatleri)dir.**

Rehber Risalesindeki Leyle-i Kadir (Kadir gecesi) meselesi, şimdi hem Amerika, hem Avrupa'da eseri (izi) görülüyor. Onun için, **ŞİMDİKİ BU HÜKÛMETİMİZİN HAKİKİ (ASIL) KUVVETİ, HAKAİK-İ KUR'ÂNİYEYE (KURAN'IN GERÇEKLERİNE) DAYANMAK VE HİZMET ETMEKTİR. BUNUNLA, İHTİYAT (YEDEK) KUVVETİ OLAN ÜÇ YÜZ ELLİ MİLYON UHUVVET-İ İSLÂMİYE (İSLAM KARDEŞLİĞİ) İLE İTTİHAD-I İSLÂM (İSLAM BİRLİĞİ) DAİRESİNDE KARDEŞLERİ KAZANIR. ESKİDEN HIRISTİYAN DEVLETLERİ BU İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR DEĞİLDİLER. FAKAT ŞİMDİ KOMÜNİSTLİK VE ANARŞİSTLİK ÇIKTIĞI İÇİN, HEM AMERİKA, HEM AVRUPA DEVLETLERİ KUR'ÂN'A VE İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR OLMAYA MECBURDURLAR...**

Kardeşiniz Said Nursî *(Emirdağ Lâhikası, s. 297)*

Allah Müslümanlara Birlik Olmayı Emretmiştir, Birlik Olmak Farzdır

Allah Kuran'da müminlere birlik olmalarını, birbirlerini öz kardeşleri gibi görüp sevmelerini, birbirlerine karşı merhametli, affedici ve koruyucu olmalarını, dağılmaktan, ayrılmaktan ve parçalanmaktan şiddetle kaçınmalarını emretmiştir.

TÜM MÜSLÜMANLAR KARDEŞTİR VE TEK BİR TOPLULUKTUR

Gerçekten, **sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir.** Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse Bana ibadet ediniz. **Onlar, işlerini kendi aralarında parça parça dağıttılar (dinlerinde bölünmeler yaptılar);** hepsi Biz'e döneceklerdir. (Enbiya Suresi, 92-93)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

ALLAH TÜM MÜSLÜMANLARA, DİNSİZLİĞE KARŞI HEP BİRLİKTE, FİKREN MÜCADELE ETMELERİNİ EMREDİYOR

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: **"Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla"** diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla mücadele edin. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (Enfal Suresi, 39)

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, **birlik olup karşı koyanlardır.** (Şura Suresi, 39)

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, **sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever.** (Saff Suresi, 4)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın Kitab'ında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve **onların sizlerle topluca cehd etmesi gibi siz de müşriklerle topluca cehd edin**. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (Tevbe Suresi, 36)

Bu ayetlerden ve Kuran'ın genelinden açıkça anlaşıldığı gibi;

- Müslümanların birlik olmaları,
- Kardeşçe bir sevgi ve şefkatle birbirlerine bağlı olmaları,
- Çekişip tartışmamaları,
- Birbirlerinin velileri ve dostları olmaları,
- Birbirlerini her koşulda koruyup kollamaları,
- Birbirleriyle istişare halinde olmaları,
- Birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf halinde inkara karşı ilmen mücadele etmeleri farzdır.

Bu durumda tüm bunların aksi bir tutum sergilemek, yani;

- Birleştirici değil ayırıcı olmak,
- Müslüman kardeşlerine sevgiyle ve şefkatle yaklaşmamak,
- Müslüman kardeşlerine karşı affedici, koruyucu ve kollayıcı olmamak,
- İnkara karşı verilen ilmi mücadelede Müslümanlarla kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlamamak haramdır.

Ahir Zamanın İmanı ve Aklı Zayıf, Enaniyetli Din Alimlerinin Özellikleri

Bediüzzaman Hazretleri, ahir zamanda hem imanı ve aklı zayıf hem de enesi kavi, yani enaniyeti güçlü, kibirli bazı alimlerin hadislerde bildirilen hakikatleri kavrayamadıklarını, bu sebeple de hadisleri inkara kadar gittiklerini şöyle anlatmaktadır:

Kıyamet alâmetlerinden ve âhir zaman vukuatından (olaylarından) ve Bâzı a'malin (amellerin) fazilet ve sevaplarından bahseden hâdîs-i Şerife güzelce anlaşılmadığından, akıllarına güvenen bir kısım ehl-i ilim (ilim sahibi), onların bir kısmına zaîf (zayıf) veya mevzu demişler. **İMANI ZAYIF VE ENANİYETİ KAVİ bir kısım da (aklını beğenen, kendini büyük, kusursuz ve üstün gören; ve adeta kendi nefsini putlaştıran kişiler de (Allah'ı tenzih ederiz)), inkâra kadar gitmişler... Netice-i Kelâm: EY İNSAFSIZ VE DİKKATSİZ VE İMANI ZAÎF, FELSEFESİ KAVÎ, HODBİN (BENCİL, KİBİRLİ), MÜNEKKİD (SÜREKLİ ELEŞTİREN) ADAM!** Şu "On Asl"ı nazara al. Sonra sen hilaf-ı hakikat (gerçeğe aykırı) ve kat'î muhalif-i vaki' (kesin muhalif olarak) gördüğün bir rivayeti bahane ederek ehadîs-i şerifeye ve dolayısıyla Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mertebe-i ismetine (masumluk mertebesine) halel verecek itiraz parmağını uzatma! *(Sözler, sf. 355)*

.... Hadis-i sahihte rivayet edilen, **"Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve şeriat-i İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini (manen yok edeceğini)"** **İMANI ZAYIF OLANLAR İSTİB'AD EDİYORLAR (UZAK GÖRÜYORLAR)**. Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. *(Onbeşinci Mektup, sf. 59)*

Bir şey daha kaldı; en tehlikesi odur ki: İçinizde ve ahbabınızda, bu fakir kardeşinize karşı bir kıskançlık damarı bulunmak, en tehlikelidir. Sizlerde mühim ehl-i ilim de var. **EHL-İ İLMİN BİR KISMINDA BİR ENANİYET-İ İLMİYE BULUNUR.** Kendi mütevazi de olsa, o cihette enâniyetlidir; çabuk enâniyetini bırakmaz. **Kalbi, aklı ne kadar yapışsa da, nefsi, o ilmî enâniyeti cihetinde imtiyaz ister, kendini satmak ister, hattâ yazılan risalelere karşı muaraza** (sözle karşılıklı mücadele) **ister. Kalbi risaleleri sevdiği ve aklı istihsan ettiği (beğendiği) ve yüksek bulduğu hâlde, nefsi ise, enâniyet-i ilmiyeden gelen kıskançlık cihetinde zımnî** (gizli) **bir adâvet** (düşmanlık) **besler gibi, Sözlerin kıymetlerinin tenzilini** (kıymetten düşürmeyi) **arzu eder -tâ ki kendi mahsulât-ı fikriyesi** (kendi fikirleri) **onlara yetişsin, onlar gibi satılsın.**

Halbuki, bilmecburiye (mecburen) bunu haber veriyorum ki: Bu durûs-u Kur'âniyenin (Kuran derslerinin) dairesi içinde olanlar, allâme ve müctehidler de olsalar, vazifeleri, ulûm-u imaniye (imani ilimler) cihetinde, yalnız yazılan şu Sözlerin şerhleri ve izahlarıdır veya tanzimleridir. Çünkü, çok emârelerle anlamışız ki, bu ulûm-u imaniyedeki fetvâ vazifesiyle tavzif edilmişiz. Eğer biri, dairemiz içinde nefsin enâniyet-i ilmiyeden aldığı bir hisle, şerh ve izah haricinde bir şey yazsa, soğuk bir muaraza veya nâkıs (noksan) bir taklitçilik hükmüne geçer. Çünkü, çok delillerle ve emârelerle tahakkuk etmiş ki, Risale-i Nur eczaları Kur'ân'ın tereşşuhâtıdır (yansımalarıdır); bizler, taksimü'l-a'mâl (işlerin taksim edilmesi) kaidesiyle, herbirimiz bir vazife deruhte edip o âb-ı hayat (hayat suyu) tereşşuhâtını (yansımalarını) muhtaç olanlara yetiştiriyoruz. *(Yirmi Dokuzuncu Mektup, sf. 413)*

Gayb-aşinalık dava eden Budeîler gibi ve **umûr-u gaybiyeye (gaybla ilgili konulara) dair tahminlerini yakîn tahayyül eden AKIL FÜRUŞLAR GİBİ, SENİN GAYBİ HABERLERİNİ BEĞENMİYORLAR MI?** *(Sözler, sf. 388)*

Şu üç şeyde çok hakikatlara işaret etmekle beraber, nefis ve akıl ve kalbin sülûklerine işaret eder. Ve üç tabaka ehl-i hakikata misaldir.

Birincisi: Ehl-i fikir, ehl-i velayet, ehl-i nübüvvetin işaratıdır.

İkincisi: Cismanî cihazat ile kemaline sa'yedip hakikate gidenleri...

Ve nefsin tezkiyesiyle ve aklın istimaliyle mücahede etmekle hakikate gidenleri...

Ve kalbin tasfiyesiyle ve iman ve teslimiyetle hakikate gidenlerin misalleridir.

Her tabakada dahi üç taife var. Temsildeki üç misal, her tabakadaki o üç taifeye, belki dokuz taifeye bakar. Yoksa üç tabakaya değil.

Üçüncüsü: ... ENANİYETİ BIRAKMAYAN VE ÂSÂRA (kabahatlare) **DALAN** ve yalnız istidlaliyle (delile dayanarak sonuç çıkarmak) hakikata giden ve ilim ve hikmetle ve akıl ve marifetle hakikatı aramaya giden ve iman ve Kur'an ile, fakr (muhtaç olduğunu bilip) ve ubudiyetle (kul olduğunu bilip) hakikata çabuk giden ayrı ayrı istidadda bulunan üç taifenin hikmet-i ihtilaflarına işaret eden temsillerdir." *(Sözler, Yirmidördüncü söz, sf. 336)*

AKILLARI GÖZLERİNE İNMİŞ, KESRETTE (çoklukta, çeşitlilikte) BOĞULMUŞ OLANLARIN ne haddi var ki, veraset-i nübüvvet ile makasıd-ı âliye-i kudsiyeye (mukaddes ve yüce maksatlara) yetişenlere yetişebilsinler." *(Sözler, Yirmidördüncü Söz, sf. 350)*

(Haşiye): Evet, "Hiç mümkün müdür ki" şu cümle çok tekrar ediliyor. Çünki mühim bir sırrı ifade eder. Şöyle ki: **EKSER KÜFÜR VE DALALET** (dinden sapma, ayrılma); **İSTİB'ADDAN** (ihtimal vermemekten) ileri gelir. **YANİ AKILDAN UZAK VE MUHAL (İMKANSIZ) GÖRÜR, İNKAR EDER.** İşte Haşir Söz'ünde kat'iyyen gösterilmiştir ki: Hakikî

istib'ad (ihtimal vermeme), hakikî muhaliyet (imkansızlık) **VE AKILDAN UZAKLIK** ve hakikî suubet (güçlük, zorluk), **hattâ imtina'** (çekinme) **derecesinde müşkilât** (zorluklar), **KÜFÜR YOLUNDADIR VE DALALET (DİNDEN SAPMANIN) MESLEĞİNDEDİR...** ve hakikî imkân ve hakikî makuliyet, hattâ vücub derecesinde sühulet (kolaylık); iman yolundadır ve İslâmiyet caddesindedir." *(Sözler, Onuncu Söz, sf. 65)*

EVET, SENİN GİBİ AKLI GÖZÜNE İNMİŞ VE GÖZÜNE PERDE ÇEKİLMİŞ, ADAMLARA SÖZ ANLATMAK VE BİR ŞEY GÖSTERMEK, ELBETTE MÜŞKİLDİR. FAKAT HAK O KADAR PARLAKTIR Kİ, KÖRLER DE GÖREBİLDİĞİ İÇİN biz de deriz ki: Feza-yı ulvî, bilittifak "esîr" ile doludur. Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife, o fezayı dolduran bir maddenin vücuduna delalet eder. Meyveler ağacını, çiçekler çimenlerini, sünbüller tarlalarını, balıklar denizini bilbedahe gösterdiği gibi; şu yıldızlar dahi bizzarure menşe'lerini, tarlasını, denizini, çimengâhının vücudunu, aklın gözüne sokuyorlar. Madem âlem-i ulvîde muhtelif teşkilât var. Muhtelif vaziyetlerde muhtelif ahkâmlar görünüyor. Öyle ise o ahkâmların menşe'leri olan semavat, muhteliftir. İnsanda cisimden başka nasıl akıl, kalb, ruh, hayal, hâfıza gibi manevî vücudlar da var. Elbette insan-ı ekber olan âlemde ve şu insan meyvesinin şeceresi olan kâinatta, âlem-i cismaniyetten başka âlemler var. Hem âlem-i arzdan, tâ Cennet âlemine kadar herbir âlemin birer seması vardır. *(Sözler, Otuzbirinci Söz, sf. 533)*

"Acaba AKILLARINA GÜVENEN AKILSIZ FEYLESOFLAR GİBİ, "AKLIMIZ BİZE YETER" DEYİP SANA İTTİBADAN İSTİNKAF MI EDERLER? Halbuki akıl ise, sana ittibaı emreder. Çünki bütün dediğin makuldür. Fakat akıl kendi başıyla ona yetişemez. *(Sözler, sf. 386)*

BİR ÂCİZ-İ MUTLAKI, BİR KADİR-İ MUTLAK ZANNEDERLER. Madem bu derece akıldan, insaniyetten sukut etmişler. Hayvandan, belki cemadattan daha aşağıdırlar. *(Sözler, sf. 387)*

EVET, AKILLARI GÖZLERİNE SUKUT ETMİŞ. Maddiyyunların hikmetsiz hikmetleri, abesiyet esasına istinad eden felsefeleri nazarında tesadüfle bağlı olan tahavvülât-ı zerratı, bütün düsturlarına üss-ül esas tutup, masnuat-ı İlahiyeye masdar göstermişler. Nihayetsiz hikmetlerle müzeyyen masnuatı; hikmetsiz, manasız, karmakarışık bir şeye isnad etmeleri, ne kadar hilaf-ı akıl olduğunu zerre miktar şuuru bulunan bilir. *(Sözler, sf. 551)*

İman Zafiyetine Karşı;

Mehdiyette İman Hakikatlerinin Önemi

KURAN'DA, İMANİ ZAAFİYET İÇİNDE OLANLARIN ÖZELLİKLERİ

Peygamberimiz (sav) ahir zamanı haber veren hadislerinde bu devrin en önemli tehlikelerinden birinin insanların çoğunun iman etmemeleri ve iman zayıflığı olduğunu söylemiştir:

> **"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki dininin gereklerini yerine getirme konusunda sabırlı davranıp Müslümanca yaşayan kimse avucunda ateş tutan kimse gibi olacaktır."** *(Tirmizî, Fiten,73; Ebu Davud, Melahim,17)*

Peygamberimiz (sav) bu sözüyle ahir zaman fitnelerinin insanların imanda dirayet göstermelerini zorlaştıracağını, yani iman zayıflığının bu dönemin bir hastalığı olacağını söylemektedir.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de, Hz. Mehdi (as)'ın yapacağı 3 büyük vazifeyi anlatırken, Hz. Mehdi (as)'ın insanlığın imanının kurtulmasına vesile olacağını anlatmaktadır:

> Ümmetin beklediği, **AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ** (önemlisi) **VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI** (değerlisi) **OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ** (gerçek imanı) NEŞR (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) **VE EHL-İ İMANI** (iman edenleri) **DALALETTEN** (sapkınlıktan) **KURTARMAK**...*(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Hz. Mehdi (as), Bediüzzaman Hazretleri'nin bildirdiği gibi, "Kitaplar, yazılar, belgesellerle iman hakikatlerini anlatarak", insanların samimi iman etmelerine, tahkiki olarak iman ahlakını yaşamalarına vesile olacaktır.

Ahir zamanda insanların büyük kısmının iman etmesine engel olan en temel sebep Darwinizm ve materyalizmdir. Bu sebeple hem Darwinist

Materyalist ideolojilerin geçersizliğini ilmi ispatlarıyla ortaya koymak hem de iman hakikatlerini anlatmak insanların, Allah'ın izniyle, iman etmelerine vesile olacaktır.

Kuran'da da insanların çoğunun asıl manevi hastalığının iman etmemek veya zayıf imanlı olmak olduğu bildirilmektedir. Bu bölümde konuyla ilgili bazı ayetlere yer verilmiştir.

İNSANLARIN ÇOĞU GERÇEKTE İMAN ETMEZ

Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, **onların çoğu iman etmezler.** (Bakara Suresi, 100)

"Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik." Gerçekten, bunda bir ayet vardır, **ama onların çoğu iman etmiş değildirler.** (Şuara Suresi, 102-103)

Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. (Yusuf Suresi, 103)

... Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. **Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar.** (Hud Suresi, 17)

Böylece azab onları yakaladı. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama **onların çoğu iman etmiş değildirler**. (Şuara Suresi, 158)

İMANİ ŞÜPHE İÇİNDEDİRLER

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "**Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir.** (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 8-9)

Dikkatli olun; gerçekten onlar, **Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler**. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, **Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz?** Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (Tevbe Suresi, 38)

ŞEYTANIN ETKİSİNE KOLAYCA GİRERLER

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, **Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar;** onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (Zuhruf Suresi, 36-37)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. (Mücadele Suresi, 19)

İMANLARI VE AKILLARI ZAYIF OLMASINA RAĞMEN BİLMİŞLİK YAPARLAR

...Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (cehde) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı... (Tevbe Suresi 81)

Kendilerine: **"Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz"** derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (Bakara Suresi, 11-12)

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. **"Bizi alaya mı alıyorsun?"** dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (Bakara Suresi, 67)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. **O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz."** Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir... (Zümer Suresi, 3)

KORKAKTIRLAR

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. **Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur.** (Tevbe Suresi, 56)

... Onlardan bir topluluk da: **"Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı.** (Ahzab Suresi, 13)

DİNE KARŞI TAVIRLARI GEVŞEKTİR, ŞEVKSİZDİRLER

Onlara sorarsan, andolsun: **"Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"** Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. ...(Tevbe Suresi, 65-66)

...Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda cehd edin ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz cehd etmeyi bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. **O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı...** (Al-i İmran Suresi, 167)

Eğer (cehde) çıkmak isteselerdi, herhalde ona bir hazırlık yaparlardı.... (Tevbe Suresi 46)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. (Tevbe Suresi 93)

HEMEN ÜMİTSİZLİĞE KAPILIRLAR

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; **ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır.** (İsra Suresi, 83)

Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman onunla sevinirler; **kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet etti-**

ğinde hemen umutsuzluğa kapılırlar. (Rum Suresi, 36)

HÜZNE YATKINDIRLAR

İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat **ona bir şer dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur.** (Fussilet Suresi, 49)

Ayetlerim size okunuyorken, yalanlayanlar sizler değil miydiniz? Dediler ki: **"Rabbimiz, mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi, biz sapan bir topluluk imişiz."** (Müminun Suresi, 105-106)

Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. 'Mutsuz-bedbaht' olan ondan kaçınır. (Ala Suresi, 10-11)

HAKSIZLIĞA UĞRADIKLARINI DÜŞÜNMEYE EĞİLİMLİDİRLER

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. **Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar.** (Tevbe Suresi 58)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? **Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar?** Hayır, onlar zalim kimselerdir. (Nur Suresi, 50)

ŞİRK İÇİNDEDİRLER, İNSANLARDAN ÇEKİNİRLER

... Oysa cehd (çaba göstermek) üzerlerine yazıldığında, **onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar** ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı (cehd etmeyi) üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. ... (Nisa Suresi, 77)

Herhalde içlerinde **'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz.** Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 13)

Onların çoğu **Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar.** (Yusuf Suresi, 106)

FİTNE ÇIKARMA MAKSATLI KONUŞMALAR YAPARLAR

Bir sûre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (Tevbe Suresi, 124)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: **"Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok, şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır"** diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (Ahzab Suresi, 13)

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini Kitab'a doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)

Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); (Nas Suresi, 4-5)

İNKAR EDENLERE GÜYA MÜMİNLERİN ALEYHİNDE HABER TAŞIRLAR

Sizinle birlikte çıksalardı, **size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır.** Allah, zulmedenleri bilir. (Tevbe Suresi, 47)

SÖZLERİNE SADIK DEĞİLDİRLER, VEFASIZDIRLAR

Ki Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. ... (Bakara Suresi, 27)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da **kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı.** (Ahzab Suresi, 14)

MÜMİNLERİN ARASINDA YALAN HABER YAYMAYA ÇALIŞIRLAR

Doğrusu, **uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır**... (Nur Suresi, 11)

MÜMİNLERİN ZOR DURUMA DÜŞMELERİNİ İSTERLER

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez... (Al-i İmran Suresi, 120)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (Tevbe Suresi, 50)

... Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar... (Al-i İmran Suresi, 118)

YALAN YEMİNLER EDERLER

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? **Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendi-**

leri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (Mücadele Suresi, 14)

ALLAH'IN DEĞİL, İNSANLARIN RIZASINI GÖZETİRLER

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (Tevbe Suresi, 96)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (Tevbe Suresi, 62)

Ve onlar, **mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler,** Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar... (Nisa Suresi, 38)

Onlar, **insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler.** Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir... (Nisa Suresi, 108)

KURAN AYETLERİNİ TAM KAVRAYAMAZLAR

Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir, **artık onlar kavrayamazlar.** (Münafikun Suresi, 3)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. **Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar**.... (Al-i İmran Suresi, 7)

İNKARCILARLA MÜSLÜMANLARIN ALEYHİNDE DOSTLUKLAR KURARLAR

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, **Allah'ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah, sakla-**

dıkları şeyleri (sır olarak konuştuklarını) biliyor. (Muhammed Suresi, 26)

Onlar, **mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar?** Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (Nisa Suresi, 139)

ALLAH YOLUNDA MÜCADELE ETMEMEK İÇİN BAHANELER ÖNE SÜRERLER

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, **zengin oldukları halde senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah,** onların kalplerini mühürlemiştir... (Tevbe Suresi, 93)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) **geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta çıkmayın" dediler.** De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (Tevbe Suresi, 81)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler... (Tevbe Suresi, 42)

İBADETLERİNİ İSTEKSİZCE YAPARLAR

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (Tevbe Suresi, 54)

... **Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar.** (Nisa Suresi, 142)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. **Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister.** (Tevbe Suresi 44-45)

MÜSLÜMANLARA KARŞI DÜŞMANCA TAVIRLAR GÖSTERİRLER VE KİNDARDIRLAR

... **Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür.** ... (Al-i İmran Suresi, 118)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. **Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.** De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 119)

PEYGAMBERE İTAAT ETMEK AĞIRLARINA GİDER

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir. Eğer hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler. Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar?... (Nur Suresi, 48-50)

Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yalanladılar.... (Mü'minun Suresi, 44)

ALAYCIDIRLAR

Ayetlerimiz konusunda **'alaylı tartışmalara dalanlar:'** -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (Enam Suresi, 68)

Onlara sorarsan, andolsun: **"Biz dalmış, oyalanıyorduk"** derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (Tevbe Suresi, 65)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendini-

zi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (Hucurat Suresi, 11)

GIYBET YAPARLAR

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (Hümeze Suresi, 1)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). **Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.)** Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (Hucurat Suresi, 12)

KISKANÇTIRLAR

... Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki **"kıskançlık ve hakka başkaldırma"** (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 19)

Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan **'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler**, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir... (Bakara Suresi, 213)

YAPTIKLARI İYİLİKLERİ DİLE GETİREREK RAHATSIZLIK VERİRLER

Ey iman edenler **Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın.** Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler... (Bakara Suresi, 264)

ŞIMARIKTIRLAR

Bir de yurtlarından refahtan **şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar** ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (Enfal Suresi, 47)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. **Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir.** (Hud Suresi, 10)

İşte bu, sizin **yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır.** (Mümin Suresi, 75)

TARTIŞMACIDIRLAR

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, **bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz?** Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (Bakara Suresi, 139)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda **İbrahim'le tartışmaya** gireni görmedin mi?... (Bakara Suresi, 258)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, **onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki:** "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (Al-i İmran Suresi, 61)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (Al-i İmran Suresi, 66)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. **Öyle ki, o inkar etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir"** derler. (Enam Suresi, 25)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (Hac Suresi, 8)

İslam Ahlakının Dünya Hakimiyetine İşaret Eden Bazı Kuran Ayetleri

"Allah içinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaad etmiştir: **Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir..."** (Nur Suresi, 55)

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: **"Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır"** diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman, Ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (Nasr Suresi, 1-3)

"Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: **Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele".** (Saff Suresi, 13)

"Andolsun, gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: **Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır."** (Saffat Suresi, 171-173)

"Allah, yazmıştır: **"Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de."** Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır." (Mücadele Suresi, 21)

"**Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma.** Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir." (İbrahim Suresi, 47)

"Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. **Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır;** müşrikler hoş görmese bile." (Saff Suresi, 9)

"Ki O, **elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi**. Şahid olarak Allah yeter." (Fetih Suresi, 28)

"Müşrikler istemese de **O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak** için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur." (Tevbe Suresi, 33)

"Ve onlardan sonra **sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz**. İşte bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalıktır). Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti." (İbrahim Suresi, 14-15)

"Şüphesiz, **Biz sana apaçık bir fetih verdik.** Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin." (Fetih Suresi, 1-3)

"... Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce **size yakın bir fetih (nasib) kıldı.**" (Fetih Suresi, 27)

"... **Bu yurdun sonu kimindir, inkar edenler pek yakında bileceklerdir**." (Rad Suresi, 42)

"Ancak **iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar başka.** Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir." (Şuara Suresi, 227)

"Sonra biz, **elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır.**" (Yunus Suresi, 103)

"... **Onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık**." (Yunus Suresi, 13-14)

"Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o

hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık..." (Araf Suresi, 137)

"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor." (Tevbe suresi, 32)

"Onlar, **Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır;** kafirler hoş görmese bile." (Saff Suresi, 8)

"Ve **sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı.** Allah, her şeye güç yetirendir." (Ahzab Suresi, 27)

"De ki: "Herkes gözetlemektedir; **siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (dosdoğru) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz."** (Taha Suresi, 135)

"Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır." (Zümer Suresi, 61)

"Hayır, **biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir.** (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size." (Enbiya Suresi, 18)

"Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, **hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir.**" (Yunus Suresi, 82)

"Onlar ki, **yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak,** dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir." (Hac Suresi, 41)

"Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran Suresi, 139)

EK BÖLÜM

Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

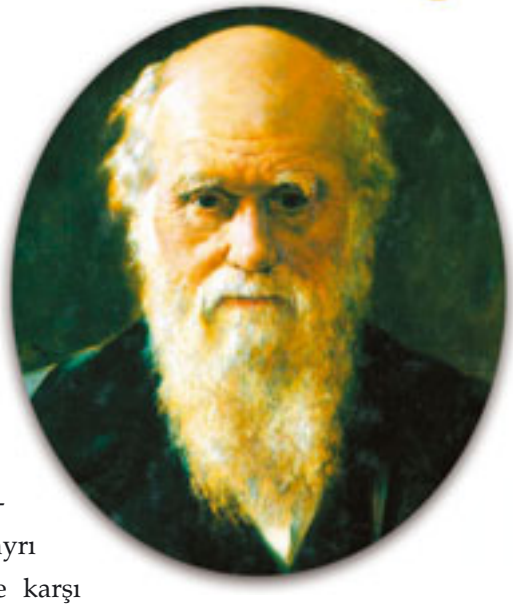

Charles Darwin

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları

Louis Pasteur, evrim teorisinin dayanağı olan "cansız madde canlılık oluşturabilir" iddiasını yaptığı deneylerle geçersiz kıldı.

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve "ilkel dünya" olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller Deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, o dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

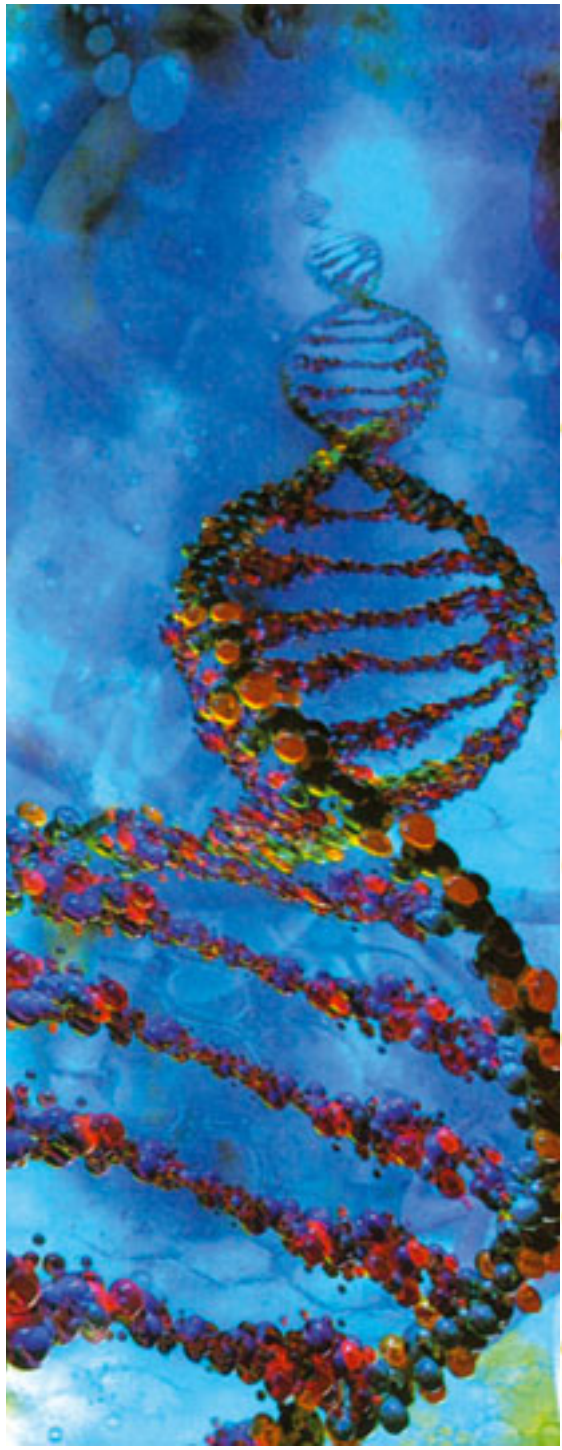

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**
2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**
3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**
4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim me-

kanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

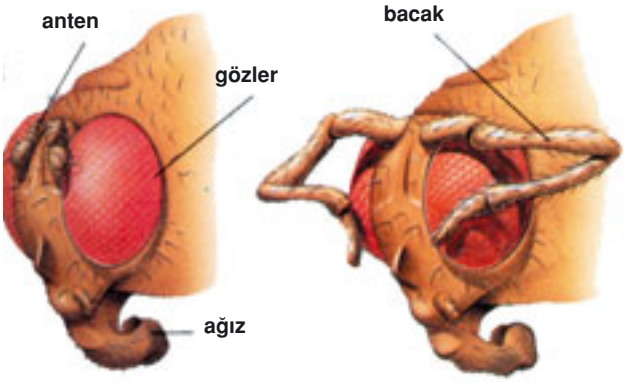

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Üstte, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

54-37 milyon yılllık sassafras yaprağı fosili

110 milyon yıllık tarpun balığı fosili

54-37 milyon yıllık buğday biti fosili

45 milyon yıllık zebra kafatası fosili

da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel

ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*
2- *Homo habilis*
3- *Homo erectus*
4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlana-

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

mamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sa-*

piens (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka ka-

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

rarlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon

sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist

bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin

önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konu-

su insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)
